

STICANJE PRIJATELJA ZA BOGA

Radost učestvovanja u Njegovoj misiji

Jul, avgust, septembar 2020.

Sadržaj:

1. Zašto da svedočimo?	5
2. Svedočenje koje zadobija: moć ličnog iskustva	13
3. Gledanje na ljude Isusovim očima	21
4. Sila molitve: posredovanje za druge	29
5. Svedočenje u sili Duha	37
6. Neograničene mogućnosti	45
7. Objavljivanje Reči	53
8. Služenje po ugledu na Isusa	61
9. Izgrađivanje stava koji osvaja	69
10. Uzbudljiv način da se uključimo	77
11. Širenje vesti o Isusu	85
12. Poruka koju vredi objaviti	93
13. Korak u veri	101

KAKO TUMAČITI SVETO PISMO

Autor: Mark Finli

Broj 3/2020.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

www.subotnaskola.org

Odgovara: Želimir Stanić, Beograd, Radoslava Grujića 4

Prevod: Tamara Babić

Lektura: Mirjana Đerić

Prelom: Gordana Ardeljan

Izdaje: »Preporod«, Beograd

Za izdavača: Saša Todoran, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tiraž: 950

Za internu upotrebu

Tabele priprema Odeljenje za subotnu školu

© [2020] Generalna konferencija Hrišćanske adventističke crkve®. Sva prava pridržana. Nijedno lice ili ustanova ne može da menja, prepravlja, prilagodava, prevodi, reprodukuje ili objavljuje nijedan deo biblijske pouke bez prethodnog pismenog odobrenja Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve®. Odeljenske službe Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve® su ovlašćene da se pobrinu za prevod biblijske pouke, u skladu sa posebnim smernicama. Autorska prava takvih prevoda i njihovo objavljivanje i dalje su u nadležnosti Generalne konferencije. Izrazi »Hrišćanska adventistička«, »Adventistička« i logo sa plamenom su registrovane oznake Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve® i ne mogu se koristiti bez prethodnog odobrenja Generalne konferencije.

UVOD

Ima trenutaka kad jedna jedina misao pokrene duboku promenu u našem životu. Pre par godina, sedeo sam na propovedničkom sastanku sa nekim svojim kolegama. Razgovor se poveo o tome kako govoriti drugima o našoj veri, o svedočenju i evangelizmu. Jedan od mojih prijatelja izneo je sledeću misao: „Misija je prvenstveno Božje delo. On angažuje sve resurse neba da bi spasao našu planetu, a naš posao je da radosno saradujemo s Njim u Njegovom delu spasavanja izgubljenih.“ Odjednom mi se učinilo da je težak teret spao s mojih pleća. Dakle, nije moj posao da spasavam izgubljeni svet! Bog to radi. Moja odgovornost je samo da saradujem s Njim u onome što On već preuzima.

Ta ideja – da je misija Božje delo – jasno se provlači kroz celo Pismo. Solomon to izražava na sledeći način: „Misao o vječnosti metnuo im je u srce“ (Propovednik 3,11). Kad se osoba rodi na ovom svetu, Bog tu čežnju za večnošću usađuje u samo tkivo njenog bića. Kao što je Avgustin jednom prilikom rekao: „Gospode, stvoreni smo za Tebe, i naša srca nikad neće naći počinak ukoliko ga ne nađu u Tebi.“ Prema Jovanovom evanđelju, Isus je svetlost koja obasjava svakoga ko se rodi na ovom svetu (Jovan 1,9). Bog ne samo što je u svakoga od nas usadio čežnju za Njim, već šalje i svog Svetog Duha da nas privlači k Njemu.

Svaka želja da činimo dobro, svako osvedočenje o greh, podstaknuti su Svetim Duhom. Svaka žudnja za dobrotom, kao i sklonost ka ljubavnosti i nesebičnosti predstavljaju pre svega podsticaj Svetog Duha. Iako to možda ne razumemo i ne uviđamo u potpunosti, Sveti Duh deluje u našem životu da bi nas privukao Isusu (Jovan 16,7-15). A sam Isus je najveći od svih darova.

Kada je ljudski rod bio beznadežno izgubljen zbog greha, osuđen na večnu smrt, Božja ljubav je preuzela inicijativu. Luka piše: „Jer je Sin Čovječij došao da nađe i spase što je izgubljeno“ (Luka 19,10). Apostol Pavle dodaje: „Ali Bog pokazuje svoju ljubav k nama što Hristos još kad bijasmo grješnici umrije za nas“ (Rimljanima 5,8). Bog je preuzeo inicijativu u našem spasavanju. Hristos je napustio slavu i sjaj nebesa i došao na ovaj grehom pomračeni svet, u iskupiteljsku misiju.

Pre nego što smo mi preduzeli i najsitniji korak ka Njemu, Bog je napravio jedan džinovski skok ka nama. Pre nego što smo Mu uopšte predali svoj život, On je sopstvenom smrću obezbedio spasenje za nas. Mi smo bili Njegovi neprijatelji, ali On je bio naš prijatelj. Okrenuli smo Mu leđa, ali On je okrenuo svoje lice ka nama. Slabo smo marili za Njega, ali Njemu je bilo neizmerno stalo do nas.

U 15. poglavlju Evandjelja po Luki, On je opisan kao dobri pastir koji neumorno traga za svojom izgubljenom ovcom, kao žena koja očajnički traži izgubljeni srebrni novčić od svog miraza, i kao ostareli otac koji bespoštedno trči u susret svom izgubljenom sinu. Elen G. Vajt iznosi ovo sjajno zapažanje koje zaslužuje da o njemu razmislimo: „Veliki plan spasenja donet je pre osnivanja sveta. Hristos nije stajao sam u tom čudesnom poduhvatu za iskupljenje čoveka. Na nebeskom savetu, još pre nego što je svet stvoren, Otac i Sin su se zavetovali jedan drugom da će Hristos – koji je jedno sa Ocem, ako se čovek pokaže nevernim prema Bogu, zauzeti mesto prestupnika, da bi pretrpeo kaznu koja, prema zahtevima pravde, mora da padne na njega.“ – *The Advent Review and Sabbath Herald*, November 15, 1898.

Razmislite o tome za trenutak. Mi imamo neverovatnu privilegiju i ogromnu odgovornost, ali i večnu radost sudelovanja i saradnje sa Hristom u Njegovoj misiji. Upravo ćemo se time baviti u poukama tokom celog ovog tromesečja.

Rodom iz Konektikata, SAD, Mark Finli, međunarodno priznati evanđelist, bio je potpredsednik Generalne konferencije od 2005. do 2010. godine. Pošto se penzionisao, postao je pomoćnik predsednika Generalne konferencije. Pastor Finli i njegova supruga Ernestina imaju troje dece i petoro unučadi.

ZAŠTO DA SVEDOČIMO?

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Jakov 5,19.20; Luka 15,6; Sofonija 3,17; Jovan 7,37.38; 1. Timotiju 2,3.4; 2. Korinćanima 5,14.15.

Tekst za pamćenje: „Jer je ovo dobro i prijatno pred Spasiteljem našijem Bogom, koji hoće da se svi ljudi spasu, i da dođu u poznanje istine“ (1. Timotiju 2,3.4).

Bog duboko čezne da svi ljudi, na svakom mestu, odgovore na Njegovu ljubav, prihvate Njegovu blagodat i budu spaseni za Njegovu carstvo. Nema ničega što bi On želeo više od našeg spasenja. Njegova ljubav je bezgranična. Njegova milost je neizmerna. Njegovo saosećanje je beskrajno. Njegovo praštanje je neiscrpno. Njegova sila je beskonačna. Za razliku od paganskih bogova koji su zahtevali da im se prinose žrtve, naš Bog je sam prineo vrhunsku žrtvu. Koliko god mi želeli da budemo spaseni, Bog još više želi da nas spase. „Jer je ovo dobro i prijatno pred Spasiteljem našijem Bogom, koji hoće da se svi ljudi spasu, i da dođu u poznanje istine“ (1. Timotiju 2,3.4). Njegovo srce čezne za vašim i mojim spasenjem.

Svedočenje se u potpunosti tiče Isusa. Ono se svodi na priču o tome šta je On učinio da bi nas spasio, kako je promenio naš život, kako su veličanstvene istine Njegove Reči koje nam govore ko je On i otkrivaju lepotu Njegovog karaktera. Dakle – zašto da svedočimo? Zato što, jednom kad shvatimo ko je On, kada doživimo draž Njegove blagodati i snagu Njegove ljubavi, mi i ne možemo da ćutimo. I opet – zašto da svedočimo? Zato što, saradujući s Njim, sudelujemo u Njegovoj radosti dok posmatramo kako ljudi bivaju iskupljeni Njegovom blagodaću i preobraženi Njegovom ljubavlju.

PRUŽANJE PRILIKA ZA SPASENJE

Ljudima širom sveta Bog svakodnevno pruža prilike da Ga upoznaju. Posredstvom Svetog Duha, On deluje na njihovo srce. On se otkriva u lepoti i složenosti sveta prirode. Ogromno prostranstvo, sveopšti red i simetrija svemira govore o jednom večnom Bogu neograničene mudrosti i beskrajne sile. Putem svog providenja, On uređuje okolnosti u našem životu kako bi nas privukao sebi.

Premda Bog otkriva sebe kroz osvedočenje od strane Duha, lepotu prirode i dela providenja, ipak, najjasnije otkrivenje Njegove ljubavi nalazimo u životu i službi Isusa Hrista. I zato, kada drugima govorimo o Isusu, mi im pružamo najbolju priliku za spasenje.

Pročitajte stih Luka 19,10 i uporedite ga sa stihovima Jakov 5,19.20. Čemu nas Lukino evanđelje uči u vezi sa svrhom Hristovog dolaska na zemlju? Kako mi saradujemo sa Hristom u Njegovom delu spasavanja izgubljenih?

Prema apostolu Jakovu, „onaj koji obrati grješnika s krivog puta njegova /će/spasti dušu od smrti“ (Jakov 5,20). Rimljanima poslanica dodatno naglašava tu misao. U 1. i 2. poglavlju Rimljanima poslanice, vidimo da su i pagani koji posmatraju Božje otkrivenje u prirodi i Jevreji koji su primili Božje proročko otkrivenje putem Svetog pisma – podjednako izgubljeni bez Hrista. Od 3. do 5. poglavlja Rimljanima poslanice, apostol otkriva da se spasenje dobija na osnovu blagodatni isključivo verom. Od 6. do 8. poglavlja Rimljanima poslanice, navodi se da je blagodat koja opravdava svakog vernika istovremeno i blagodat koja posvećuje. U 10. poglavlju, apostol tvrdi: „Koji god prizove ime Gospodnje spašće se“ (Rimljanima 10,13), a onda ističe da niko ne može da ga prizove ukoliko ne veruje, a opet – ne može da veruje ako nije čuo, niti može da čuje ukoliko mu neko ne kaže (Rimljanima 10,14.15). Prema tome, mi smo karike u planu spasenja, preko kojih Bog doseže do izgubljenih ljudi slavom i evanđeljem.

Mi ne svedočimo da bismo ljudima pružili jedinu, već najbolju priliku za spasenje. Kakva je, dakle, naša uloga u Božjem planu ispljenja ljudskog roda? Razmislite i o sledećem: koliko ljudi je čulo evanđelje sa vaših usana?

KAKO DA OBRADUJEMO ISUSA?

Da li vas je neko pitao: „Kako se danas osećate?“, „Da li vam je danas sve potaman?“ A šta ako biste vi Bogu postavili to pitanje: „Bože, kako se osećaš danas?“ Šta mislite, kakav biste odgovor dobili? Možda neki poput ovog: „Danas sam imao izuzetno težak dan. Suze su mi grunule pri pogledu na hiljade izbegličkih kampova sa decom koja plaču, smrzavaju se i gladuju. Prolazio sam ulicama prenaseljenih svetskih gradova i tugovao sa beskućnicima i siromasima. Srce mi se slama zbog izmučenih žena i dece koji se prodaju kao seksualno roblje. Prisustvovao sam ratnim pustošenjima, razornim posledicama prirodnih katastrofa i agoniji iscrpljujućih, smrtonosnih bolesti.“ Da li biste Mu tada uzvratili pitanjem: „Ali, Bože, postoji li išta što bi moglo da Te obraduje? Ima li ičega što donosi radost Tvom srcu? Postoji li nešto što bi Te navelo da zapevaš?“

Pročitajte sledeće tekstove: Luka 15,6.7.9.10.22-24.32. Na koji način se svaka od tih priča završava i šta nam ti završeci govore o Bogu?

Celo nebo se raduje kada se oni koji su izgubljeni pronađu. U svetu punom bolesti, nesreća i smrti, mi možemo doneti radost Božjem srcu prenoseći „dobru vest“ o spasenju drugima. Jedan od najjačih podsticaja za deljenje Hristove ljubavi je saznanje da svedočenje donosi radost Božjem srcu. Svaki put kad govorimo o Njegovoj ljubavi, celo nebo peva.

Pročitajte stih Sofonija 3,17. Kako naš Gospod reaguje kad prihvatimo Njegovu spasonosnu blagodat?

Zamislite sledeći prizor: Kao rezultat vašeg svedočenja neki čovek ili žena ili dečak ili devojčica prihvata Isusa kao svog ličnog Spasitelja. Isus se raduje. Celim nebom se prolama zanosna pesma, a naš moćni Spasitelj se raduje tim osobama i peva. Šta može da vam donese veću nagradu, veće ispunjenje od saznanja da vaše svedočenje donosi radost Božjem srcu u ovom svetu tuge?

RAST OMOGUĆEN DAVANJEM

Mrtvo more ima najmanju nadmorsku visinu na zemlji. Sa površinom vode na oko 430 i po metara ispod morskog nivoa, ono predstavlja najniže more na svetu. Reka Jordan izvire iz Galilejskog mora i vijuga kroz Jordansku dolinu do svog ušća u Mrtvo more.

Topla, suva klima sa intenzivnom sunčevom svetlošću i pustinjским uslovima, dovodi do toga da voda prilično brzo isparava. Budući da sadržaj soli i minerala u Mrtvom moru iznosi 33,7 procenata, malo toga može da preživi u njegovoj vodi. Tu nema riba ni biljaka, samo nekih mikroba i bakterija na dnu.

Tako je i u našem hrišćanskom životu. Ako se Božja blagodat uliva u naš život, ali ne otiče ka drugima, mi postajemo ustajali i beživotni kao Mrtvo more. A to nije način na koji bi mi kao hrišćani trebalo da živimo.

Pročitajte tekstove Jovan 7,37.38 i Luka 6,38. Nasuprot iskustvu koje podseća na Mrtvo more, do kakvih rezultata prirodno dolazi kad vernici primaju osvežavajuće mlazeve žive vode od Hrista?

„Bog bi mogao da postigne svoj cilj spasavanja grešnika i bez naše pomoći, ali da bismo razvili karakter sličan Hristovom, moramo imati udela u Njegovom radu. Da bismo ušli u Njegovu radost – radost što vidimo duše otkupljene Njegovom žrtvom – moramo učestvovati u Njegovim naporima za njihovo otkupljenje.“ – Elen G. Vajt, Čeznja vekova, str. 142 (original)

„Oni koji žele da budu pobednici moraju se odreći sebe. A jedino čime se može ostvariti to veliko delo jeste snažna zainteresovanost za spasenje drugih.“ – Ellen G. White, Fundamentals of Christian Education, p. 207.

Mi rastemo kad drugima govorimo šta je Hristos učinio u našem životu. S obzirom na sve što smo primili od Hrista, šta bi osim grube sebičnosti moglo da nas spreči da sa drugima delimo ono što smo sami primili? U međuvremenu, ako ne govorimo o svojoj veri, naš duhovni život postaće ustajao kao Mrtvo more.

Kakva su vaša iskustva kad je reč o svedočenju drugima, molitvama sa drugima, i služenju potrebama drugih? Kako ta iskustva utiču na našu veru i hodanje sa Gospodom?

VERNOST HRISTOVOJ ZAPOVESTI

Odanost Hristu iziskuje posvećenost vršenju Njegove volje. Ona nužno podrazumeva poslušnost Njegovim zapovestima. Kao rezultat toga, srce počinje, uporedo s Njegovim srcem, da kuca za spasenje izgubljenih. Prioritet postaje ono čemu On daje prioritet.

Pročitajte tekstove 1. Timotiju 2,3,4 i 2. Petrova 3,9. Šta nam ti tekstovi govore o Božjem srcu? Čemu On daje prioritet?

Bog se sa žarom zauzima za spasenje ljudi. Njemu ništa nije važnije od toga. Njegova svesrdna želja je da se „svi“ spasu i „da dođu u poznanje istine“ (1. Timotiju 2,4). On „neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje“ (2. Petrova 3,9). U vezi s tim stihom, adventistički biblijski komentar ističe da je tu upotrebljena grčka reč *boulomai*, koja izražava „sklonost uma, kao nešto što se 'hoće' ili 'želi'“. Dalje u komentaru iznosi se pronicljivo zapažanje o reči „nego“. Grčka reč za „nego“ je *alla*. Ona je ovde upotrebljena „da bi naglasila suprotnost između pogrešnog shvatanja Božje prirode – kao da bi On hteo da neki poginu, i istine da On u stvari želi da se svi spasu.“ – The SDA Bible Commentary, vol. 7, p. 615. Hristova zapovest upućena svakome od nas, da uzmemo učešća u Njegovoj misiji kao svedoci Njegove ljubavi, blagodati i istine, zapravo proizlazi iz Njegove želje da se celo čovečanstvo spase.

Pročitajte stih Dela 13,47 i uporedite ga sa stihom Isaija 49,6. Na koga se taj tekst prvobitno odnosio? A kako ga apostol Pavle koristi?

Ponekad starozavetna proročanstva imaju više od jedne primene. Ovde apostol Pavle uzima jedno proročanstvo koje se odnosilo najpre na Izrael, a u posebnom smislu na Mesiju (videti Isaija 41,8; Isaija 49,6 i Luka 2,32), i primenjuje ga na novozavetnu crkvu. Ako bi crkva zanemarila Hristovu zapovest ili umanjila njen značaj, promašila bi svrhu svog postojanja, i ne bi uspela da odgovori na svoj proročki poziv u svetu.

U kakvoj opasnosti se može naći crkva, čak i lokalna crkva, ako postane toliko usmerena prema sebi da zaboravi koja je njena svrha na prvom mestu?

Ove sedmice posvetili smo pažnju pronalaženju odgovora na pitanje: „Zašto da svedočimo?“ Tako smo otkrili da, dok govorimo o svojoj veri, doživljavamo radost saradnje sa Bogom u Njegovoj misiji za ovaj svet. Naše svedočenje o Njegovoj ljubavi pruža ljudima veću šansu za spasenje, jer im pomaže da jasnije sagledaju Njegovu blagodat i istinu.

U isto vreme, svedočenje je i jedan od Božjih metoda za duhovni rast. Propuštanje da govorimo o onome što je Hristos učinio za nas i da služimo drugima, guši autentičan duhovni život.

Svedočenje nas dovodi u dodir sa srcem Onoga koji čezne da se celo čovečanstvo spase. To je odgovor poslušnosti na Njegovu zapovest. U današnjoj pouci ispitaćemo najvažniji od svih razloga za svedočenje.

Pročitajte sledeće stihove: 2. Korinćanima 5,14.15.18-20. Šta je podstaklo Pavla da prođe kroz sva ta iskušenja, nevolje i teškoće radi evanđelja? Na koji način isti razlozi mogu i nas da podstaknu da služimo Hristu?

Apostol Pavle je bio pokrenut ljubavlju. Ima stvari koje biste učinili zbog ljubavi i ni zbog čega drugog. Rečima „Ljubav Božija nagoni nas“ apostol je izrazio večnu istinu. Reč nagoni znači „podstiče, prisiljava, kontroliše ili visoko motiviše“. Hristova ljubav upravljala je Pavlovim postupcima i podsticala ga da svedoči. Neustrašiv i odlučan, on je govorio o planu spasenja širom mediteranskog sveta.

„Ljubav mora da prebiva u srcu. Temeljan hrišćanin crpi motive za delovanje iz duboke i svesrdne ljubavi prema svom Učitelju. Kroz korenje njegove naklonosti prema Hristu struji nesebično interesovanje za njegovu braću.“ – Ellen G. White, *The Adventist Home*, p. 425.

Kad zaista shvatimo ogromnu žrtvu koju je Hristos prineo za nas, mi bivamo savladani Njegovom ljubavlju i prisiljeni da drugima govorimo o tome šta je On učinio za nas.

Onaj koji je stvorio sve što postoji (galaksije, zvezde, čete anđela, čitav svemir i druge svetove) isti je Onaj koji je umro na krstu za nas. Kako da ta zapanjujuća istina ne pokrene u nama ljubav prema Bogu i želju da govorimo o toj ljubavi?

ZA DALJE RAZMIŠLJANJE

Pročitajte poglavlje pod naslovom „Bog sa svojom crkvom“, iz knjige Apostolska crkva – Hristovim tragom od Elen G. Vajt, str. 9-16 originala, i odlomak iz njene knjige Čeznja vekova, od 822. do 828. str. (original)

Novozavetnoj crkvi je pretila opasnost da pogrešno shvati svrhu svog postojanja. Elen G. Vajt opisuje tu opasnost: „Progonstvo koje je zadesilo crkvu u Jerusalimu dalo je veliki zamah delu Jevanđelja. Uspeh je pratio službu reči u tom gradu, pa je postojala opasnost da se učenici predugo zadrže u Jerusalimu, i ne shvate ozbiljno Spasiteljev nalog da krenu u ceo svet. Zaboravljajući da se snaga za odupiranje zlu najbolje stiće revnom službom, počeli su da misle da nemaju važnijeg posla nego da brane crkvu u Jerusalimu od neprijateljskih napada. Umesto da obučavaju novoobraćene da objavljuju jevanđelje onima koji ga još nisu čuli, bili su u opasnosti da krenu putem koji bi ih naveo da budu zadovoljni onim što je do tada postignuto.“ – Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 105 (original)

ZA RAZGOVOR:

1. Obratite pažnju na prethodni citat iz knjige Elen Vajt, a naročito na poslednju rečenicu. Zašto moramo čak i danas voditi računa o istoj potencijalnoj opasnosti? S obzirom na misionске izazove koji su pred nama, zašto bi takav stav bio strašno, čak i tragično pogrešan?
2. Zašto se, po vašem mišljenju, sva Evanđelja završavaju sličnim nalogom? Pročitajte Matej 28,18-20, Marko 16,15.16, Luka 24,46-49 i Jovan 20,21. Šta je to značilo za vernike u prvom veku, a šta bi trebalo da znači za nas danas?
3. Mogu li se svedočenje i služba ponekad shvatiti kao zamena za istinsku duhovnost? Ako mogu, na koji način do toga dolazi, i kako da mi ne upadnemo u tu zamku?
4. Razgovarajte u razredu o svom odgovoru na pitanje s kraja proučavanja za utorak – kako svedočenje i služba utiču na naš lični duhovni rast. Šta od onog što ste naučili može biti od koristi drugima? Koje ste greške sami pravili, ali biste mogli pomoći drugima da ih izbegnu?
5. Razmišljajte o zadivljujućoj činjenici da Bog voli svakoga od nas ponaosob. Kako da razumemo šta to znači? Kako bi ta, verovatno najvažnija istina u svemiru trebalo da utiče na naš način života?

SVEDOČENJE KOJE ZADOBIJA: MOĆ LIČNOG ISKUSTVA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Marko 5,15-20; Marko 16,1-11; Dela 4,1-20; 1. Jovanova 1,1-3; Galatima 2,20; Dela 26,1-32.

Tekst za pamćenje: „Jer mi ne možemo ne govoriti što vidjemo i čusmo“ (Dela 4,20).

Lično iskustvo ima neobičnu moć. Kad nam Hristova ljubav zagreje srce i kad se promenimo Njegovom blagodaću, mi imamo nešto značajno da kažemo o Njemu. Jedno je kad govorimo šta je Isus učinio za nekog drugog, a sasvim drugo kad možemo da kažemo šta je učinio za nas lično.

Teško se može prigovoriti ličnom iskustvu. Ljudi mogu da raspravljaju o vašoj teologiji, vašem tumačenju određenog teksta, ili čak da se rugaju religiji uopšte. Ali kad pojedinac može da kaže: „Ranije nisam imao nadu, ali sada je imam“; „Mučio me je osećaj krivice, ali sada sam našao mir“; „Moj život nije imao smisla, ali sada imam svoj cilj“ – čak i skeptici osete uticaj sile evanđelja.

Mada neki ljudi dožive iznenadno, dramatično obraćenje kao Pavle na putu za Damask, do obraćenja češće dolazi tako što osoba postaje sve više svesna koliko joj je Isus dragocen, sve dublje cení Njegovu čudesnu blagodat i oseća sve veću zahvalnost zbog spasenja koje On besplatno nudi. Hristos radikalno preusmerava naš život. To je svedočanstvo za kojim svet čezne i koje mu je očajnički potrebno.

SVEDOČENJE ONIH OD KOJIH SE TO NAJMANJE OČEKIVALO

Pročitajte tekst Marko 5,15-20. Šta mislite, zašto je Isus poslao ovog čoveka u Dekapolj da svedoči svojoj porodici i prijateljima, umesto da neguje njegovu novopronađenu veru držeći ga uz sebe?

Reč Dekapolj potiče od dve reči: deka, što znači „deset“ i polis, što znači „grad“. U oblasti Dekapolja u prvom veku nalazilo se deset gradova smeštenih duž obale Galilejskog mora. Ti gradovi bili su uzajamno povezani zajedničkim jezikom i kulturom. Ovaj opsednuti čovek bio je poznat mnogima u toj oblasti. Zadavao je strah svojim nepredvidivim, nasilnim ponašanjem. Međutim, Isus je u njemu video čoveka koji čezne za nečim boljim, i zato ga je na čudesan način oslobodio demona koji su ga mučili.

Kada su stanovnici ovih gradova čuli da je Isus dopustio demonima da zaposednu njihovo krdo svinja, i da su se svinje zatim sjurile niz obronak u more, došli su da vide šta se dešava. Markovo evanđelje beleži: „I dođoše k Isusu, i vidješe bijesnoga u kome je bio legion gdje sjedi obučen i pametan; i uplašiše se“ (Marko 5,15). Čovek je bio u potpunosti isceljen – fizički, mentalno, emotivno i duhovno. Suština evanđelja je u tome da u ljudima slomljenim grehom obnovi celovit život za kakav ih je Hristos stvorio.

Ko bi bio pogodnija osoba da dopre do srca ljudi u tih deset gradova Dekapolja od ovog preobraženog čoveka, koji je mogao da podeli svoje iskustvo sa čitavim regionom? Elen Vajt je to dobro primetila: „Kao Hristovi svedoci treba da kažemo ono što znamo, ono što smo sami videli, čuli i osetili. Ako smo korak po korak sledili Isusa, moći ćemo nešto određeno da kažemo o načinu na koji nas je vodio. Možemo reći kako smo proverili Njegovo obećanje i utvrdili da je istinito. Možemo da posvedočimo ono što znamo o Hristovoj milosti. To je svedočanstvo na koje nas Gospod poziva, a zbog njegovog nedostatka svet gine.“ – Čeznja vekova, str. 340 (original). Bog često koristi neobične svedoke – ljude koji su promenjeni Njegovom blagodaću, da bi izazvali promenu u našem svetu.

Kakva je vaša lična priča, odnosno vaše iskustvo obraćenja? Šta govorite drugima o tome kako ste prihvatili veru? Šta imate da ponudite nekome ko nije obraćen, a ko bi mogao imati koristi od vašeg iskustva?

OBJAVLJIVANJE VASKRSLOG HRISTA

Bila je nedelja rano ujutru kada su se dve Marije žurno uputile ka Hristovom grobu. Nisu nameravale ništa da Mu traže. Šta bi mrtav čovek uopšte mogao da im pruži? Poslednji put kad su Ga videle, telo Mu je bilo okrvavljeno, izubijano i slomljeno. Prizor krsta urezao se duboko u njihov um. Sada su jednostavno htele da izvrše svoju dužnost. S tugom su išle prema grobu da bi balsamovale Njegovo telo. Potištenost je bacila svoje sumorne senke na njihov život. Budućnost im je izgledala neizvesno i pružala malo nade.

Međutim, kad su stigle do groba, prepale su se zatekavši ga praznog. Matej sledećim rečima opisuje događaje u vezi sa jutrom vaskrsenja: „A anđeo odgovarajući reče ženama: Ne bojte se vi; jer znam da Isusa raspetoga tražite. Nije ovdje: Jer ustade kao što je kazao“ (Matej 28,5.6).

Žene je sada preplavila radost. Tamni oblaci tuge iščezli su pred blistavom svetlošću jutra vaskrsenja. Noć tuge je prošla. Radost je ozarila njihova lica, a hvalospevi su zamenili žalopojke.

Pročitajte tekst Marko 16,1-11. Kako je Marija reagovala otkrivši da je Hristos ustao iz mrtvih?

Pošto se sreća sa vaskrsim Hristom, Marija je otrčala da svima javi. Dobre vesti treba podeliti sa drugima, i ona nije mogla da čuti. Hristos je živ! Njegov grob je prazan i svet to mora da sazna! Tako i mi, kad se na svom životnom putu sretnemo sa vaskrsim Hristom, moramo požuriti da to objavimo, jer dobre vesti treba prenesti dalje.

I prosto je neverovatno, ali uprkos svim onim prilikama u kojima im je govorio šta će se dogoditi – da će biti ubijen i da će vaskrsnuti, oni koje je Isus naročito odabrao odbili su da poveruju Marijinom svedočenju. „I oni čuvši da je živ i da Ga je ona vidjela ne vjerovali“ (Marko 16,11). Ako, dakle, ni sami Isusovi učenici nisu istog trenutka poverovali, ne treba ni nas da začudi to što ljudi ne prihvataju odmah naše reči.

Kada ste poslednji put doživeli da vaše svedočenje naiđe na oštar otpor? Kako ste reagovali, i šta ste naučili na osnovu tog iskustva?

PROMENJEN ŽIVOT DOŃOSI NEŠTO SASVIM DRUGAČIJE

„A kad vidješe slobodu Petrovu i Jovanovu, i znajući da su ljudi neknjiževni i prosti, divljahu se, a znadijahu ih da bijahu s Isusom“ (Dela 4,13).

Novozavetna crkva je imala eksplozivan rast. Tri hiljade ljudi kršteno je na Dan pedesetnice (Dela 2,41). Još hiljade drugih pridodato je crkvi nekoliko sedmica kasnije (Dela 4,4). Uskoro su i vlasti zapazile šta se dešava. Ti novozavetni vernici bili su sa Hristom. Njihov život je bio promenjen. Bili su preobraženi Njegovom blagodaću i nisu mogli da čute.

Pročitajte Dela 4,1-20. Šta se tu dogodilo? Šta se desilo kada su vlasti pokušale da učutkaju Petra i Jovana? Kakav je bio njihov odgovor?

Ti vernici su doživeli obnovljenje u Hristu i morali su da iznesu svoju priču. Petar, ribar i galamdžija, bio je preobražen blagodaću Božjom. Jakov i Jovan, „sinovi groma“, koji su teško kontrolisali svoju čud, bili su preobraženi blagodaću Božjom. Neverni Toma je preobražen blagodaću Božjom. Svi učenici i članovi rane crkve imali su sopstvenu priču i nisu mogli da čute. Obratite pažnju na snažne reči Elen Vajt u knjizi Put Hristu: „Čim neko dođe Hristu, u njegovom srcu rađa se želja da drugima obznani kakvog je dragocenog prijatelja našao u Isusu. Spasonosna i posvećujuća istina ne može ostati zatvorena u njegovom srcu.“ – str. 78 (original)

Zapazite, takođe, šta su verske vođe izjavile u tekstu Dela 4,16. Morali su da priznaju realnost učinjenog čuda, jer – isceljeni čovek je stajao tu pred njima. Ipak, nisu hteli da promene svoj stav. Ali ni Petar ni Jovan, uprkos otvorenom protivljenju, nisu hteli da se odreknu svog svedočanstva.

Kako je poznavanje Hrista povezano sa svedočenjem o Hristu? Zašto je lično poznavanje Hrista od tako presudne važnosti da bismo mogli da svedočimo o Njemu?

IZNOŠENJE SOPSTVENOG ISKUSTVA

U 26. poglavlju Dela apostolskih zatičemo apostola Pavla kako stoji kao zatvorenik pred carem Agripom. Obraćajući se direktno caru, Pavle iznosi svoje lično iskustvo i otvoreno govori o svom životu – ne samo o vremenu kad je progonio Isusove sledbenike, već i o periodu nakon svog obraćenja, kada je postao svedok Isusovih dela i obećanja o vaskrsenju mrtvih (Dela 26,8).

Dok se nalazio na putu za Damask, naš Gospod se javio Pavlu rekavši: „Jer ti se zato javih da te učinim slugom i svjedokom ovome što si vidio i što ću ti pokazati“ (Dela 26,16). Govoriti o svojoj veri drugima uvek je dinamično iskustvo. Mi govorimo šta je Hristos učinio za nas u prošlosti, šta On čini u našem životu danas, i šta će ostvariti za nas u budućnosti.

Kad iznosimo svoje svedočanstvo, tu nikad nije reč o nama. Uvek je reč o Njemu. On je Bog koji prašta naše krivice, leči naše bolesti, ovenčava nas milošću i pruža nam ono što je dobro (Psalmi 103,3-5). Kad svedočimo, mi jednostavno iznosimo svoj lični doživljaj Njegove zadivljujuće blagodati. To je iskustvo našeg ličnog susreta sa Bogom zadivljujuće blagodati.

Pročitajte tekst 1. Jovanova 1,1-3 i uporedite ga sa Galatima 2,20. Koje sličnosti uočavate? U čemu je Jovanovo iskustvo slično Pavlovom?

Premda su imali različita životna iskustva, i Jovan i Pavle su doživeli lični susret sa Isusom. Međutim, to njihovo iskustvo nije bilo nešto što se dogodilo u određenom trenutku u prošlosti i tu se završilo. Bilo je to trajno, svakodnevno iskustvo radovanja u Njegovoj ljubavi i hodanja u svetlosti Njegove istine.

Da li je obraćenje ikada samo stvar prošlosti? Razmotrite sledeću izjavu Elen Vajt u vezi sa onima koji smatraju da je njihovo iskustvo obraćenja u prošlosti jedino što je bitno: „Pošto su jednom saznali nešto o religiji, kao da više nisu imali potrebu za svakodnevnim obraćenjem. Međutim, svakom od nas je potrebno svakodnevno obraćenje.“ – Manuscript Releases, vol. 4, p. 46.

Kakva god da su vaša iskustva iz prošlosti, čak i ako su vrlo upečatljiva i dramatična, zašto je ipak važno da iz dana u dan održavate odnos sa Gospodom – da svakodnevno iskusite realnost Njegovog postojanja, Njegovu dobrotu i silu? Iznesite svoj odgovor u razredu.

Pogledajmo ponovo Pavla koji se nalazi pred Agripom. Apostol Pavle stoji pred tim čovekom, poslednjim u nizu jevrejskih careva, Makabejaca, iz Irodovog doma. Agripa se predstavljao kao Jevrejin, ali u srcu je bio Rimljanin. (Pogledati The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 436.) I tako on stoji tu – ostareli apostol, iznuren od misionjskih putovanja, pun ožiljaka zadobijenih u borbi između dobra i zla, ali sa srcem punim Božje ljubavi i licem ozarenim Božjom dobrotom. Bez obzira na sve što mu se dešavalo u životu, na sva progonstva i teškoće kroz koje je prošao, još uvek je spreman da objavi koliko je Bog dobar.

S druge strane, Agripa je ciničan, skeptičan, okoreo i zaista ravnodušan prema bilo kom istinskom vrednosnom sistemu. Nasuprot njemu, Pavle je pun vere, posvećen istini, nepokolebljiv u odbrani pravednosti. Kontrast između njih dvojice nije mogao biti očigledniji. Dok mu se sudi, Pavle zahteva da govori i dobija za to dozvolu od Agripe.

Pročitajte Dela 26,1-32. Kako je Pavle svedočio Agripi? Šta možemo naučiti iz njegovih reči?

Ljubaznost otvara srca, dok ih grubost zatvara. Pavle je ovde neverovatno blagonaklon prema Agripi. Čak ga proglašava stručnjakom za „sve jevrejske običaje i prepiranja“ (Dela 26,3). A zatim se upušta u raspravu o svom obraćenju.

Pročitajte Pavlovo iskustvo obraćenja u tekstu Dela 26,12-18, a zatim pažljivo razmotrite kako je ono uticalo na Agripu, što vidimo u tekstu Dela 26,26-28. Šta mislite, zašto je Agripa reagovao na takav način? Šta je u Pavlovom svedočenju ostavilo takav utisak na njega?

Pavlovo svedočenje o tome kako je Isus promenio njegov život ostavilo je snažan utisak na tog bezbožnog cara. Nijedno svedočanstvo nije tako uspešno kao promenjen život. Iskustvo istinskog obraćenja ima neverovatan uticaj na druge. Čak i bezbožni carevi bivaju dirnuti životom preobraženim blagodaću. Iako naše iskustvo možda nije tako dramatično kao Pavlovo, i mi bi trebalo da umemo drugima da govorimo šta znači poznavati Isusa i biti iskupljen Njegovom krvlju.

ZA DALJE PROUČAVANJE

U knjizi Apostolska crkva – Hristovim tragom od Elen G. Vajt pročitajte poglavlje pod naslovom „Još malo pa ćeš me nagovoriti“, str. 433-438 (original)

Sušтина hrišćanskog života je odnos sa Isusom, koji je tako bogat i potpun da ne možemo da o njemu ne govorimo. Koliko god da je doktrina važna, ona ne može da zameni život preobražen blagodaću i obnovljen ljubavlju. Elen Vajt na jednostavan način govori o tome: „Spasitelj je znao da nikakav dokaz, ma koliko logičan, neće omekšati tvrda srca, niti probiti koru svetovnosti i sebičnosti. On je znao da Njegovi učenici moraju primiti nebesku sposobnost; da će jevanđelje biti uspešno jedino onda kada ga bude objavljivalo srce koje je postalo toplo i usne koje su postale rečite živim poznanjem Onoga koji je Put, Istina i Život.“ – Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 31 (original). U knjizi Čeznja vekova, ona iznosi ovu snažnu misao: „Hristova predivna ljubav smekšaće i potčiniti srca, dok samo ponavljanje učenja ne može da postigne ništa.“ – str. 826 (original)

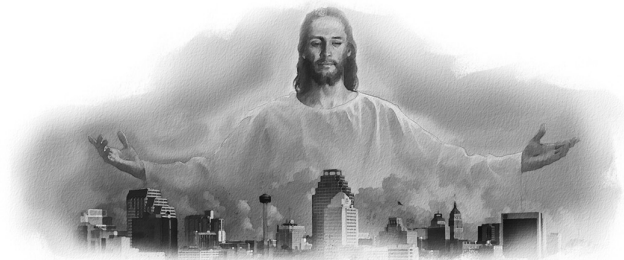
Ima onih koji smatraju da iznošenje ličnog iskustva podrazumeva ubeđivanje drugih da prihvate istine koje su oni pronašli u Božjoj Reči. Mada je važno pravovremeno isnositi istine Božje reči, naše lično svedočenje se mnogo više tiče slobode od krivice, mira, milosti, praštanja, snage, nade i radosti, što pronalazimo u daru večnog života koji Isus tako obilno nudi.

ZA RAZGOVOR:

1. Šta mislite, zašto naše lično svedočenje tako snažno utiče na druge? Kako su iskustva drugih uticala na vas i na vaše lično iskustvo?
2. Razgovarajte u razredu o svom odgovoru na poslednje pitanje iz odeljka za sredu. Zašto je svakodnevno iskustvo sa Gospodom tako važno, ne samo za naše svedočenje, već i za našu ličnu veru?
3. Naravno, moćno iskustvo može biti veoma ubedljivo. Zašto je pobozan život, istovremeno i važan deo našeg svedočenja?
4. Iznesite svoje lično iskustvo u razredu. Govorite o tome šta je Hristos učinio za vas i šta vam On danas znači. Šta se promenilo u vašem životu zahvaljujući Isusu?

GLEĐANJE NA LJUDE ISUSOVIM OČIMA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Marko 8,22-26; Jovan 4,3-34; Jovan 1,40.41; Marko 12,28-34; Luka 23,39-43; Dela 8,26-38.

Tekst za pamćenje: „I reče im: Hajdete za Mnom, i učiniću vas lovcima ljudskijem“ (Matej 4,19).

Isus je stručnjak u zadobijanju duša. Posmatrajući način na koji je On radio sa ljudima, mi učimo kako da vodimo druge ka spoznaji o spasenju kroz Isusa Hrista. Putujući s Njim prepunim ulicama Jerusalima, prašnjavim stazama Judeje i travnatim obroncima Galileje, mi saznajemo kako je On otkrivao načela Carstva gladnim dušama.

Isus je sve ljude i žene video kao one koje je moguće zadočiti za Njegovo carstvo. Svakoga je posmatrao očima božanske samilosti. Na Petra je gledao, ne kao na grubog, bučnog ribara, već kao na moćnog propovednika evanđelja. U Jakovu i Jovanu je video, ne naprasite, plahovite bundžije, već oduševljene zagovornike Njegove blagodati. Zapazio je duboku čežnju za prihvatanjem i iskrenom ljubavlju u srcu Marije Magdalene, žene Samarjanke i žene bolesne od tečenja krvi. Tomu je video, ne kao ciničnog sumnjalicu, već kao onog koji postavlja iskrena pitanja. Bez obzira da li se radilo o Jevrejину ili paganinu, muškarcu ili ženi, razbojniku na krstu, rimskom kapetanu ili čoveku opsednutom demonima, Isus je u njima prepoznavao Bogom dani potencijal i gledao na njih očima spasenja.

Ima samo jedno čudo u čitavoj Bibliji koje je Isus ostvario u dve faze. To je isceljenje slepog čoveka u Vitezdi. Ta priča pruža bezvremene pouke današnjoj hrišćanskoj crkvi. Ona ilustruje Božji plan da svakog vernika upotrebi kako bi nekog drugog doveo do Isusa. Pismo objavljuje:

„I dođe u Vitsaidu; i dovedoše k Njemu slijepa, i moljahu Ga da ga se dotakne“ (Marko 8,22). Dve ključne reči ovde su „dovedoše“ i „moljahu“. Slepí čovek nije došao sam. Prijatelji su videli njegovu potrebu i doveli ga. On možda nije imao mnogo vere, ali oni su imali. Verovali su da će Isus izlečiti ovog čoveka od slepila.

U Novom zavetu se pominje otprilike 25 različitih čuda isceljenja koja je Isus učinio. U više od polovine slučajeva, neki rođak ili prijatelj je doveo pojedinca da ga Isus isceli. Mnogi ljudi nikad neće doći Isusu ukoliko ih ne dovede neko ko ima vere. Dakle, naša uloga je da postanemo „dovodioci“ i da ljude upoznajemo sa Isusom.

Druga reč koju vredi razmotriti u tekstu Marko 8,22 je reč „moljahu“, koja može da znači „moliti, preklinjati, ili podsticati“. Ona podrazumeva nežnije, ljubaznije, obzirnije obraćanje u odnosu na glasno, bučno zahtevanje. Prijatelji ovog čoveka obratili su se Isusu ljubazno, verujući da On ima i želju i moć da mu pomogne. Taj čovek možda nije verovao da Isus može da ga isceli, ali njegovi prijatelji su verovali. Ponekad moramo druge dovesti Isusu na krilima sopstvene vere.

Pročitajte Marko 8,22-26. Šta mislite, zašto je Isus izlečio ovog čoveka u dve faze? Koje pouke ta priča ima za nas, kao današnje Isusove svedoke?

Da li je moguće da ni mi ne vidimo ljude jasno? Da li ih ponekad posmatramo više kao „drveće koje hoda“ u vidu nejasnih senki, umesto kao kandidate za Božje carstvo? Šta mislite, zbog čega ponekad ne vidimo ljude jasno?

Osim očigledne pouke o tome kako nas Bog koristi da dopremo do ljudi, šta još možemo naučiti iz te priče? Kako nas ona uči, na primer, da medicina i duhovnost podjednako mogu imati udela u lečenju i služenju izgubljenima?

Pokazujući na primeru šta znači gledati na svakog pojedinca iz nove perspektive, Isus je učio svoje sledbenike da ljude posmatraju očima neba. Njegovo viđenje ljudi bilo je iz osnova drugačije. On ih nije video onakvima kakvi jesu, već kakvi bi mogli da budu. U svim svojim kontaktima sa ljudima, ophodio se prema njima sa dostojanstvom i poštovanjem. Često bi iznenadio učenike načinom na koji je postupao prema ljudima. To se posebno odnosi na Njegov susret sa ženom Samarjankom.

U jednoj knjizi koja se bavi biblijskom arheologijom izneto je zanimljivo opažanje o odnosu između Jevreja i Samarjana: „Jaz između Samarjana i Judejaca potiče iz ranog perioda. Prema tekstu iz 2. O carevima 17, Samarjani su bili potomci mesopotamskih naroda koje je asirski car, nakon progonstva 722. godine pre Hrista, silom naselio na teritoriji severnog Izraela. Oni su spojili obožavanje Jahvea sa idolopokloničkim običajima.“ – The Archeological Study Bible (Zondervan Publishing, 2005), p. 1727. Osim tih idolopokloničkih običaja, uspostavili su i rivalsko sveštenstvo i podigli novi hram na gori Garizim. S obzirom na takve teološke razlike između njih i Samarjana, učenici mora da su bili zbunjeni kada je Isus izabrao put do Galileje koji je vodio preko Samarije. Iznenadilo ih je i to što On nije dopustio da bude uvučen u religioznu debatu, već se pozabavio direktno potrebom žene Samarjanke za prihvatanjem, ljubavlju i oproštenjem.

Pročitajte tekst Jovan 4,3-34. Kako je Isus pristupio ženi Samarjanki? Kakva je bila ženina reakcija na Hristov razgovor sa njom? Kakva je bila reakcija učenika na to iskustvo, i kako im je Isus proširio vidike?

Pouka za sva vremena koju je Isus čeznuo da prenese svojim učenicima, ali i svakome od nas, jednostavno glasi: „Oni koji imaju Hristovog Duha gledaće na sve ljude očima božanske samilosti.“ – Ellen G. White, The Signs of the Times, June 20, 1892.

Ko su ljudi na koje ste, pod uticajem sopstvenog društva i kulture, skloni da gledate s prezirom ili sa nedovoljno poštovanja? Zašto morate promeniti svoj stav i kako može doći do te promene?

POČNITE TU GDE SE NALAZITE

Neko je s pravom rekao: „Jedino mesto u životu odakle se može krenuti, upravo je ono na kom se nalazite, jer nema drugog mesta s kog bi se moglo početi.“ Isus je naglasio taj princip u tekstu Dela 1,8, gde kaže: „Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas; i bićete Mi svjedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja Zemlje.“

Isusova poruka Njegovim učenicima suviše je jednostavna da bi se pogrešno razumela: počnite tu gde se nalazite. Svedočite tu gde vas je Bog postavio. Umesto da sanjarite o nekim boljim prilikama, počnite u svom okruženju. Posmatrajte božanskim očima mogućnosti koje su vam najbliže!

Ne morate biti najobrazovanija osoba na svetu, ni najrečitija, niti najtalentovanija. Koliko god da su korisni neki od tih vaših darova kad se ispravno koriste, na kraju vam je jedino potrebna ljubav prema Bogu i ljubav prema dušama. Ako ste spremni da svedočite, Bog će otvoriti put da to i učinite.

Pročitajte sledeće tekstove: Jovan 1,40.41; Jovan 6,5-11 i Jovan 12,20-26. Šta nam oni govore o tome kakav je bio Andrijin duhovni vid i njegov pristup svedočenju?

Andrijino iskustvo nam mnogo govori. On je počeo u sopstvenoj porodici. Prvo je svom bratu, Petru, govorio o Hristu. Kasnije, uspostavio je sdačan odnos sa jednim dečakom koji je zatim Isusu pružio materijal za jedno od njegovih čuda. Osim toga, znao je tačno šta da radi sa Grcima. Umesto da raspravlja o teologiji, opazio je njihovu potrebu i upoznao ih sa Isusom.

Umeće uspešnog zadobijanja duša je umeće građenja pozitivnih, brižnih odnosa. Setite se svojih najbližih koji možda ne poznaju Isusa. Da li oni primećuju da u vašem životu postoji neko ko je saosećajan i brižan? Da li u vama vide mir i osećaj smisla za kojim čeznu? Da li je vaš život dobra reklama za evanđelje? Mi stičemo prijatelje za Boga tako što govorimo o Isusu. Oni najpre postaju hrišćanski prijatelji, a s vremenom, slušajući našu poruku o biblijskoj istini za poslednje vreme, možda postanu i adventistički hrišćani.

Zašto je ponekad tako teško voditi članove svoje porodice i rođake ka Hristu? Da li ste imali uspeha u svedočenju o Isusu kod bilo kog člana svoje porodice ili bliskog prijatelja? Iznesite bilo koje načelo koje bi moglo biti od koristi u razredu.

IZLAŽENJE NA KRAJ SA TEŠKIM LJUDIMA

Isus je bio stručnjak za izlaženje na kraj sa teškim ljudima. I rečima i postupcima, On je jasno pokazivao da ih prihvata. Saosećajno je slušao šta ih muči, postavljao im pitanja i postepeno otkrivao božanske istine. Prepoznavao je unutrašnju čežnju i najokorelijih srca, i video potencijal čak i u najgorim grešnicima. Prema Isusovom shvatanju, niko nije bio izvan domašaja evanđelja. On je nesumnjivo verovao da „niko nije tako nisko pao, niko nije tako loš da ne bi mogao naći oslobođenje u Hristu.“ – Elen G. Vajt, Čežnja vekova, str. 258 (original). Isus je gledao na ljude kroz drugačija sočiva u odnosu na ona kroz koja mi gledamo. U svakom ljudskom biću video je odraz slave prvobitnog Stvaranja. Uzdižao je njihove misli da bi shvatili šta mogu da postanu, i mnogi su zaista uspeli da se uzdignu i ispune Njegova očekivanja u svom životu.

Pročitajte sledeće tekstove: Matej 4,18.19; Marko 12,28-34 i Luka 23,39-43. Šta nalazite da je slično u Hristovom obraćanju Simonu Petru i Andriji, neimenovanom književniku i razbojniku na krstu? Pažljivo proučite Hristov pristup svakome od njih. Šta vam tu posebno pada u oči?

Kuda god je išao, Isus je video duhovne mogućnosti. I u najbeznadežnijim okolnostima, On je video potencijalne kandidate za Božje carstvo. Mi bismo za tu sposobnost rekli: Imao je „oko za rast crkve“. „Oko za rast crkve“ je stečena sposobnost da se na ljude gleda onako kako ih je Isus video – kao na one koje je moguće zadobiti za Božje carstvo. Postoje takođe i „uši za rast crkve“, što ima veze sa osluškivanjem neizrečenih potreba onih koji nas okružuju. To podrazumeva osluškivanje težnji njihovog srca za nečim što ne poseduju, čak i kada oni o tome ne govore otvoreno.

Tražite od Gospoda da vas učini osetljivim za službu Svetog Duha u životu drugih. Molite se da doživite taj Božji „drugi dodir“, koji će vam otvoriti oči za duhovne prilike u koje vas On svakodnevno dovodi da biste svoju veru delili sa drugima. Tražite od Boga oko koje vidi, osetljivo srce koje sluša, i spremnost da govorite drugima o Hristu kakvog poznajete i volite, i – naći ćete se na najuzbudljivijem putovanju u svom životu! Život će vam poprimiti jedan potpuno novi smisao. Imaćete osećaj zadovoljstva i radosti kakve nikad ranije niste iskusili. Samo oni koji rade za duše poznaju zadovoljstvo koje to donosi.

Knjiga Dela apostola puna je priča o tome kako su učenici koristili prilike za širenje Božjeg carstva, koje im je providenje pružalo. S kraja na kraj knjige, čitamo zadivljujuće izveštaje o ranoj crkvi i njenom rastu, uprkos izazovima s kojima se suočavala spolja i iznutra.

U 2. Korinćanima 2,12.13, na primer, apostol Pavle iznosi iskustvo koje je imao u Troadi: „A kad dođoh u Troadu da propovijedam jevanđelje Hristovo, i otvoriše mi se vrata u Gospodu, ne imadoh mira u duhu svojem, ne našavši Tita, brata svojega; nego oprostivši se s njima iziđoh u Makedoniju.“ Bog je na čudesan način otvorio vrata da bi Pavle mogao da propoveda evanđelje na evropskom kontinentu, a on je znao da vrata koja Bog danas otvara, sutra mogu biti zatvorena. I tako, pošto je sagledao mogućnosti, ugrabio je priliku i odmah otplovio u Makedoniju.

Bog Novog zaveta je Bog otvorenih vrata – Bog koji nam pruža prilike da drugima govorimo o svojoj veri. U čitavoj knjizi Dela apostola, Bog je na delu. Otvorena su vrata gradova, provincija, zemalja, i što je najvažnije, ljudskih srca.

Pročitajte Dela 8,26-38. Šta nam ti stihovi govore o Filipovoj otvorenosti za Božje vođstvo i njegovoj spremnosti da iskoristi ukazane prilike?

„Anđeo je odveo Filipa čoveku koji je težio za svetlošću i koji je bio spreman da prihvati jevanđelje, ali i danas, anđeli će usmeravati stope onih evanđeoskih radnika koji dozvoljavaju da Sveti Duh posveti njihov jezik i oplemeni njihovo srce. Anđeo koji je poslao Filipa, mogao je i sam da obavi delo sa Etiopljaninom, ali to nije Božji način postupanja. Po Njegovom planu, ljudi treba da rade sa svojim bližnjima.“ – Elen G. Vajt, Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 109 (original)

Ako budemo imali uši da čujemo i oči da vidimo, i nas će voditi nevidljivi anđeli kako bismo istinom o Carstvu dotakli one koji tragaju za istinom.

Zapazite koliko je Sveto pismo bitno u ovoj priči. Zapazite, takođe, koliko je bilo važno u tom trenutku da se neko ko poznaje Pisma prihvati da ih tumači. Koje pouke se tu kriju za nas?

ZA DALJE PROUČAVANJE

U knjizi Apostolska crkva – Hristovim tragom od Elen Vajt, pročitajte poglavlje pod naslovom „Jevandelje u Samariji“, str. 103-111 (original)

Svuda oko nas ljudi tragaju za onim što je večno. Kao što je Isus zgodno primetio: „Žetve je mnogo, a poslenika malo“ (Matej 9,37). Problem nije bio u žetvi. Svojim božanski pomazanim očima, Isus je video obilnu žetvu tamo gde su učenici videli samo protivljenje. Kakvo je bilo Hristovo rešenje za taj problem? „Molite se, dakle, Gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju“ (Matej 9,38). Rešenje je da se molimo da nas Bog pošalje u žetvu.

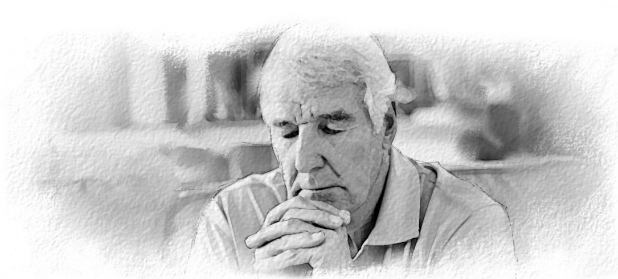
Zašto se ne bismo ovako molili: „Gospode, spreman/spremna sam da me upotrebiš za širenje Tvog carstva. Otvori moje oči, da bih mogao/mogla da sagledam prilike koje mi providenje pruža svakog dana. Nauči me da budem osetljiv/osetljiva za potrebe ljudi u mom okruženju. Pomozi mi da izgovaram reči nade i ohrabrenja, da delim Tvoju ljubav i istinu sa onima s kojima dolazim u dodir svakog dana“? Ako se budete tako molili, Bog će učiniti nešto izvanredno u vašem životu.

ZA RAZGOVOR:

1. Ako ste radili na tome da duše dovedete Isusu, onda jedno znate: to nije uvek lako, zar ne? Da, naravno, Bog je taj koji obraća srce, ali On je u svojoj mudrosti odlučio da upotrebi nas kao deo tog procesa. Čak i rad za samo jednu dušu zahteva vreme, napor, strpljenje i ljubav rođenu odozgo. Koje odluke treba da donesete, a koje će vam pomoći da se odreknete sebe da biste bili uspešan svedok za Hrista?
2. Ko su ljudi s kojima dolazite u dodir, a koji ne poznaju Gospoda? Šta ste učinili, ili činite, ili bi trebalo da činite, da biste im svedočili?
3. Setite se Savla iz Tarsa. On je bio neko od koga se najmanje očekivalo da postane obraćenik! A ipak, znamo šta mu se dogodilo. Šta bi to trebalo da nam kaže o opasnosti u kojoj se možemo naći, naime, da suviše brzo sudimo o drugima na osnovu toga kako nam izgledaju?
4. Imajući na umu priču o Savlu, kako da se odnosimo prema tekstovima kao što je Matej 7,6: „Ne dajte svetinje psima; niti mećite bisera svojega pred svinje, da ga ne pogaze nogama svojima, i vrativši se ne rastrgnu vas“?

SILA MOLITVE: POSREDOVANJE ZA DRUGE

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 12,7-9; Efescima 6,12; Jevrejima 7,25; Efescima 1,15-21, Danilo 10,10-14, 1. Jovanova 5,14-16.

Tekst za pamćenje: „Ispovijedajte, dakle, jedan drugome grijehe, i molite se Bogu jedan za drugoga, da ozdravljate; jer neprestana molitva pravednoga mnogo može pomoći“ (Jakov 5,16).

Članovi novozavetne crkve osećali su svoju potrebu za molitvom.

„I pošto se oni pomoliše Bogu zatrese se mjesto gdje bijahu sabrani, i napuniše se svi Duhom Svetoga, i govorahu riječ Božiju sa slobodom“ (Dela 4,31). Zapazite, učenici su se najpre molili. Zatim su bili ispunjeni Duhom Svetim, a onda su iznosili Božju Reč sa odvažnošću i pouzdanjem.

Postojala je direktna veza između njihovih molitava, ispunjenja Svetim Duhom i moćnog objavljivanja Božje Reči. „Učenici... nisu tražili blagoslov samo za sebe. Bili su zauzeti odgovornošću da spasavaju duše. Shvatali su da jevanđelje mora biti objavljeno svetu i zato su tražili snagu koju im je Hristos obećao.“ – Elen G. Vajt, Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 37 (original)

Kad tražimo Boga i posredujemo za druge, Bog deluje na naše srce da bi nas privukao bliže sebi, i daje nam božansku mudrost da bismo dosegli druge za Njegovo carstvo (Jakov 1,5). On moćno deluje i u životu drugih ljudi da bi ih privukao sebi, i to na načine koje mi ne možemo da vidimo, niti da u potpunosti razumemo (1. Jovanova 5,14-17).

Uporedite tekstove Otkrivenje 12,7-9, Efescima 6,12 i 2. Korinćanima 10,4. Na koji način ovi tekstovi utiču na naše razumevanje posredničke molitve?

Biblija podiže veo između vidljivog i nevidljivog sveta. Postoji borba između dobra i zla, između sila pravednosti i sila tame, između Hrista i sotone. U tom kosmičkom sukobu, Bog poštuje ljudsku slobodu. On nikad ne manipuliše našom voljom, niti vrši nasilje nad savešću. On šalje svog Svetog Duha da ubedi muškarce i žene u božansku istinu (Jovan 16,7.8). Nebeski anđeli ulaze u tu bitku da bi vršili uticaj na ljude, koji će se odraziti na večnost (Jevrejima 1,14). Osim toga, Bog delovanjem providenja utiče na događaje u ljudskom životu, koji ih vode ka Njemu.

Ali ono što Bog neće učiniti, to je da vrši nasilje nad savešću. Nasilje je u suprotnosti sa zakonima Božjeg carstva. Prinuda je strana načelu ljubavi koje predstavlja osnovu Njegove vladavine. Zato je molitva toliko značajna. Iako Bog čini sve što je u Njegovoj moći kako bi dosegao do ljudi i pre nego što se mi pomolimo, naše molitve oslobađaju Božju veliku silu. On poštuje našu slobodnu volju kad se molimo za druge i, u svetlu sukoba između dobra i zla, može da učini više kad se molimo nego kad se ne molimo.

Pažljivo razmotrite sledeću izjavu: „Deo Božjeg plana je da nam osigura, u odgovoru na molitvu vere, ono što nam ne bi dao da Ga za to nismo molili“. – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 525 (original). U velikom sukobu između dobra i zla molitva može mnogo šta da promeni. Kad se molimo za ljude koji ne poznaju Hrista, to otvara kanale kojima božanski blagoslov utiče na njihov život. Bog poštuje našu odluku da se molimo za njih i deluje sa još većom silom u njihovu korist.

Ipak, kada se bavimo pitanjem posredničke molitve, trebalo bi ponizno da priznamo da ne razumemo u potpunosti na koji način Bog deluje. To ipak ne bi trebalo da nas spreči da uživamo u blagoslovima koje molitva pruža i nama i drugim ljudima.

Šta mislite, zašto Bog deluje sa više sile kada se molimo nego kad zanemarujemo molitvu? Čak i ako ne razumemo u potpunosti kako sve to funkcioniše, zašto bi biblijski savet da se molimo za druge trebalo da nas prosto prisili da to i radimo?

Pročitajte sledeće tekstove: Luka 3,21; Luka 5,16 i Luka 9,18. Šta nam ti tekstovi govore o odnosu između Isusovog molitvenog života i Njegove uspešnosti u službi?

Isusov život bio je život stalnog zajedništva sa Njegovim Ocem. U trenutku svog krštenja, kad je otpočeo svoju mesijansku službu, On se molio za božansku silu da bi mogao da ostvari nameru neba. Sveti Duh Ga je osposobio da izvrši Očevu volju i obavi zadatak koji je bio pred Njim. Bilo da je hranio pet hiljada ljudi, lečio leprozne, ili izbavljao opsednute, Isus je uviđao da, u borbi između dobra i zla, molitva predstavlja moćno oružje za odbijanje napada sila tame. Molitva je način koji je nebo odredilo za udruživanje naše bespomoćnosti i slabosti sa Božjom neograničenom silom. To je način da se uzdignemo ka Bogu, koji jedini može da dotakne srca onih za koje se molimo.

Pročitajte tekstove Luka 22,31-34 i Jevrejima 7,25. Kakvo je obećanje Isus dao Petru da bi ga pripremio za iskušenja s kojima će se suočiti u bliskoj budućnosti? Kakvo obećanje On daje svakom od nas kad se suočavamo sa iskušenjima?

Oni koji su uspešni u zadobijanju duša su muškarci i žene molitve. Isus se molio za Petra po imenu. Uveravao ga je da će se u trenutku najvećeg iskušenja moliti za njega. Sotona je prilično dobro razumeo Petrov potencijal za širenje Božjeg carstva. Zato je planirao da uradi sve što je u njegovoj moći kako bi uništio Petrov pozitivan uticaj u hrišćanskoj crkvi. Međutim, u svim Petrovim iskušenjima Isus se molio za njega i Učiteljeve molitve su bile uslišene. Kako je divno znati da se Spasitelj na isti način moli i za nas. On nas poziva da Mu se pridružimo u posredničkim molitvama i da ljude uzdižemo do Njegovog prestola pominjući ih po imenu.

Naša istrajnost u molitvi pokazuje da smo svesni svoje potpune zavisnosti od Boga da bismo dotakli srce osobe za koju se molimo.

Za koga se trenutno molite? Zašto je tako važno nikad ne odustati, bez obzira koliko situacija izgledala teško?

PAVLOVE POSREDNIČKE MOLITVE

Posrednička molitva je biblijski utemeljena. Tokom čitave svoje službe, Pavle se molio za nove obraćenike u crkvama koje je osnivao na svojim evanđeoskim putovanjima. On je verovao da će se, zahvaljujući njegovim molitvama, desiti nešto što se inače ne bi desilo kad se ne bi molio. Premda je fizički bio odvojen od onih koje je voleo, shvatio je da oni mogu biti u srcu sjedinjeni kad se mole jedni za druge.

Pročitajte tekst Efescima 1,15-21. Na linijama u produžetku navedite različite zahteve koje je Pavle uputio Bogu u vezi sa Efescima. Šta je on konkretno tražio od Boga za njih?

Pavlova molitva za vernike u Efesu vredna je naše pažnje. On se molio da im Bog da mudrost i duhovnu pronicljivost, da rasvetli njihov um božanskom istinom i pruži im nadu u večni život. Takođe se molio da oni dožive moćno delovanje Božje sile u svom životu. Taj Bog je tako silan, tako moćan da je podigao Isusa iz mrtvih, što predstavlja temelj njihove nade na večni život sa Njim. Pavle zaključuje svoju molitvu podsećanjem na „bogatstvo slave nasljedstva Njegova“. Hrišćani u Efesu mora da su bili uveliko ohrabreni znajući, ne samo da se Pavle moli za njih, već i za šta se on moli.

Pročitajte Filibljanima 1,3-11 i zapazite ton Pavlove molitve. Da ste bili član crkve u Filibi, i da ste primili takvo pismo od Pavla, u kom on kaže ne samo da se moli za vas već otkriva i sadržaj svoje molitve, kako biste se osećali i zašto? Koja se obećanja nalaze u rečima te molitve? U isto vreme, koji saveti su takođe tu?

To su neke od reči Biblije koje najviše uzdižu i ohrabruju – pune obećanja, kao i poziva da se ispunimo ljubavlju, znanjem i pronicljivošću koja proističe iz poznavanja Isusa, kako bismo mogli da budemo sve ono što je Bog nameravao da mi budemo u Njemu.

NEVIDLJIVE SILE NA DELU

Posrednička molitva je moćno oružje u sukobu između dobra i zla koji mi nazivamo „velika borba“. Jedno od najjasnijih otkrivenja te borbe nalazimo u 10. poglavlju Knjige proroka Danila.

Setičete se da je prorok Jeremija predvideo da će Jevreji provesti sedamdeset godina u vavilonskom ropstvu. Pred kraj Danilovog života, taj pro-ročki period bližio se kraju. Međutim, Danilo je bio zabrinut, jer je video malo dokaza da se Jeremijine reči ispunjavaju. Njegov narod još uvek nije bio oslobođen.

Vavilon su osvojili Midani i Persijanci, ali Jevreji su i dalje bili u ropstvu. Danilo je postio i molio se tri sedmice. Usrdno je posredovao za svoj narod. A onda, na kraju te tri sedmice, jedno blistavo anđeosko biće pojavilo se pred njim.

Pročitajte tekst Danilo 10,10-14. Kada je Danilova molitva uslišena i šta je privremeno usporilo njeno ispunjenje?

To je fascinantant tekst. Da bismo ga u potpunosti razumeli, hajde da prepoznamo neke od ličnosti. Ko je knez carstva persijskoga? Sigurno ne Kir. On je bio car Persije. Izraz „knez carstva Persijskoga“ najverovatnije se odnosi na sotonu. Isus ga je takođe nazivao „knezom“ ili „vladarom“ ovog sveta (Jovan 12,31; Jovan 14,30). Pavle ga je proglasio „knezom koji vlada u vetru“ (Efescima 2,2). Ako persijski knez predstavlja sotonu, ko je onda Mihailo? Izraz „Mihailo“ koristi se pet puta u Bibliji (Otkrivenje 12,7; Juda 9; Danilo 10,13.21 i Danilo 12,1). Pažljivo proučavanje tih tekstova otkriva da je „Mihailo“ (što znači „ko je kao Bog“), u stvari, još jedno ime za Isusa, kojim se On opisuje kao Zapovednik svih anđela u direktnom sukobu sa sotonom. Hristos je večni, prepostojeći, svemogućí Sin Božji. Jedna od Njegovih uloga kao Zapovednika svih anđela jeste da porazi i konačno uništi sotonu.

Deseto poglavlje Knjige proroka Danila povlači zavesu u stranu i otkriva tu borbu između dobra i zla. Kad se Danilo molio, Mihailo, svemogućí Isus, spustio se s neba da bi odbio napad sila tame. Premda mi to ne vidimo, Isus isto tako radi na uslišenju naših posredničkih molitava. On je moćni Spasitelj. Nijedna od naših molitava ne prolazi nezapaženo.

Kako sagledavate realnost velike borbe koja se odvija u vašem ličnom životu? Šta vam realnost te borbe govori o tome kakve bi odluke trebalo da donosite?

SRŽ MOLITVE

U čitavoj Bibliji, stavlja se naglasak na određenost i konkretnost u molitvi. Molitva nije neka nejasna težnja duše. Ona pred Boga iznosi sasvim posebne i određene zahteve. Isus se molio posebno za svoje učenike. Apostol Pavle se molio posebno za hrišćane u Efesu, Filibi i Kolosu. Molio se i za svoje mlade saradnike kao što su bili Timotije, Tit i Jovan Marko.

Pročitajte tekstove 1. Samuilova 12,22-24 i Jov 16,21. Šta ta dva teksta imaju zajedničko? Šta nam oni govore o posredničkoj molitvi?

Samuilo i Jov naglašavaju potrebu za ozbiljnim, svesrdnim i određenim posredovanjem. Samuilove reči su prilično snažne. On odlučno izjavljuje: „Ne dao Bog da zgriješim Gospodu i prestanem moliti se za vas“ (1. Samuilova 12,23). A u Jovovim rečima skoro da čujemo odjek Samuilove molitve: „O, kad bi se neko mogao založiti za čoveka pred Bogom“ (Jov 16,21, prevod sa engleskog). Dakle, naš posao je da se molimo za muškarce i žene koji ne poznaju Hrista.

Pročitajte tekst 1. Jovanova 5,14-16. Šta se dešava kada posredujemo za druge?

Kada se molimo za druge, mi postajemo kanali Božjih blagoslova. Bog preko nas izliva na njih reku vode života, što izvire iz nebeskog prestola. Cela sotonska vojska drhti na zvuk usrdne posredničke molitve. Elen Vajt opisuje silu molitve ovim značajnim rečima: „Sotona ne može da podnese da se mi obraćamo njegovom moćnom suparniku, jer strahuje i drhti pred Njegovom snagom i veličanstvom. Čitava sotonska vojska drhti na zvuk vatrene molitve.“ – Testimonies for the Church, vol. 1, p. 346. Molitva nas povezuje sa Izvorom božanske sile u borbi za duše izgubljenih muškaraca i žena.

Pročitajte stihove Matej 18,18.19. U kakvoj je vezi taj tekst sa posredničkom molitvom, i kako nas on ohrabruje da se molimo sa drugima za spasenje onih koji ne poznaju Gospoda?

ZA DALJE RAZMIŠLJANJE

U knjizi Put Hristu od Elen Vajt pročitajte poglavlje pod naslovom „Preimućstvo molitve“, str. 93-104 (original). Ako ste u mogućnosti, pročitajte i sledeće: Testimonies for the Church, vol. 7, „Work for Church Members“, pp. 19-24 („Rad za članove crkve“, Svedočanstva za crkvu, sveska 7, str. 19-24 (original)

Kad se molimo za druge, Bog našu odanost i oslanjanje na Njegovu silu nagrađuje time što upošljava sve resurse neba kako bi preobrazio život ljudi. Kad se naše molitve uzdignu do Njegovog prestola, andeoska bića, na Njegovu zapovest, odmah stupaju u akciju. „Anđeli koji služe čekaju oko prestola kako bi odmah poslušali zapovest Isusa Hrista da odgovore na svaku molitvu upućenu sa usrdnom, živom verom.“ – Ellen G. White, Selected Messages, book 2, p. 377. Imamo pouzdano uverenje da nijedna molitva nije izgubljena, nijedna nije zaboravljena od Boga. One se „skladište“ na nebu da bi bile uslišene u vreme i na mestu za koje On smatra da je najbolje. „Molitva vere nikad nije izgubljena. Međutim, tvrdnja da će na nju uvek i u svakoj pojedinosti biti odgovoreno upravo onako kako mi očekujemo obična je drskost.“ – Ellen G. White, Testimonies for the Church, vol. 1, p. 231. Kakvo ohrabrenje nam pruža to što se molimo za svoje supružnike, za svoje sinove i kćeri, rođake, prijatelje i kolege koji ne poznaju Hrista. Nijedna iskrena molitva nikad nije izgubljena. Možda nećemo uvek videti neposredne odgovore u životu onih za koje se molimo, ali Bog deluje na njihovo srce na način koji ćemo razumeti tek u večnosti.

ZA RAZGOVOR:

1. Pročitajte sledeće tekstove: Filibljanima 1,19; Kološanima 4,2,3 i 2. Solunjanima 3,1.2. Kakvo je ohrabrenje Pavle doživeo zahvaljujući molitvama Filibljana? Iz kog razloga je tražio od Kološana i Solunjana da se mole za njega? Kakva povezanost postoji između tih posredničkih molitava i zadobijanja duša?
2. Razmišljajte o realnosti velike borbe i o tome da ona predstavlja veliki narativ u pozadini sveta u kom živimo. Kako vam saznanje o toj borbi pomaže da uvidite važnost molitve? Da, Isus je dobio rat, i mi znamo da će Njegova strana na kraju pobediti. Ali, zašto je toliko važno da se u međuvremenu molimo i ulažemo svesrdne napore da bismo ostali verni Njemu, i radili na spasenju drugih?
3. Koje prepreke postoje za uspešnije posredovanje u molitvi? Koju vrstu izgovora koristite (ako to činite) da biste izbegli da se više molite za one kojima je to potrebno?

SVEDOČENJE U SILI DUHA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Jovan 15,26.27; Dela 2,41.42; Dela 8,4; Jevrejima 4,12; Dela 17,33.34; Dela 18,8.

Tekst za pamćenje: „I pošto se oni pomoliše Bogu zatrese se mjesto gdje bijahu sabrani, i napuniše se svi Duha Svetoga, i govorahu riječ Božiju sa slobodom“ (Dela 4,31).

Kada je Isus naložio ranim vernicima: „Idite po svemu svijetu i propovjedite jevanđelje svakome stvorenju“ – to mora da je izgledalo kao nemoguća misija (Marko 16,15). Kako su uopšte mogli da odgovore na tako ogroman izazov? Bilo ih je tako malo na broju. Njihove mogućnosti bile su ograničene. Oni sami su bili grupa uglavnom neobrazovanih, običnih vernika. Ali imali su neobičnog Boga, koji ih je osposobio za njihovu nesvakidašnju misiju.

Isus je kazao: „Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas; i bićete Mi svjedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja Zemlje“ (Dela 1,8). Silazak Svetog Duha osposobio je učenike da objavljuju poruku o krstu sa silom koja je menjala život, pa i čitav svet. Sveti Duh je njihovo svedočenje učinio delotvornim. Za samo par decenija, evanđelje je izvršilo uticaj na celi svet. U Delima apostola kaže se da ti rani vernici „zamutiše vasioni svijet“ (Dela 17,6). Apostol Pavle dodaje da se evanđelje propovedalo „svoj tvari pod nebom“ (Kološanima 1,23).

U pouci za ovu sedmicu, u središtu naše pažnje biće uloga Svetog Duha, koji daje silu našem svedočenju za Hrista.

Obećanjem o Svetom Duhu Isus je umirivao učenike koji su bili zabrinuti zato što se On spremao da ih napusti i ode na nebo. „Bolje je za vas da Ja idem, jer ako Ja ne idem, Utješitelj neće doći k vama; ako li idem, poslaću Ga k vama“ (Jovan 16,7). Grčka reč za „utešitelja – pomagača“ je parakletos. Ona se odnosi na „osobu koja stoji uz nekog“ s ciljem da pomogne. Jedna od glavnih uloga Svetog Duha je da stoji uz svakog vernika, da ga snaži i vodi u njegovom svedočenju. Prema tome, kad svedočimo o Isusu, mi nismo sami. Sveti Duh je pored nas da bi nas vodio ka onima koji su iskrenog srca. On priprema njihova srca pre nego što se mi uopšte sretnemo s njima. Duh upravlja našim rečima, donosi osvedočenje umu tragaoca i osnažuje ga da odgovori na Njegove podsticaje.

Pročitajte stihove Jovan 15,26.27 i Jovan 16,8. Šta nam oni govore o ulozi Svetog Duha u svedočenju?

Sveti Duh svedoči o Isusu. Njegov krajnji cilj je da što više ljudi dovede Hristu. Njegova misija je da proslavlja Isusa. U toj ulozi, On osvedočava svakog vernika da mu je dužnost da govori o svojoj veri. On otvara naše oči da bismo sagledali mogućnosti u ljudima iz svog okruženja, i deluje iza scene kako bi stvorio uslove da evanđeoska poruka naiđe na dobar prijem.

Evanđelje po Jovanu to jasno predočava: „I kad On dođe pokaraće svijet za grijeh“ (Jovan 16,8). Drugim rečima, On deluje na srca da bi izgradio svest o sve većoj otuđenosti od Boga i potrebi za pokajanjem. On će isto tako ukoriti svet „za pravdu“. Sveti Duh ne samo što otkriva greh, već nas i upućuje na pravednost. On otkriva suprotnost između Isusove pravednosti i naše okaljanosti. Međutim, uloga Svetog Duha nije samo da istakne koliko smo mi loši, već i da otkrije koliko je Isus dobar, blag, saosećajan i pun ljubavi, a onda da nas oblikuje prema Njegovom liku.

Svedočenje je jednostavno saradnja sa Svetim Duhom u proslavljanju Isusa. U sili Svetog Duha, i pod Njegovim vođstvom, mi svedočimo o tom veličanstvenom Hristu koji je preobrazio naš život.

Zašto u svojoj želji da radimo za duše moramo uvek imati na umu da mi sami nismo u stanju nikoga da preobratimo, i da to može samo Sveti Duh?

Knjigu Dela apostola s pravom nazivaju „Dela Svetog Duha“. To je uzbudljiva avanturistička priča o svedočenju, objavljivanju evanđelja i rastu crkve. Dela apostola su izveštaj o posvećenim vernicima punim Svetog Duha, koji su izvršili veliki uticaj na svet u Hristovo ime. Oni su se u potpunosti oslanjali na Svetog Duha da bi ostvarili čudesne rezultate. Njihov primer nam pokazuje šta Sveti Duh može da postigne preko muškaraca i žena koji Mu se u potpunosti posvete.

Pročitajte sledeće tekstove: Dela 2,41.42; Dela 4,4.31; Dela 5,14.42; Dela 6,7 i Dela 16,5. Šta na vas ostavlja najjači utisak kad je reč o tim tekstovima? Koju poruku Luka, autor knjige Dela apostola, želi da prenese izveštavajući o tako naglom rastu crkve?

Lukina namera prilikom pisanja knjige Dela apostola bila je da svakom čitaocu dočara službu Svetog Duha u ranoj crkvi.

Zapazite takođe da se on ne libi da koristi brojke kako bi merio delovanje Duha u prvom veku. On zapravo broji krštenja. U tekstu Dela 2,41, Luka naglašava činjenicu da je 3000 ljudi bilo kršteno u jednom jedinom danu. U tekstu Dela 4,4, on govori o 5000 muškaraca koji su kršteni. U tekstu Dela 5,14, veliko mnoštvo dolazi Gospodu i krštava se.

Pa ipak, i kad se radilo o pojedincima, kao što su bili Lidija, tamničar u Filibi, robinja opsednuta zlim duhom, ili etiopljanski evnuh, Luka primećuje i pažljivo beleži kako je Sveti Duh delovao na srce svakog od njih ponaosob. Dakle, ono što je važno ovde zapaziti jeste da se iza svake od tih velikih brojki nalaze pojedinačna ljudska bića, a svako od njih je Božje dete za koje je Isus Hristos umro. Da, mi volimo velike brojeve, ali na kraju krajeva, svedočenje je često poduhvat „jedan na jedan“.

Da bi se olakšao brzi rast novozavetne crkve, osnovane su nove crkve. Jedan od razloga što je rana crkva tako brzo rasla bio je taj što se ona neprestano obnavljala osnivanjem novih crkava. Kako je to važna poruka za nas danas!

Glavni cilj novozavetne crkve bila je misija. A kako mi da obezbedimo da u svemu što radimo u svojoj lokalnoj crkvi, misija uvek bude u središtu pažnje?

SVETI DUH I SVEDOČENJE

U čitavoj knjizi Dela apostola, Sveti Duh je moćno prisutan. On je služio vernima, ali i preko vernih, kada su oni svedočili o svom Gospodu na mnogo različitih načina. On ih je osnaživao da se suoče sa iskušenjima i izazovima u jednoj neprijateljskoj kulturi. On ih je vodio ka ljudima koji su iskrenog srca tragali za istinom. Pripremao je srca ljudi u pojedinim mestima još pre nego što su verni stizali do njih. Otvarao je vrata mogućnosti o kakvim nikad nisu ni sanjali, i davao silu njihovim rečima i postupcima.

Pročitajte sledeće tekstove: Dela 7,55; Dela 8,29; Dela 11,15; Dela 15,28.29 i Dela 16,6-10. Kako je Sveti Duh služio učenicima koji su svedočili u svakom od doživljaja navedenih u tim biblijskim stihovima? Drugim rečima, šta je sve Sveti Duh činio u tim situacijama?

Raznolika služba Svetog Duha u prvom veku bila je zaista izvanredna. Iskustva navedena u prethodnim stihovima samo su mali primer Njegovog delovanja. On je osnažio Stefana da svedoči o svom Gospodu pred nemilosrdnom, podivljalom ruljom koja ga je kamenovala do smrti. Na čudesan način je odveo Filipa do jednog uticajnog Etiopljanina koji je tragaو za istinom, kako bi pripremio afrički kontinent za evanđelje. Pružio je Petru znak kao potvrdu da su i vernici iz paganstva takođe primili dar Svetog Duha. Ujediniо je crkvu u trenutku kad je lako mogla da se podeli u pogledu obrezanja, i učinio da se čitav evropski kontinent otvori za propovedanje evanđelja preko apostola Pavla.

Sveti Duh je bio aktivan u novozavetnoj crkvi, a aktivan je u životu crkve i danas. On čezne da nas osposobi, osnaži, pouči, vodi, ujedini i pošalje u najvažniju misiju na svetu koja upućuje muškarce i žene na Isusa i Njegovu istinu. Moramo imati na umu da je On i danas još uvek aktivan i na delu, baš kao što je bio u vreme apostola i rane crkve.

Šta možemo da činimo iz dana u dan da bismo postali otvoreniji i podložniji delovanju sile Svetog Duha u našem životu? Koja vrsta odluka koje donosimo omogućava da On radi u nama i preko nas?

SVETI DUH, REČ I SVEDOČENJE

Božja Reč je predstavljala samu žilu kucavicu kad se radilo o svedočenju novozavetne crkve. Petrova propoved na dan Pedesetnice u velikoj meri je crpela dokaze iz Starog zaveta u prilog tome da je Hristos Mesija. Stefanovo svedočenje pred smrt bilo je, između ostalog, osvrt na starozavetnu istoriju Izraela. Petar se pozvao na „riječ što /Bog/ posla sinovima Izraelijem“ (Dela 10,36), pa je tek onda govorio sa Kornelijem o vaskrsenju. Apostol Pavle se u više navrata pozivao na velika starozavetna proročanstva o dolasku Mesije, a Filip je pažljivo objasnio radoznom Etiopljaninu značenje mesijanskog proročanstva iz teksta Isaija 53. U svakom od tih slučajeva, učenici su iznosili Božju Reč, a ne svoju sopstvenu. Božanski nadahnuta Reč bila je temelj njihovog autoriteta.

Pročitajte sledeće tekstove: Dela 4,4.31; Dela 8,4; Dela 13,48.49; Dela 17,2; Dela 18,24.25. Čemu nas ti tekstovi uče u vezi sa odnosom između Svetog Duha, Božje Reči i svedočenja novozavetne crkve?

Isti Sveti Duh pod čijim je uticajem napisana Božja Reč, deluje preko te Reči da bi menjao život ljudi. U Božjoj Reči postoji životodavna sila, jer je to, posredstvom Duha, Hristova živa Reč.

Pročitajte stihove 2. Petrova 1,21 i Jevrejima 4,12. Zašto Božja Reč ima takvu moć da menja život?

„Stvaralačka sila koja je dozvala svetove u postojanje jeste Božja reč. Ta reč daje silu, ona rađa život. Svaka zapovest je obećanje. Prihvaćena voljom, primljena u dušu, ona sa sobom donosi život Beskonačnoga. Ona preobražava prirodu i nanovo stvara dušu po Božjem obličju.“ – Elen G. Vajt, Vaspitanje, str. 126 (original)

Razlog što Biblija ima takvu moć da preobrazuje život je taj što isti Sveti Duh koji je najpre nadahnuo Bibliju, nadahnjuje i menja nas dok je čitamo. Dok iznosimo Božju Reč drugima, Sveti Duh deluje tako što menja njihov život putem Reči koju je sam nadahnuo. Bog je obećao da će blagosloviti svoju Reč, a ne naše reči. Sila je u Božjoj Reči, a ne u ljudskom nagađanju.

SILA SVETOG DUHA KOJA PREOBRAŽAVA ŽIVOT

Pažljivo proučavanje knjige Dela apostola otkriva kako Bog, posredstvom svog Duha, čini čuda u životu ljudi. Knjiga Dela apostola predstavlja detaljan izveštaj o slučajevima koji nam može pomoći da sagledamo kako evanđelje trijumfuje nad kulturnim predrasudama, kako se mogu pobediti dugogodišnje, duboko ukorenjene navike, i kako se celo čovečanstvo može poučiti o Hristovoj blagodati i istini. Sveti Duh susreće ljude tamo gde se nalaze, ali ih tu ne ostavlja, već preobražava njihov život.

Pročitajte Dela 16,11-15.23-34; Dela 17,33.34 i Dela 18,8. To su samo neka od iskustava obraćenja opisanih u Bibliji. Čemu nas ti različiti izveštaji uče u vezi sa Božjom sposobnošću da menja život ljudi različitog društvenog statusa i porekla?

Kakva neverovatna raznolikost ljudi! Lidija je bila bogata jevrejska poslovna žena, a tamničar iz Filibe pripadnik srednje klase i rimski državni službenik. Sveti Duh može da dopre do svih slojeva društva. Njegova preobražavajuća moć doseže do muškaraca i žena, bogatih i siromašnih, obrazovanih i neobrazovanih.

Poslednje dve ličnosti sa naše liste podjednako su vredne pažnje. Tekst Dela 17,34 pominje obraćenje Dionisija Areopagite. Atinjanski Areopagiti bili su pripadnici sudskog veća koji su preispitivali sudske slučajeve. Bili su to istaknuti, veoma cenjeni pripadnici grčkog društva.

Silom Svetog Duha, apostol Pavle je kroz svoju službu dosegao čak i do viših slojeva društva. Krisp (Dela 18,8) je bio starešina jevrejske sinagoge. Bio je to religiozni vođa zadojen jevrejskom starozavetnom mišlju, ali je Sveti Duh dopro do njega i promenio mu život. Svi ti dosijei otkrivaju da će Sveti Duh, kad mi budemo svedočili za Hrista i iznosili Njegovu Reč drugima, činiti izvanredne stvari u životu svih tipova ljudi, različitog porekla, kulture, obrazovanja i verskog opredeljenja. Mi ne možemo i ne smemo praviti pretpostavke o tome ko može ili ne može biti dotaknut. Naš posao je da svedočimo svakome ko uđe u naš život. Gospod će učiniti ostalo.

Hristova smrt je bila sveobuhvatna – On je umro za svako ljudsko biće koje je ikada živelo. Kako bi ta ključna istina trebalo da nas nauči da nikad ne pravimo pretpostavke o tome da li je neko van domašaja nade na spasenje?

ZA DALJE PROUČAVANJE

U knjizi Apostolska crkva – Hristovim tragom od Elen Vajt pročitajte poglavlje pod naslovom „Dar Svetoga Duha“, str. 47-56 (original), a u knjizi Čeznja vekova odlomak iz poglavlja „Da se ne plaši srce vaše“, str. 667-672 (original).

Sveti Duh saraduje sa Ocem i Sinom u procesu isкупljenja. Svaki put kada svedočimo, mi Mu se pridružujemo u Njegovom delu spasavanja ljudi. On osvedočava srca. On otvara vrata mogućnosti. Preko svoje Reči, On prosvetljuje umove i otkriva istinu. On raskida okove predrasuda koje nas zarobljavaju, trijumfuje nad kulturnim predubedenjima koja zamračuju naše viđenje istine i oslobađa nas iz lanaca zlih navika koje nas vezuju.

Kad svedočimo za Isusa, od presudne je važnosti da ne zaboravimo da saradujemo sa Svetim Duhom. On je bio tu pre nas, pripremajući srca da prime poruku evanđelja. On je tu sa nama i deluje na um drugih dok mi činimo neko ljubazno delo, iznosimo svoje iskustvo, držimo biblijski čas, delimo literaturu ili učestvujemo na nekom evanđeoskom sastanku. On će nastaviti da deluje na srce neke osobe još dugo nakon što mi odemo, i činiće sve što je moguće da je dovede do saznanja o spasenju.

ZA RAZGOVOR:

1. Podelite sa članovima svog razreda sećanje na neki trenutak kad ste osetili da Sveti Duh moćno deluje tokom vašeg svedočenja.
2. Da li ste se ikad osetili neprijatno ili uplašeno kad je trebalo da govorite o svojoj veri? Na koji način vam saznanje o službi Svetog Duha smanjuje taj strah i pruža sigurnost dok svedočite?
3. U pouci za ovu sedmicu govorili smo o aktivnoj ulozi Svetog Duha u našem svedočenju. Razgovarajte o različitim načinima na koje Sveti Duh saraduje s nama u našim nastojanjima da svedočimo drugima. Kako nas Sveti Duh osposobljava da svedočimo i kako deluje na život drugih dok mi to činimo?
4. Govorili smo takođe i o centralnoj ulozi Biblije u našem svedočenju. Zašto je Biblija od tako presudne važnosti za našu veru i svedočenje? Kako možemo izbeći zamku u koju upadaju oni koji, premda tvrde da veruju u Bibliju, na suptilan način umanjuju njen autoritet i svedočanstvo?

NEOGRANIČENE MOGUĆNOSTI

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Korinćanima 12,12; Matej 3,16.17; 1. Korinćanima 12,7; 1. Korinćanima 1,4-9, Matej 25,14-30.

Tekst za pamćenje: „A ovo sve čini jedan i taj isti Duh razdjeljujući po svojoj vlasti svakome kako hoće“ (1. Korinćanima 12,11).

Bog nas poziva da budemo Njegovi svjedoci (Dela 1,8; Isaija 43,10).

Svedočenje nije neki poseban duhovni dar koji poseduje samo odabrana nekolicina. Svedočenje je nešto na šta Bog poziva svakog hrišćanina.

Biblija koristi različite izraze da bi opisala naše zvanje pred Bogom. Mi treba da budemo „vidjelo svijetu“, „poslani umjesto Hrista“ i „carsko sveštenstvo“ (Matej 5,14; 2. Korinćanima 5,20; 1. Petrova 2,9). Isti Bog koji nas poziva da svedočimo i služimo, takođe nas i osposobljava za taj zadatak. On daje duhovne darove svakom pojedincu. Bog ne poziva osposobljene. On osposobljava pozvane. Baš kao što besplatno daje spasenje svima koji veruju, isto tako im besplatno daje i svoje darove.

Kad se potpuno predamo Bogu i posvetimo svoj život Njegovoj službi, naše mogućnosti za službu postaju beskonačne. „Nema granica korisnosti onoga koji, ostavljajući po strani svoje 'ja', pravi prostor za delovanje Svetog Duha na njegovo srce, i vodi život potpunog posvećenja Bogu.“ – Elen G. Vajt, U potrazi za boljim životom, str. 159 (original)

U pouci za ovu sedmicu, proučavaćemo neograničene mogućnosti za službu kroz dar Svetoga Duha.

RAZLIČITI DAROVI – UJEDINJENI U SLUŽBI

Da li ste ikad razmišljali o tome koliko su se učenici razlikovali jedni od drugih? Njihovo poreklo, ličnost, temperament i darovi bili su umnogome različiti. Međutim, to nije bila prepreka za crkvu. Naprotiv, u tome je bila njena snaga. Matej, sakupljač poreza, bio je precizan, tačan, pedantan. Za razliku od njega, Petar je često govorio pre nagljeno, bio je pun entuzijazma, impulsivan, a imao je i prirodne osobine vođe. Jovan je bio nežnog srca, ali takođe veoma direktan. Andrija je umeo sa ljudima, bio je izuzetno svestan svog okruženja i osetljiv za potrebe drugih. Toma je po prirodi bio sklon preispitivanju i često je sumnjao. Svakog od ovih učenika, mada su imali različite ličnosti i darove, Bog je moćno upotrebio u svedočenju za Njega.

Pročitajte 1. Korinćanima 12,12.13.18-22. Šta otkrivamo u ovim tekstovima kad je reč o potrebi za ljudima različitih sposobnosti u Hristovom telu – crkvi?

Bog uživa u tome da poziva ljude različitog porekla, sa različitim talentima i sposobnostima, kako bi im dao darove za službu. Hristovo telo nije neka homogena grupa ljudi koji su međusobno slični. To nije neki kantri klub sa ljudima istog kulturnog zaleđa, koji razmišljaju na isti način. To je dinamičan pokret ljudi različitih talenata, ujedinjenih ljubavlju prema Hristu i Svetom pismu, koji su posvećeni tome da Njegovu ljubav i istinu objave svetu (Rimljanima 12,4; 1. Korinćanima 12,12). Članovi Hristovog tela imaju različite darove, ali svako od njih je dragocen, svako je od prevashodne važnosti za zdravo funkcionisanje Hristovog tela. Kao što oči, uši i nos imaju različite funkcije ali su neophodni za telo, tako su neophodni i svi darovi (1. Korinćanima 12,21.22).

Ako pažljivo pogledamo ljudsko telo, vidimo da i najsitniji delovi imaju ključnu ulogu. Razmislite o svojim trepavicama. Šta ako ne bismo imali nešto tako naizgled beznačajno kao što su trepavice? Čestice prašine bi zamagljivale naš vid, a kao posledica toga, mogla bi nastati nepopravljiva oštećenja. Tako i član crkve koji je naizgled najmanje „značajan“ predstavlja ključni deo Hristovog tela i obdaren je Svetim Duhom. Kad u potpunosti posvetimo te darove Bogu, svako od nas može doprineti promeni od večnog značaja.

Bez obzira koliko ste talentovani, da li primećujete u čemu niste naročito dobri, dok drugi u crkvi jesu? Kako bi to moglo da vam pomogne da se držite svog odgovarajućeg mesta?

BOG – DAVALAC SVIH DOBRIH DAROVA

Prema tekstovima Jakov 1,17; 1. Korinćanima 12,11.18 i Efescima 4,7.8, Bog je tvorac svih darova, i „svaki savršeni dar“ potiče od Njega. Prema tome, možemo biti sigurni da će nam On dati upravo one darove Svetog Duha koji najbolje odgovaraju našoj ličnosti, i da će na najbolji način upotrebiti naše veštine kako bismo služili Njegovom delu i proslavljali Njegovo ime.

Pročitajte stihove Marko 13,34 i 1. Korinćanima 12,11. Kome Bog daje duhovne darove?

Biblija je jasna. Bog ima poseban zadatak za svakoga od nas kad je reč o propovedanju evanđelja drugima. U Isusovoj paraboli o domaćinu koji odlazi od kuće i traži od svojih slugu da se staraju o njoj, vidimo da on svakom od njih daje određeni posao (Marko 13,34). Postoji određeni zadatak za svakog od nas ponaosob, a Bog svima daje duhovne darove da bi obavili to na šta su pozvani. Kad predamo svoj život Hristu i krštenjem postanemo članovi Njegovog tela – crkve, Sveti Duh nam dodeljuje darove da bismo mogli da služimo tom telu i svedočimo svetu.

Godine 1903, Elen Vajt je napisala pismo izvesnom čoveku kako bi ga ohrabрила da darove koje mu je Bog dao upotrebi u službi. „Svi smo mi članovi Božje porodice, svima su nam u većoj ili manjoj meri povereni Bogom dani talenti, za čiju se upotrebu smatramo odgovornima. Bilo da su naši darovi veliki ili mali, mi treba da ih upotrebimo u Božjoj službi, a i svima drugima treba da priznamo pravo da koriste darove koji su njima povereni.

Nikad ne bi trebalo da potcenimo ni najmanji fizički, intelektualni, niti duhovni kapital.“ – Letter 260, December 2, 1903.

Pročitajte sledeće tekstove: Dela 10,36-38; Matej 3,16-18 i Dela 2,38-42. Čemu nas ti tekstovi uče u vezi sa obećanjem o primanju Svetog Duha prilikom krštenja?

Baš kao što je Isus pomazan Svetim Duhom prilikom svog krštenja da bi bio spreman i u potpunosti osposobljen za svoju službu svetu, tako je i svakome od nas obećan Sveti Duh prilikom krštenja. Bog bi hteo da budemo sigurni u to da je On ispunio svoju Reč i dodelio nam duhovne darove kao blagoslov za Njegovu crkvu i ovaj svet.

SVRHA DUHOVNIH DAROVA

Pročitajte 1. Korinćanima 12,7 i Efescima 4,11-16. Zašto Bog daje duhovne darove svakom verniku? Koja je svrha tih darova?

Duhovni darovi su dati iz više razloga. Bog ih daje da bi podigao i osnažio svoju crkvu da dovrši Njegovo delo. Oni su osmišljeni tako da stvore jedinstvenu crkvu spremnu da obavi Njegovo delo u svetu. Biblijski pisci nam daju primer duhovnih darova koje Bog dodeljuje svojoj crkvi, kao što su darovi propovedanja, služenja, objavljivanja, poučavanja, ohrabrivanja i davanja. Biblija takođe govori o darovima gostoprimstva, samilosti, korisnosti, vedrine – da pomenemo samo neke. Za potpuniju listu, pročitajte Rimljanima 12 i 1. Korinćanima 12.

Možda se pitate kakva veza postoji između duhovnih darova i prirodnih talenata. Duhovni darovi su božanski darovane osobine koje Sveti Duh dodeljuje svakom verniku kako bi ga osposobio za naročitu službu u crkvi i svetu. Oni mogu da obuhvate i prirodne talente koji su posvećeni Svetim Duhom i upotrebljeni u službi za Hrista. Svi prirodni talenti su Bogom dani, ali ne koristite se svi u Hristovoj službi.

„Posebni darovi Duha nisu samo talanti spomenuti u ovoj priči. Njima su obuhvaćeni svi darovi i sve sposobnosti, bilo nasleđeni ili stečeni, telesni ili duhovni. Svi moraju biti upotrebljeni u Hristovoj službi. Kada postanemo Hristovi učenici, predajemo se Njemu sa svim što jesmo i što imamo. On nam vraća te darove, očišćene i oplemenjene, da bismo ih upotrebili Njemu na slavu, a našim bližnjima na blagoslov.“ – Elen G. Vajt, Pouke velikog Učitelja, str. 328 (original)

Bog je takođe obezbedio i posebne darove, kao što je dar proroštva i određenih službi u crkvi, uključujući službu pastora, starešina i učitelja, koji obučavaju druge unutar Hristovog tela, kako bi pripremili i osposobili svakog člana za službu (videti Efescima 4,11.12). Uloga celog crkvenog rukovodstva je da pomogne svim vernicima u otkrivanju njihovih duhovnih darova i da ih pouči kako da koriste te darove za nadogradnju Hristovog tela.

Koje prirodne talente vi posedujete, a koji, koliko god da su korisni u sekularnom okruženju, mogu takođe biti blagoslov i za crkvu?

OTKRIVANJE VAŠIH DAROVA

Uporedite 1. Korinćanima 1,4-9 sa 2. Korinćanima 1,20-22. Šta nam ti tekstovi govore o Božjim obećanjima i posebno o duhovnim darovima pre drugog Hristovog dolaska?

Bog obećava da će Njegova crkva ispoljavati sve darove Svetog Duha neposredno pred Gospodnji dolazak. A Njegova obećanja su pouzdana. On je svakome od nas dao Svetog Duha u srce da nas osvedoči i vodi ka razumevanju darova koje smo primili. Bog je taj koji daje darove i On je taj koji nam ih, preko Svetog Duha, otkriva.

Pročitajte stihove Luka 11,13; Jakov 1,5 i Matej 7,7. Šta nas Bog poziva da radimo ako želimo da otkrijemo koje darove je dao svakome od nas?

Mi primamo darove Duha kad se posvetimo Bogu i kad zatražimo da nam otkrije koje nam je darove dao. Kad se naše srce isprazni od veličanja sebe i naš prioritet postane da služimo Isusu, Njegov Duh će nam otkriti duhovne darove koje On ima za nas. „Tek kada su se učenici verom i molitvom potpuno pokorili Njegovom delovanju, dogodilo se izlivanje Svetoga Duha. Tada su dobra Neba u posebnoj smislu bila poverena Hristovim sledbenicima... U Isusu Hristu darovi su već naši, ali njihovo stvarno dobijanje zavisi od našeg primanja Božjega Duha.“ – Elen G. Vajt, Pouke velikog Učitelja, str. 327 (original)

Duhovni darovi (videti 1. Korinćanima 12,4-6) su sposobnosti koje nam Bog daje da bismo mogli uspešno da Mu služimo. Različite službe su šire oblasti u okviru kojih možemo izraziti svoje darove, a određene aktivnosti su posebna događanja koja nam omogućavaju da upotrebimo svoje darove. Duhovni darovi ne dolaze potpuno razvijeni. Kada vam Sveti Duh otkrije neku oblast službe, molite se da vas On vodi ka posebnim evanđeoskim aktivnostima u kojima možete primeniti svoj dar.

Koji su vaši posebni darovi, i što je još važnije, kako ih možete poboljšati za Gospodnju službu?

RAZVIJANJE NAŠIH DAROVA

Pročitajte parabolu o talantima u tekstu Matej 25,14-30. Koja je za vas najznačajnija misao u toj priči? Zašto je Bog pohvalio prvu dvojicu slugu, a trećeg osudio? Šta nam ta parabola govori o upotrebi naših talentata? Zapazite posebno stih Matej 25,29.

Gospodar je podelio talante slugama – „svakome prema njegovoj moći“ (Matej 25,15). Svaki pojedinac je primio različit iznos. Jedan je primio pet talanata, drugi dva, a treći jedan. Svaki sluga je mogao da bira kako će uložiti ili upotrebiti talante koji su mu dati. Ključna misao ovde je da to što im je bilo dato nije njima pripadalo. Ti talanti su pripadali nekom drugom, ko ih je njima poverio.

Gospodara nije zanimalo ko je dobio važnije, a ko manje važne talante. Nije Mu bilo bitno ni to ko je koliko talanata dobio. Ono što je Njega interesovalo bilo je šta je svaki od njih uradio sa onim što mu je dato.

Pavle je to ovako sročio u 2. Korinćanima 8,12: „Jer ako ima ko dobru volju, mio je po onome što ima, a ne po onome što nema.“ Za Boga nije toliko važno šta imate, već šta činite sa onim što imate.

Bog je pohvalio prvu dvojicu slugu zato što su bili verni u upotrebi svojih talanata. Njihovi talanti su se uvećavali upotrebom. „Zli“ sluga nije koristio talanat koji mu je gospodar dao, i on se nije uvećao. Večna istina je da „zakon službe postaje karika koja nas povezuje sa Bogom i našim bližnjima“. – Elen G. Vajt, Pouke velikog Učitelja, str. 326 (original). Neverni sluga je proćerdao priliku da služi i na kraju je izgubio i sposobnost da služi.

Kad koristimo darove koje nam je Bog dao na slavu Njegovog imena, oni će se uvećavati, širiti i rasti. Kako možete da otkrijete koje vam je darove Bog dao? Ponizno zatražite od Boga da vam otkrije u kojim bi oblastima službe On želeo da služite. A kada vas osvedoči, uključite se. Vaši darovi će se razvijati dok ih budete koristili, i vi ćete pronaći zadovoljstvo u Njegovoj službi.

Razmislite o ovoj paraboli i primenite je na svoj život. Šta vam ona govori, ako vam uopšte nešto govori, o tome šta radite sa onim što vam je Bog dao? (Imajte na umu da je sve što posedujete takođe dar od Boga.)

ZA DALJE PROUČAVANJE

U knjizi Pouke velikog Učitelja od Elen Vajt, pročitajte poglavlje pod naslovom „Talanti“, str. 325-365 (original)

Ipravno razumevanje biblijskog učenja o duhovnim darovima donosi jedinstvo crkvi. Spoznaja da je svako od nas vredan i potreban član Hristovog tela je misao koja ujedinjuje. Svaki član crkve je neophodan za ostvarenje Hristove misije. Svaki član je nadaren za službu.

„Svakome je dat posao koji treba da obavi za Gospodara. Svakome od Njegovih slugu povereni su posebni darovi ili talanti. 'I jednome dade pet tlanata, a drugome dva, a trećemu jedan, svakome prema njegovoj moći. Svakom slugi povereno je nešto za šta je odgovoran, a raznolikost darova je srazmerna našim različitim sposobnostima. Prilikom podele svojih darova, Bog nije bio pristrasan. On je podelio talante u skladu sa pokazanim sposobnostima svojih slugu i očekuje odgovarajući dobitak.“ – Ellen G. White, Testimonies for the Church, vol. 2, p. 282.

Imajte takođe na umu da su darovi Duha dati da budu na slavu Bogu a ne vama. Bog ih je dao da bi proslavio svoje ime i unapredio svoje delo.

ZA RAZGOVOR:

1. Bavite se više tom mišlju da je svako od nas primio darove od Boga. Koje praktične posledice to ima po vašu lokalnu crkvu? Do kakve promene bi ta misao mogla da dovede u pogledu uključenosti svakog vernika u službu?
2. Razgovarajte sa članovima svog razreda o tome kako su darovi nekog drugog vernika bili vama na blagoslov. Ispričajte u razredu kako ste vi otkrili svoje duhovne darove. Šta mislite, koji su vaši darovi i kako ih koristite da biste blagoslovili druge?
3. Ova pouka je istakla činjenicu da se naši darovi umnožavaju kad ih koristimo. Osvrnite se na sopstveni život. Možete li se setiti nekih darova koje vam je Bog dao, a koji su se uvećali dok ste ih koristili na slavu Njegovog imena? U isto vreme, postavite ponovo sebi pitanje koje smo već naveli na kraju proučavanja za četvrtak – koliko ste verni u raspolaganju onim što vam je Bog dao.

OBJAVLJIVANJE REČI

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Psalmi 119,105; Jeremija 23,29; Jevrejima 1,1-3; 2. Timotiju 3,14-17; 1. Jovanova 1,7-9; Propovednik 3,1; 2. Timotiju 4,2.

Tekst za pamćenje: „Tako će biti riječ Moja kad iziđe iz Mojih usta: Neće se vratiti k Meni prazna, nego će učiniti što Mi je drago, i srećno će svršiti na što je pošljem“ (Isaija 55,11).

Kada svedočimo, mi govorimo o Isusu. Ali šta bismo uopšte znali o Isusu da nema Biblije? Koliko bismo zapravo znali o velikoj borbi, Božjoj ljubavi, rođenju, životu, službi, smrti, vaskrsenju i povratku našeg Gospoda kad ne bismo imali Sveto pismo?

Iako nam priroda otkriva Božje veličanstvo i silu, ona ne govori ništa o planu spasenja. Isus je, kroz ličnost Svetog Duha, „Vidjelo istinito koje obasjava svakoga čovjeka koji dolazi na svijet“ (Jovan 1,9). Pa ipak, bez Božje Reči koja nam u potpunosti objašnjava božansku istinu, otkrivenje Svetog Duha našem srcu bilo bi ograničeno. Božja pisana Reč je najjasnije i najpotpunije otkrivenje Isusa, žive Reči.

Međutim, i pored toga što su proučavali Božju Reč, mnogim verskim vođama je promakla njena glavna poruka. Zato im je Isus poručio: „Pregledajte Pisma, jer vi mislite da imate u njima život vječni; i ona svjedoče za Mene“ (Jovan 5,39). Kad se pravilno razume, svako biblijsko učenje odražava lepotu Isusovog karaktera. Prema tome, kada objavljujemo Božju Reč, naš glavni cilj ne treba da bude dokazivanje da smo mi u pravu a da druga osoba greši, već otkrivanje Isusa u svakom aspektu istine koju iznosimo.

SIMBOLI BOŽJE REČI

Pročitajte sledeće tekstove: Psalmi 119,105; Jeremija 23,29; Luka 8,11 i Matej 4,4. Kojih pet simbola je upotrebljeno u tim tekstovima da bi se opisala Božja Reč? Zašto je, po vašem mišljenju, baš tih pet simbola upotrebljeno za Božju Reč?

Različiti simboli upotrebljeni u ovim tekstovima opisuju neke od glavnih uloga Božje Reči. Kada drugima govorimo o Svetom pismu, ono je poput svetiljke koja im obasjava život. Isus, „svetlost sveta“, probija se kroz tamu njihovih zabluda o Bogu i Njegovom karakteru. Umovi pomračeni zabludama o Bogu, preko Božje Reči bivaju obasjani Svetim Duhom.

Prema proroku Jeremiji, Božja Reč je kao oganj i malj. Ona spaljuje trosku greha u našem životu i lomi naša tvrda srca. Stoga, kad pomažemo ljudima da u Svetom pismu sagledaju Isusovu slavu, njihova srca bivaju slomljena, a plamen Njegove ljubavi spaljuje trosku sebičnosti, pohlepe, požude i usredsređenosti na sebe.

Božja Reč se takođe poredi sa semenom. Ključna karakteristika seme-
na je oživljavanje. Semenu treba vremena da nikne. Ne kličaju sva semena u isto vreme. Ne rastu sve biljke istim tempom. Ali pod odgovarajućim uslovima, klica probija seme i pruža se kroz tlo u novi život. Kad seme Božje Reči posejemo u umove i srca drugih, nećemo uvek videti trenutne rezultate, ali seme u tišini klija, i u vreme koje Bog odredi, ako ljudi odgovore na podsticaje Svetog Duha, ono će doneti žetvu za Božje carstvo.

Isus poredi svoju Reč sa hranljivim hlebom. Kao što mnogi od nas znaju, malo je toga što može tako da zasiti kao vekna dobrog hleba. Božja Reč je u stanju da utoli glad duše i zadovolji naše najdublje duhovne če-
žnje. Kad budete drugima govorili o obećanjima iz Božje Reči i pomagali im da otkriju da je Isus ta Reč, njihov život će biti preobražen Njegovom dobrotom, i oni će biti očarani Njegovom ljubavlju, zadivljeni Njegovom blagodaću i zadovoljni u Njegovom prisustvu.

I opet, razmislite o istinama koje su nam poznate samo zahvaljujući Bibliji. Šta nam to govori o tome kako bi trebalo da vrednujemo njena učenja?

STVARALAČKA SILA BOŽJE REČI

Uporedite sledeće tekstove: Jevrejima 1,1-3; Jevrejima 4,12 i Psalmi 33,6.9. Šta nam ti tekstovi govore o sili Božje Reči?

Božja Reč je živa Reč. Ona u sebi nosi silu za ostvarenje onoga što objavljuje. Ljudske reči mogu da govore o onome što jeste, ali Bog govori o stvarima koje još uvek ne postoje, a onda ih stvara silom svoje Reči. Božja Reč je stvaralačka Reč. Čujna Reč koja izlazi iz Njegovih usta ima silu da stvori sve o čemu govori.

U izveštaju o Stvaranju, u 1. poglavlju 1. Mojsijeve, izraz „reče Bog“ koristi se u više navrata (1. Mojsijeva 1,3.6.11.14.20.24.26.29). Božje izgovorene reči imale su takvu silu da se, kad je On progovorio, pojavilo suvo tlo, biljke su nikle, cveće je procvetalo, voćke su rodile, a životinje provrvele.

Jedna zanimljiva jevrejska reč koristi se za Božju stvaralačku aktivnost u 1. Mojsijevoj 1. To je reč „bara“. U tom konkretnom obliku, ona se koristila da opiše Božju aktivnost prilikom stvaranja ni iz čega. Taj glagol se koristio samo kada je Bog bio subjekat. Odnosno, jedino Bog može da „bara“, a On to čini snagom svoje izgovorene reči.

Bog nije samo stvorio ovaj svet snagom svoje reči, već ga na isti način i održava – svojom rečju. A ista sila koja se nalazi u Božjoj izgovorenoj reči, nalazi se i u Njegovoj pisanoj Reči. Isti Sveti Duh koji je bio aktivan prilikom Stvaranja, bio je aktivan i pri pisanju Svetog pisma. On je isto tako prisutan i kad mi čitamo Bibliju, ali i kad drugima govorimo o njoj. U Božjoj Reči postoji stvaralačka sila koja daje život i koja ga menja. „Stvaralačka sila koja je dozvala svetove u postojanje, nalazi se u Božjoj reči. Ta reč daje silu, ona rađa život. Svaka zapovest je obećanje. Prihvaćena voljom, primljena u dušu, ona donosi sa sobom život Beskonačnoga. Ona preobražava prirodu i obnavlja dušu prema Božjem obličju.“ – Elen G. Vajt, Vaspitanje, str. 126 (original)

Kad se mi lično držimo obećanja koja nalazimo u Božjoj Reči, naš život se menja, a kad pomažemo drugima da i oni shvate i prihvate ta čudesna obećanja, Sveti Duh menja i njihov život.

Zamislite – Bog je progovorio i sve je nastalo. Kako da razumemo šta to znači? Šta nam ta čudesna realnost govori o Njegovoj moći? Zašto bi ta istina o Božjoj stvaralačkoj sili trebalo da bude utešna za nas?

KORISTI OD PROUČAVANJA BOŽJE REČI

Proučavanje Božje Reči pruža višestruke prednosti. Apostol Petar nam kaže da na osnovu obećanja iz Svetog pisma „imate dijel u Božijoj prirodi“ (2. Petrova 1,4). Jakov pominje „usađenu riječ koja može spasti duše vaše“ (Jakov 1,21). Pavle govori o „riječi blagodati Njegove, koja može nazidati i dati vam nasljedstvo među svima osvećenima“ (Dela 20,32). Svrha Biblije je naše iskupljenje. Kad sagledamo Isusa u celokupnom Svetom pismu, mi bivamo promenjeni. Posmatrajući Ga u Njegovoj Reči, postajemo slični Njemu (2. Korinćanima 3,18). „Zakon naše intelektualne i duhovne prirode je da se menjamo posmatranjem. Um se postepeno usklađuje s temama kojima mu je dopušteno da se bavi.“ – Elen G. Vajt, Velika borba, str. 555 (original)

Pročitajte tekstove 2. Timotiju 3,14-17 i Jovan 17,14-17. Koje dodatne prednosti proističu iz proučavanja Božje Reči?

Obraćajući se svom mladom prijatelju, Timotiju, apostol Pavle ga podstiče da bude veran Pismu i govori mu o prednostima proučavanja nadahnute Reči. Prema Pavlu, Biblija je „korisna za učenje“. Ona otkriva istinu i raskrinkava zabludu. Ona otkriva Božji plan spasenja za ljudski rod. Ona ukorava naše grehe, ispravlja pogrešan način razmišljanja i poučava nas pravednosti. Sveto pismo otkriva Hristovu pravednost. Ono nas vodi iz bezumlja naše lične grešnosti ka lepoti Njegove pravednosti. Kad sagledamo Isusovu nesebičnu ljubav u poređenju sa našom egocentričnom prirodom, ostajemo zadivljeni. Dok u Svetom pismu posmatramo dubinu Njegovog saosećanja i brižnosti, naš život se menja. Kada drugima objavljujemo Njegovu Reč, i oni bivaju iz osnova preobraženi. Posmatrajući Isusa u Njegovoj Reči, mi postajemo sve sličniji Njemu. Svedočenje nije iznošenje našeg ličnog mišljenja, pa čak ni naših verovanja, već večnih istina koje se nalaze u Božjoj Reči. Kada Božja Reč na čudesan način blagoslovi naš život, mi možemo s pravom da govorimo drugima o tome da je ona u stanju da blagoslovi i njihov život.

Setite se nekih teških trenutaka s kojima ste se lično suočili, a u kojima se Božja Reč pokazala kao vaša snaga. Šta ste naučili na osnovu tog iskustva?

PRIMENA BOŽJE REČI

Neko je u Božjoj Reči izbrojao više od tri hiljade obećanja. Svako od tih obećanja potiče iz srca Boga punog ljubavi „koji može još izobilnije sve činiti što ištemo ili mislimo, po sili koja čini u nama“ (Efescima 3,20). Božja obećanja su zaveti koje On sklapa sa svakim od nas. Kad se verom pozivamo na ta obećanja, i kad učimo druge ljude da se pozivaju na njih, blagoslovi neba ulivaju se u naš život. Apostol Pavle naglašava tu božansku realnost u Rimljanima 8: „Koji, dakle, svoga Sina ne poštedje, nego Ga predade za sve nas, kako, dakle, da nam s Njim sve ne daruje?“ (Rimljanima 8,32). Apostol Petar pojašnjava to obećanje izjavljujući da su nam darovane „sve božanstvene sile Njegove, koje trebaju k životu i pobožnosti“ (2. Petrova 1,3). Posredstvom svoje smrti na krstu i pobeđe nad sotonom, poglavarstvima i silama tame, Hristos je obezbedio sve što je neophodno da bismo mi živeli pobožnim, duhovnim životom. On takođe obećava da će se postarati za naše osnovne, fizičke potrebe.

Uporedite sledeće tekstove: 1. Jovanova 1,7-9 i Filibljanima 4,13.19. Mada su ova obećanja sasvim različita, čemu nas ona uče u vezi sa Božjim karakterom? Kako su ta obećanja uticala na vaš život?

Svako od obećanja o kojima smo čitali u ovim stihovima govori o nečem različitom, ali nam sva ona daju veoma sličnu sliku o Bogu. Ona prikazuju Boga kao nekoga ko rado prašta, ko poseduje neograničenu moć i stara se o našim osnovnim potrebama. Ona nam ulivaju sigurnost da je Bog duboko zainteresovan za nas.

Pročitajte stihove: Jevrejima 3,19; 4,1-3 i Matej 13,58. Šta nam ti stihovi govore o potrebi da verujemo?

U Bibliji ima tako mnogo predivnih Božjih obećanja. Kada se mi verom pozivamo na obećanja iz Božje Reči i verujemo u njih zato što ih je Hristos dao, blagoslovi povezani s tim obećanjima postaju naši. Međutim, upravo nedostatak poverenja u Božju sposobnost da uradi ono što je obećao u svojoj Reči, ograničava ispunjenje Njegovih obećanja u našem životu. Molite se da vas Bog ove sedmice uputi na nekoga kome su potrebna obećanja koja ulivaju nadu, a nalaze se u Božjoj Reči.

OBJAVLJIVANJE REČI

Dobre vesti treba deliti sa drugima. Setite se nekog trenutka u svom životu kada su vas obradovale dobre vesti. Možda je to bio dan vaše veridbe, rođenje deteta, novi posao, kupovina automobila ili stana. Bili ste tako uzbuđeni da ste jedva čekali da to s nekim podelite.

Divno je kad možemo da svoju radost podelimo sa drugima, ali najbolja vest u čitavom svemiru je priča o Isusu. Kad na osnovu Njegove Reči steknemo nove uvide u vezi sa spasenjem u Hristu, naše srce biva preplavljeno radošću i mi čeznemo da to kažemo još nekome. Kad su verske vlasti pokušale da zaustave apostole u njihovom propovedanju, Petar je izjavio: „Mi ne možemo ne govoriti što vidjesmo i čusmo“ (Dela 4,20).

„Čim neko dođe Hristu, u njegovom srcu rađa se želja da drugima obznani kakvog je prijatelja našao u Isusu. Spasonosna i posvećujuća istina ne može ostati zatvorena u njegovom srcu. Ako smo obučeni u Hristovu pravednost i ispunjeni radošću Njegovog Duha, koji prebiva u nama, nećemo moći da ostanemo mirni.“ – Elen G. Vajt, Put Hristu, str. 78 orig.

U Rimljanima 1,14-16, Pavle piše: „Dužan sam i Grcima i divljacima, i mudrima i nerazumnima. Zato, od moje strane, gotov sam i vama u Rimu propovediti jevanđelje. Jer se ne stidim jevanđelja Hristova; jer je sila Božija na spasenije svakome koji vjeruje, a najprije Jevrejinu i Grku.“

Apostol Pavle se nikad nije umorio prepričavajući svoje iskustvo obraćenja. Njegovo srce je bilo preplavljeno radošću u Isusu. On je smatrao da dobre vesti treba objavljivati i nije mogao da čuti.

Koje ključne principe u vezi sa objavljivanjem Božje Reči nalazimo u sledećim tekstovima: Isaija 50,4; Propovednik 3,1 i 2. Timotiju 4,2?

Kad budemo predali svoj život Hristu i Njegovoj službi, On će otvoriti pred nama vrata mogućnosti da progovorimo „zgodnu reč“ u pravo vreme onima čije je srce On otvorio. Svaki put kada svedočimo, moramo imati na umu tri biblijska principa: šta govorimo, kako govorimo i kada govorimo.

Ko su ljudi s kojima vi dolazite u dodir i kako biste mogli bolje da im posvedočite?

ZA DALJE PROUČAVANJE

U knjigama Elen Vajt pročitajte sledeća poglavlja: Put Hristu, „Poznavanje Boga“, str. 87-91 (original); Evanđeoski radnici, „Čitanje Biblije u porodicama“, str. 192-193 (original); Evangelizam, „Veština biblijskog rada“, str. 481-486 (original).

Bog deluje na ljudska srca svuda oko nas. Ako imamo izoštren duhovni vid da bismo uočili gde Bog već radi, redovno ćemo zapažati prilike u kojima možemo da iznosimo Božju Reč drugima. Kad Bog pripremi tlo srca, mi imamo priliku da sejemo seme evanđelja. Sveti Duh je pripremio srce Nikodima, žene kod studenca, rimskog kapetana, žene koja je болоvala od tečenja krvi, razbojnika na krstu i mnogih drugih kako bi primili Njegovu reč, pre nego što se Isus uopšte sreo s tim ljudima. Zahvaljujući okolnostima u njihovom životu i delovanju Svetog Duha, oni su bili pripremljeni da prime Hristovu poruku.

Možda smo po prirodi takvi da se ustručavamo da ljudima predložimo da se molimo s njima, da im govorimo o biblijskim obećanjima, ili im ponudimo neku literaturu. Međutim, kad se osetimo naročito pozvanim da nekome govorimo o svojoj veri, to je uglavnom zato što je Sveti Duh, koji nas podstiče, već delovao na tu osobu da prihvati naše svedočenje.

ZA RAZGOVOR:

1. Ako bi vam prišao neko koga muči strašan osećaj krivice zbog nečega i kome je potrebno Božje oprostjenje, kakav biste mu savet dali i koje biblijske tekstove naveli? Kakvo je vaše lično iskustvo u vezi sa krivicom i silom Božjeg oprostjenja u vašem životu?
2. Ponekad Bog uvodi ljude u naš život zato što čezne da oni saznaju istinu. Kako da postanemo prijemčiviji za Božje vođstvo?
3. Razmislite podrobnije o Božjoj sili i Božjoj Reči otkrivenoj u izveštaju o Stvaranju, kao i prilikom samog Stvaranja. Mi jedva uspevamo da shvatimo pojam univerzuma zbog njegovog ogromnog prostranstva. A Bog koji ga je stvorio mora biti veći od svoje tvorevine. Kako možemo pronaći utehu u saznanju da je Bog kome služimo tako moćan? I ne samo da je moćan, već nas i voli! Koliko nade nam pružaju sva ta saznanja o Bogu? I kako nam to znanje pomaže da bolje svedočimo drugima o Njemu?

SLUŽENJE PO UGLEDU NA ISUSA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Matej 5,13-14; Filibljanima 2,15; Marko 12,34; Efescima 4,15; Matej 4,23-25; Matej 25,31-46.

Tekst za pamćenje: „A gledajući ljude sažali Mu se, jer bijahu smeteni i rasijani kao ovce bez pastira“ (Matej 9,36).

Isusu je bilo iskreno stalo do ljudi. Više se interesovao za njihove brige i potrebe nego za svoje. Njegov život bio je u potpunosti usredsređen na druge. Njegova služba bila je služba ljubavi i saosećanja. Zadovoljavao je fizičke, umne i emotivne potrebe ljudi oko sebe, i kao rezultat toga, njihovo srce se otvaralo za duhovne istine koje je naučavao. Kad je lečio leprozne, otvarao oči slepima i uši gluvima, oslobađao opsednute demonima, hranio gladne i brinuo o onima kojima je bila potrebna pomoć, srca su bila dirnuta a životi promenjeni.

To se dešavalo zato što su ljudi, videvši Njegovo iskreno interesovanje, postajali otvoreni za duhovne istine koje je iznosio. „Samo Hristov metod doneće pravi uspeh u približavanju ljudima. Spasitelj se mešao sa ljudima kao Onaj koji im želi dobro. On je pokazivao saosećanje prema ljudima, služio je njihovim potrebama i zadobijao njihovo poverenje. A onda ih je pozivao: 'Hajdete za mnom.'“ – Elen G. Vajt, U potrazi za boljim životom, p. 143. Isus je prepoznao da je svetu bio potreban živi prikaz evanđelja isto koliko i njegovo objavljivanje. Življenje po ugledu na Hrista posvećeno službi drugima daje ubedljivost našim rečima i verodostojnost našem svedočenju.

ISUSOV STAV PREMA LJUDIMA

Isus je uvek tražio dobro u ljudima. Izvlačio je iz njih ono najbolje. Jedna od zamerki koje su Mu verske vođe Njegovog vremena upućivale bila je da On „prima grješnike i jede s njima“ (Luka 15,2). Njih je brinulo to što se On družio sa „bezbožnima“. Oni su religiju doživljavali više kao otuđivanje nego kao uključivanje. Izenadilo ih je to što je Isus rekao o sebi: „Ja nijesam došao da zovem pravednike no grijешnike na pokajanje“ (Matej 9,13).

Religija „književnika“, „fariseja“ i „sadukeja“ zasnivala se na izbegavanju. Njihov način razmišljanja bio je: „Učini sve što možeš kako bi izbegao da se uprljaš grehom.“ A Isus je, premda neuprljan grehom, zagazio u zmijsku jazbinu ovog sveta da bi ga iskupio, a ne da bi ga izbegavao. I upravo On je „Vidjelo svijetu“ (Jovan 8,12).

Pročitajte stihove Matej 5,13.14. Koje je dve slike Isus upotrebio da bi opisao svoje sledbenike? Šta mislite zašto je naveo baš te ilustracije. Pogledajte takođe: Jovan 1,9; Jovan 12,46; Filibljanima 2,15.

So je bila jedna od najvažnijih sirovina u antičkom svetu. Bila je izuzetno vredna, i rimske legije su je povremeno koristile kao sredstvo plaćanja. Predstavljala je simbol velikog bogatstva. Koristila se takođe za očuvanje namirnica i za poboljšanje njihovog ukusa. Kada je upotrebio sliku soli kao simbol za svoje sledbenike, Isus je zapravo rekao da pravo blago ovog sveta nisu njegovi najbogatiji i najmoćniji ljudi. Pravo blago ovog sveta su posvećeni hrišćani koji se zalažu za Božje carstvo. Njihova dela nesebične službe čuvaju ono što je dobro u ovom svetu i predstavljaju začim za njegovu atmosferu.

Druga ilustracija koju je Isus upotrebio (u tekstu Matej 5,14) bila je „vidjelo svijetu“. Svetlost ne izbegava tamu. Ona sija usred tame. Svetlost se ne odvaja od tame. Ona je probija pretvarajući mrak u videlo. Isusovi sledbenici treba da probiju tamu ovog sveta u svom susedstvu, u svojim selima, naseljima, gradovima – i da ih osvetle Božjom slavom.

Pošto smo razmotrili Isusove reči u tekstu Jovan 17,15-18, kako treba da razumemo ideju o odvajanju od sveta i izbegavanju sveta? Da li je to jedno te isto? Šta je Isus mislio kad se molio da Njegovi sledbenici budu u svetu ali ne od sveta? Kako da to postignemo?

ISUSOVO OPHODENJE SA LJUDIMA

Isusov cilj bio je da iznese na videlo ono što je najbolje u ljudima. Čak i kad su okolnosti bile neobično izazovne, On je odgovarao pružajući blagodat. Lukino evanđelje beleži da se mase ljudi „divljahu... riječima blagodati koje izlažahu iz usta Njegovijeh“ (Luka 4,22), a Jovanovo evanđelje dodaje da „blagodat i istina postade od Isusa Hrista“ (Jovan 1,17). Njegov pristup ljudima bio je razoružavajući. Njegove blage reči doticale su osetljivu strunu u ljudskom srcu.

Pročitajte tekstove Matej 8,5-10 i Marko 12,34. Koje je reči pune nade Isus neočekivano uputio ovoj dvojici ljudi – rimskom kapetanu i jevrejskom književniku?

Isusove reči upućene rimskom vojnom zapovedniku bile su revolucionarne. Pomislite kako mora da se osećao ovaj prekaljeni vojnik kad je Isus izjavio da taj stepen vere nije našao čak ni u Izraelu. Zapitajte se takođe šta li je jevrejski književnik pomislio kad je Isus kazao: „Nisi daleko od carstva Božjega.“ Isus je imao tu sposobnost da iz ljudi izvuče ono najbolje. Malo je toga što može tako uspešno da otvori srca za evanđelje kao što to može pohvala. Zato potražite ono što je dobro u ljudima oko vas i stavite im do znanja da ih cenite.

Uporedite sledeće tekstove: Isaija 42,3; Kološanima 4,5.6 i Efescima 4,15. Kojim ključnim principima nas ovi tekstovi uče kad je reč o deljenju naše vere sa drugima i našem odnosu prema njima?

Kada su naše reči ohrabrujuće i blagonaklone, one vrše pozitivan uticaj na život drugih. Isaijine proročke reči otkrivaju da Isus „trске stučene neće prelomiti“ i „svještila što se puši neće ugasiti“. Drugim rečima, Isus je bio toliko saosećajan da je vodio računa da nepotrebno ne povredi nekoga ko tek pristupa veri, i da ne ugasi ni najslabiji plamičak vere u nečijem srcu.

Zbog čega je način na koji nešto kažemo isto toliko važan, ako ne i važniji, od onoga što kažemo? Šta mislite o sledećoj izjavi: „Istina je istina, i ljudi bi trebalo da je prihvate kao takvu, ili da je u potpunosti odbace“? Šta je pogrešno u toj inače istinitoj izjavi?

ISUSOVA SLUŽBA ISCELJENJA – 1. DEO

Evandeoski metod našeg Gospoda podrazumeva nešto više od govora naučenih napamet i unapred spremljenih prezentacija; on je bogat i dinamičan kao sam život. Mi se svakog dana očešemo o ljude koji imaju svakojake potrebe: fizičke, mentalne, emotivne i duhovne. Hristos je željan da preko nas zadovolji te potrebe, tako što ćemo pokazivati interesovanje za ljudsku usamljenost, tugu, bol, ali i za njihove radosti, nade i snove.

Isus je služio neposrednim potrebama ljudi da bi na kraju mogao da zadovolji njihove najdublje potrebe. Osećaj potrebe je deo života kada su ljudi već svesni da ne mogu sami da reše problem. To može biti potreba da ostave pušenje, da skinu kilograme, da pređu na zdraviji način ishrane, ili da smanje stres. To može biti potreba za hranom, domom ili zdravstvenom negom. To takođe može biti potreba za bračnim ili porodičnim savetovanjem.

Međutim, krajnja potreba je ono što ljudskim bićima najviše nedostaje, a to je lični odnos sa Bogom i uviđanje da njihov život ima večni značaj. Pomirenje sa Bogom u ovom iskvarenom svetu je naša najveća potreba.

Pročitajte priče o oduzetom čoveku u tekstu Matej 9,1-7 i ženi koja je болоvala od tečenja krvi u tekstu Marko 5,25-34. Kakve naznake pronalazimo u obe te priče da je Isus povezivao fizičko izlečenje sa ispunjenjem ljudske krajnje potrebe, potrebe za pomirenjem sa Bogom?

Isusova isceliteljska služba obuhvatala je mnogo više od fizičkog i emotivnog isceljenja. Isus je čeznuo da ljudi dožive celovitost koju im je greh oduzeo. Za Hrista, fizičko lečenje bez duhovnog isceljenja bilo je nepotpuno. Ako nas Božja ljubav pokreće da nekome poželimo fizičku i emotivnu dobrobit, ona će nas još više podstaći da toj osobi poželimo duhovnu dobrobit – da iskusi puninu života ovde i u večnosti. Uostalom, svaka osoba koju je Isus iscelio na kraju je umrla. Prema tome, stvarna potreba tih ljudi bila je pre svega duhovna, zar ne?

Kakve bi inicijative i naša crkva mogla da pokrene u društvu kako bi zadovoljila različite potrebe i pokazala ljudima da nam je zaista stalo do njih? Razmišljajte o ljudima u vašoj društvenoj sredini. Šta vaša crkva preduzima da bi poboljšala njihov život?

ISUSOVA SLUŽBA ISCELJENJA – 2. DEO

Pročitajte tekstove Matej 4,23-25 i Matej 9,35. Koji je trostruki pristup bio osnova Hristove službe? Kako je On zadovoljavao ljudske potrebe i kakav je uticaj to imalo na njihov život?

Isus je vršio trostruku službu: poučavanje, propovedanje i isceljivanje. Iznosio je večna načela da bi svako od nas mogao da vodi život koji ima svoj cilj i smisao. Izjavio je: „Ja dođoh da imaju život i izobilje“ (Jovan 10,10). Njegova služba je otkrivala ogromno izobilje blagodati. A Isus je došao da nas osposobi da vodimo život „ogromnog izobilja“ sada i u večnosti.

Pročitajte tekst Marko 1,32-39. Isus je celog dana lečio bolesne i isterivao demone. Pošto je proveo jedno vreme u molitvi, sledećeg jutra, kad je još mnogo ljudi došlo da traži isceljenje, On je otišao u drugi grad. Zašto nije iscelio sve njih? Zapazite razlog koji On sam navodi u tekstu Marko 1,38.39.

Ta priča nam pruža značajne uvide. Pošto je prethodnog dana izlećio veliki broj ljudi, Isus sutradan napušta mnoštvo koje Ga traži i koje još uvek ima potrebu za isceljenjem. U objašnjenju koje im je pružio, On ističe da je svrha Njegovog dolaska na ovaj svet da propoveda evanđelje. Isus nije bio samo neki spektakularni čudotvorac. On je bio Božji Sin koji je došao u misiju spasenja. Njemu nije bilo dovoljno da leči samo fizičke bolesti. Čeznuo je da narod primi dar večnog života koji je imao da im ponudi. Jasno je naveo svrhu svog dolaska na zemlju sledećim rečima: „Jer je Sin Čovječij došao da nađe i spase što je izgubljeno“ (Luka 19,10). Svaki čin isceljenja predstavljao je mogućnost da se otkrije Božji karakter, da se ljudima olakša patnja i pruži prilika za večni život.

Da li je moguće voditi život izobilja koji Isus nudi ako ste bolesni ili pogođeni siromaštvom? Da li Isus nudi ljudima nešto dublje od fizičkog isceljenja? Na koje praktične načine možemo voditi ljude ka duhovnim istinama dok služimo njihovim fizičkim i emotivnim potrebama?

ŠTA JE ISUSU ZAISTA VAŽNO

Isusovu poruku upućenu Njegovim učenicima u tekstu Matej 24, koja spaja događaje povezane sa razorenjem Jerusalima i vreme neposredno pre Njegovog povratka, prate tri parabole o posljednjem vremenu, zapisane u tekstu Matej 25. Te parabole otkrivaju karakterne osobine onih koji čekaju Isusov drugi dolazak, a koje su Njemu zaista važne. Parabola o deset devojaka naglašava važnost istinskog, doslednog duhovnog života. Parabola o deset talanata ističe važnost verne upotrebe darova koje je Bog poverio svakome od nas. Parabola o ovcama i jarcima otkriva da pravo hrišćanstvo zaista služi potrebama onih koje Bog svakodnevno uvodi u naš život.

Pročitajte tekst Matej 25,31-46. Kako Isus opisuje istinsko hrišćanstvo? Navedite oblasti službe o kojima ovaj tekst govori.

Premda ova parabola govori o zadovoljavanju stvarnih fizičkih potreba ljudi – što je jedan od aspekata ove priče koji ne treba zanemariti – da li je moguće da tu postoji nešto više? U ljudskoj duši postoji skrivena glad i žeđ koja teži da bude zadovoljena (Jovan 6,35; Jovan 4,13.14). Svi smo mi došljaci koji čeznu za domom sve dok ne pronademo svoj pravi identitet u Hristu (Efescima 2,12.13.19). Mi smo duhovno goli sve dok se ne obučemo u Njegovu pravednost (Otkrivenje 3,18; Otkrivenje 19,7.8).

Starozavetni proroci su često opisivali stanje čoveka kao nekog ko je nezlečivo bolestan (Isaija 1,5; Jeremija 30,12-15). Bolest greha je smrtonosna, ali prorok nas upućuje na lek: „Jer ću te iscijeliti, i rane ću ti izliječiti, govori Gospod“ (Jeremija 30,17). Isus je lek za bolest naše duše, koja je opasna po život.

Parabola o ovcama i jarcima opominje nas da ispunjavamo fizičke potrebe onih oko nas, ali i mnogo više od toga. To je priča o Hristu koji zadovoljava najdublje potrebe duše, a ujedno i poziv da saradujemo s Njim u služenju ljudima oko nas. Živeti egocentrično i zanemarivati fizičke, umne, emotivne i duhovne potrebe drugih znači rizikovati da izgubimo večnost. U ovoj paraboli, oni koji daju svoj život za nešto veće od njih samih dobijaju pohvalu od svog Gospoda i dobrodošlicu u večnost, dok oni koji sebično slede sopstvene planove i zanemaruju potrebe drugih bivaju osuđeni od Gospoda.

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Mnogi nemaju vere u Boga, a izgubili su poverenje i u čoveka. Ipak, oni cene dela saučešća i pomoći. Kad vide da neko dolazi u njihov dom i, ne očekujući nikakvu ovozemaljsku zahvalnost i naknadu, pomaže bolesnima, hrani gladne, oblači gole, teši žalosne i nenametljivo ukazuje na Onoga čije ljubavi i samilosti je čovek koji radi samo glasnik – kad oni to vide, njihova srca bivaju dirnuta. Rađa se zahvalnost. Rasplamsava se vera. Ljudi tada uviđaju da je Bogu stalo do njih i spremni su da slušaju kada se otvara Njegova Reč.“ – Elen G. Vajt, U potrazi za boljim životom, str. 145 (original)

Isusova nesebična služba otvara srca, ruši predrasude i stvara prijemčivost za evanđelje. Crkva je Hristovo telo koje s ljubavlju zadovoljava potrebe svuda oko sebe. Hristos nas šalje u naše društvene zajednice da bismo unosili promenu u Njegovo ime. Premda, izvesno, moramo voditi računa da ne budemo zaraženi svetom (a to je veoma realna i opasna pretnja po našu crkvu), ipak moramo naučiti kako da dosegemo do ljudi tamo gde se oni nalaze i da dopustimo Bogu da nas upotrebi, jer On želi da ih odvede odatle gde se nalaze i da ih dovede tamo gde bi trebalo da budu.

ZA RAZGOVOR:

1. Zašto je Hristova saosećajna služba tako moćna u slamanju predrasuda i otvaranju ljudi za slušanje duhovnih istina? Pokušajte da zamislite koliko bi naše svedočenje kao naroda bilo uspešnije kad bismo pokazivali istu nesebičnu brigu za druge kao što je to Isus činio.
2. Setite se trenutka kad ste rekli nešto što je možda bilo istinito, ispravno, čak i potrebno, ali ste to učinili na pogrešan način, to jest, pogrešnim tonom i sa pogrešnim držanjem. Šta ste naučili iz tog iskustva, a što bi moglo da vam pomogne da to ne ponovite i da, na primer, sačekate da se smirite pre nego što progovorite, ili nešto slično?
3. Bavite se više tom mišlju da čak i kad bi svi ljudi bili isceljeni, pa čak i podignuti iz mrtvih, opet bi na kraju umrli. Šta nam to govori o načinu na koji bi trebalo da vodimo svoje programe i službe za ljude oko nas?
4. Koju bi vrstu službe zajednici vaša crkva mogla da pokrene, a kojom se trenutno ne bavite?
5. Kako možemo stvoriti duhovne prilike za one koji tragaju za istinom kroz naše službe za zadovoljavanje različitih potreba?

IZGRAĐIVANJE STAVA KOJI OSVAJA LJUDE

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Jovan 4,27-30.39-42; Matej 15,21-28; 2. Solunjanima 1,1-4; Rimljanima 15,7; Efescima 4,32; 1. Petrova 3,15.

Tekst za pamćenje: „Nego Gospoda Boga svetite u srcima svojijem. A budite svagda gotovi na odgovor svakome koji vas zapita za vaše nadanje. S krotošću i strahom...“ (1. Petrova 3,15).

Što više proučavamo Isusov život, sve više se divimo Njegovoj sposobnosti da prihvati i podupre ljude. Iako je uputio oštre ukore religioznim vođama svoga vremena, rado je primao one koji se bore sa grehom, koji su ophrvani krivicom ili izloženi osudi. Njegova blagodat bila je namenjena upravo njima. Njegova milost se protezala čak i na najgore grešnike. Dubina Njegovog oprostjenja bila je beskrajno veća od dubine greha. Njegova ljubav nije poznavala granice.

Isus nikad nije pokazivao ni trunku ponosa niti nadmoćnosti. U svakom ljudskom biću je video nekoga ko je stvoren po Božjem obličju, premda oslabljen grehom – i koga je On došao da spase. Niko nije bio izvan domašaja Njegove ljubavi. Niko nije tako nisko pao da Božja blagodat ne bi mogla da dopre do njega. Pokazivao je poštovanje prema svima s kojima je dolazio u dodir i odnosio se prema njima sa dostojanstvom koje su zasluživali. Vršio je uticaj koji osvaja ljude za carstvo, jer je verovao u ljude. Njihov život se menjao u Njegovom prisustvu, jer je Njemu bilo tako duboko stalo do njih. Ljudi su se uzdizali da bi postali ono što je On verovao da bi mogli da budu.

U pouci za ovu sedmicu malo dublje ćemo proučiti Isusov stav prema ljudima i otkriti kako da primenimo te principe u sopstvenom životu.

PRIJEMČIVOST ZA EVANĐELJE

Pročitajte tekst Jovan 4,27-30.39-42. Na koji način Isusov razgovor sa ženom Samarjankom otkriva istinu da su svi tipovi ljudi otvoreni za evanđelje, čak i kad se nalaze tamo gde ih ne očekujemo?

Poslednje mesto na kom su učenici očekivali da će pronaći srca prijemčiva za evanđelje bila je Samarija. Samarjani su bili u stalnom sukobu sa Jevrejima u vezi sa učenjima i bogoslužjenjem. To neprijateljstvo bilo je vekovima staro. Samarjani su želeli da učestvuju u izgradnji hrama u Jerusalimu, ali im je ta mogućnost uskraćena zbog njihovih mešovitih brakova sa pripadnicima paganskih kultura iz okruženja, ali i zbog njihovih nepravovernih shvatanja. Kao posledica toga, Samarjani su izgradili sopstveni hram na gori Garizim. Zbog svega navedenog, učenici bi spremno zaobišli Samariju smatrajući je neplodnim tlom za širenje evanđelja.

Međutim, Isus je video ono što učenici nisu – prijemčiva srca. Jovanov izveštaj o tom susretu sa ženom kod bunara otpočinje sledećim rečima: „Ostavi Judeju, i otide opet u Galileju. A valjalo Mu je proći kroz Samariju“ (Jovan 4,3.4). Isusu je „valjalo“ proći kroz Samariju, jer Ga je Sveti Duh uverio da će na tom neočekivanom mestu naići na prijemčiva srca. Kada su naše oči božanski pomazane Svetim Duhom, mi vidimo mogućnosti tamo gde ostali vide samo teškoće. Mi vidimo bogatu žetvu duša za Božje carstvo tamo gde drugi vide samo neplodno tlo.

Pročitajte Dela 8,4.5.14. Koji je bio krajnji rezultat Isusove službe u Samariji?

Učenici bi zaobišli Samariju ne pruživši Samarjanima čak ni mogućnost da čuju istinu iz Božje Reči. Međutim, Isus je video nešto što oni nisu. On je primetio da je srce jedne žene, delovanjem Svetog Duha, postalo prijemčivo, a njeno dramatično obraćenje uticalo je na mnogo ljudi u tom gradu. Iako nećemo uvek videti neposredne rezultate svog svedočenja, ako budemo sejali seme u prijemčiva srca, ono će jednog dana doneti žetvu na slavu Bogu.

Nikad ne možemo zasigurno znati kakav su uticaj naše reči i dela izvršili na druge, bilo na dobro ili na zlo. Imajući to u vidu, zašto moramo uvek paziti šta govorimo i činimo u prisustvu drugih?

PRILAGODAVANJE STAVA

Naši stavovi često određuju našu sposobnost da utičemo na druge. Oštar, kritički i neprijateljski stav oteraće ljude od vas, pa čak i ako uspete da im svedočite, mnogo je manje verovatno da će vaše reči, koliko god da su istinite, biti prihvaćene.

Suprotno tome, pozitivan stav i verovanje u druge privlači ih ka nama. To stvara prijateljske veze. Isus je lepo sročio taj princip kad je kazao: „Više vas ne nazivam slugama; jer sluga ne zna šta radi gospodar njegov; nego vas nazvah prijateljima; jer vam sve kazah što čuh od Oca svojega“ (Jovan 15,15). Prijatelji prihvataju jedni druge uprkos njihovim slabostima i greškama, i slobodno dele svoje radosti i tuge.

Pročitajte tekstove Matej 15,21-28 i Marko 14,6-9. Ovi tekstovi opisuju dve žene u sasvim različitim okolnostima. Isus je naizgled oštar prema jednoj, a blag prema drugoj. Međutim, koje naznake pronalazite u samim tekstovima da je Isus svojom spasonosnom blagodaću sezao ka obema kako bi zadobio njihovo poverenje?

Žena o kojoj je reč u tekstu Matej 15 je Hananejka. Isus u prvom trenutku namerno odbacuje njen zahtev, da bi, kako ona bude ustrajavala, njena vera rasla. On na kraju udovoljava njenoj želji, a onda daje neverovatnu izjavu kakvu nijedan verski vođa u Judeji ne bi uputio nekoj sirotoj Hananejki. On javno kaže: „O ženo, velika je vjera tvoja!“ (Matej 15,28). Time joj daje jedan od najvećih komplimenata koji bi neki verski učitelj uopšte mogao da da. Možete li da zamislite koliko se njeno srce radovalo i koliko se njen život promenio?

Žena koja pomazuje Isusovu glavu skupocenim mirisnim uljem je Jevrejka – žena na zlom glasu, koja je teško posrnula i često grešila, ali kojoj je oprošteno, koja je preobražena i preporođena. Dok je drugi kritikuju, Isus je pohvaljuje i odobrava njene postupke. On čak izjavljuje: „Gdje se god uspropovijeda jevanđelje ovo po svemu svijetu, kazaće se i to za spomen njezin“ (Marko 14,9).

S obzirom na te dve priče koje smo upravo pročitali, šta je suština pozitivnog stava koji osvaja ljude? Koja vrsta prilagodavanja je vama potrebna, ne samo kad je reč o svedočenju već i životu uopšte?

IZNOŠENJE ISTINE S LJUBAVLJU

Prijateljstvo samo po sebi nije dovoljno da bismo zadobili ljude za Hrista. Možemo imati mnogo prijatelja – ljudi s kojima uživamo da budemo i koji uživaju da budu s nama – ali ako im nikad ne kažemo koliko nam Isus znači i kako je On promenio naš život, naše prijateljstvo će imati malo uticaja za večnost. Naravno, ljudima može biti zabavno u našem društvu, ali Bog nas poziva na nešto više od toga. Međutim, iako prijateljstvo samo po sebi neće približiti ljude Hristu, neprijateljski stavovi mogu ih udaljiti od Njega.

Apostol Pavle nas podseća da govorimo „vladajući se po istini u ljubavi“ (Efescima 4,15). Prijateljske veze se izgrađuju kad se slažemo s ljudima koliko je god to moguće, kada ih prihvatamo i pohvaljujemo uvek kada je to prikladno. Koliko je važno da stvorimo tu naviku da u ljudima tražimo ono što je dobro umesto onog što je loše!

Pročitajte 2. Solunjanima 1,1-4. Navedite neke od konkretnih pojedinosti za koje Pavle pohvaljuje Solunjane.

Neki kao da uživaju u traženju onoga što je loše kod drugih ljudi, ako ni zbog čega drugog, onda da bi se bolje osećali u vezi sa samim sobom.

Apostol Pavle je postupao sasvim suprotno. On je tražio ono pozitivno u crkvama kojima je služio. Naravno, ukazivao je on na greške i nije trpeo greh, ali u središtu njegove pažnje bilo je duhovno napredovanje crkva koje je osnovao. Jedan od načina na koji je to postizao bio je da istakne ono što su dobro radili.

Izjava Elen Vajt o važnosti pozitivnih odnosa zavređuje našu pažnju. „Kad bismo se ponizili pred Bogom i bili ljubazni, učtivi, nežni i sažaljivi, bilo bi stotinu obraćenja tamo gde je sada samo jedno.“ – Testimonies for the Church, vol. 9, p. 189.

Razmislite na trenutak o toj izjavi. Šta bi to značilo za vašu crkvu kad bi se ljubaznost, učtivost, milosrđe i sažaljivost preivali iz srca svakog vernika? Kako bi takva crkva izgledala? Zagledajte se u sopstveno srce i postavite sebi pitanje na koji način biste mogli da se popravite na tom području.

OSNOV PRIHVATANJA

Pročitajte tekstove Rimljanima 15,7 i Efescima 4,32. Kako biste opisali osnov uzajamnog prihvatanja? Šta je suština takvog stava koji omogućava prihvatanje drugih?

U ta dva teksta apostol Pavle iznosi načela koja leže u osnovi uzajamnog prihvatanja. Budući da je Hristos oprostio svakome od nas i svakog od nas prihvatio, imamo li mi uopšte pravo da ne postupamo na isti način? U stvari, upravo zato što je Isus nas prihvatio, i mi možemo prihvatiti druge uprkos njihovim manama.

Dobro razmislite šta to znači. Razmislite o sebi i o nečemu što ste uradili, ili sa čim se možda još uvek borite, nečemu što možda samo vi znate i bili biste prestrašeni kad bi i drugi za to saznali.

A ipak, šta se događa? Vi verom bivate prihvaćeni u Hristu koji zna o vama ono o čemu drugi možda ne znaju ništa. Da, On zna sve to, a ipak vas prihvata, ne zbog vaše dobrote, nego zbog svoje sopstvene.

Kakav bi onda trebalo da bude vaš stav prema drugima?

Evo nečega što je mnogima teško da razumeju: iskreno prihvatanje podrazumeva da mi ljude prihvatamo takve kakvi jesu, sa svim njihovim grešnim navikama, jer su oni ljudska bića stvorena po Božjem obličju. Zato što je Hristos umro za nas „još kad bijasmo grješnici“ i pomirio nas s Bogom „dok smo još bili neprijatelji“, i mi možemo oprostiti drugima i prihvatiti ih. Njegova ljubav prema nama postaje sam temelj našeg praštanja i prihvatanja drugih (Rimljanima 5,6-10).

Ali kada se takav odnos uzajamne brižnosti i prihvatanja uspostavi, često je neophodno s puno ljubavi suočiti drugu osobu sa istinama Svetog pisma. Ne učiniti to, značilo bi zanemariti da pokažemo ljubav. Kao prijateljima, nama je dovoljno stalo do drugih da bismo podelili s njima večne istine koje menjaju život.

Isusov stav nije bio: „Činite šta god hoćete. To je u redu. Ja vas još uvek prihvatom.“ Za razliku od toga, Njegov stav je bio: „Šta god da ste učinili, spreman sam da vam oprostim i obezbedim silu da se promenite.“ Biblijska istina izložena ponizno, u Hristovom duhu, i sa blagim stavom zadobija srca i menja živote.

Kako je moguće prihvatiti nekog pojedinca, a ne prihvatiti njegovo grešno ponašanje? Kako da budemo spremni da prihvatamo ljude, a da istovremeno ne opravdavamo i ne tolerišemo greh?

ISTINA PREDSTAVLJENA S LJUBAVLJU

Isus nije zanemarivao iznošenje istine „zarad ljubavi“, jer to onda ne bi ni bila ljubav. Ljubav uvek traži ono što je najbolje za drugoga. Nema sukoba između ljubavi i istine. Istina izrečena ponizno i ljubazno zapravo je potvrda ljubavi. Isus je rekao: „Ja sam Put i Istina i Život“ (Jovan 14,6). Isus je jedini put spasenja (Dela 4,12). Njegova blagodat nas spasa tako da možemo spoznati Njegovu istinu i živeti Njegovim životom. Istina bez ljubavi vodi u suvoparni legalizam koji guši duhovni život. A opet, takozvana „ljubav“ bez istine vodi u trpeljivi sentimentalizam bez suštine, koji ostavlja pojedinca izgubljenog u moru nesigurnosti. Jedino istina predstavljena s ljubavlju vodi ka istinskom hrišćanstvu koje pruža jasan pravac, svrhu i sigurnost.

Pročitajte sledeće tekstove: 1. Petrova 3,15; 2. Timotiju 4,2 i Titu 3,4.5. Koji izrazi u tim stihovima upućuju na ravnotežu između predstavljajna biblijske istine i poniznog, trpeljivog duha?

Novozavetni pisci nikad ne naglašavaju ljubav više od istine. Oni na lep način sjedinjuju ljubav i istinu, zakon i blagodat, samilost i čestitost. Petar savetuje vernima da budu „svagda gotovi na odgovor svakome koji vas zapita za vaše nadanje. S krotošću i strahom“ (1. Petrova 3,15). Drugim rečima, treba da znate u šta verujete, zašto u to verujete i da budete u stanju da to i objasnite. To ne znači da vi imate sve odgovore, niti da ste obavezni da druge ubedite u svoja verovanja. To samo znači da „s krotošću i strahom“, to jest, ponizno i sa osećajem za veličinu onoga što je u pitanju – možete da objasnite i branite svoju veru.

Pavle je savetovao svog mladog šticećenika, Timotija: „Propovijedaj Riječ, nastoj u dobro vrijeme i u nevrijeme, pokaraj, zaprijeti, umoli sa svakijem snošenjem i učenjem“ (2. Timotiju 4,2). On i Tita podseća da su upravo Božja milost i ljubav spasle one koji su preporođeni u Njemu (Titu 3,5).

I mi smo, takođe, pozvani da iznosimo istinu sa ljubavlju i svakom krotošću. Naš Gospod nas poziva da Mu se, s ljubavlju i trpeljivim stavom, pridružimo u objavljivanju Njegove poruke za poslednje vreme, upućene ovom svetu koji umire bez Hrista.

Kad bi vas neko upitao: „Zašto si ti hrišćanin?“, šta biste mu odgovorili, i zašto?

ZA DALJE RAZMIŠLJANJE

„U Hristu nalazimo nežnost pastira, ljubav roditelja i neuporedivu blagodati Spasitelja punog samilosti. On svoje blagoslove daje pod najprivatljivijim uslovima. Nije Mu dovoljno da samo najavi ove blagoslove. On ih iznosi na najprivlačniji način da bi u nama probudio želju da ih posedujemo. Tako i Njegove sluge treba da iznose bogatstvo slave tog neiskazanog Dara. Hristova predivna ljubav smekšaće i potčiniti srca, dok samo ponavljanje učenja ne može ništa da postigne. 'Tješite, tješite narod Moj, govori Bog vaš... Iziđi na visoku goru, Sione, koji javljaš dobre glase; podigni silno glas svoj, Jerusalime, koji javljaš dobre glase; podigni, ne boj se. Kaži gradovima Judinijem: Evo Boga vašega... Kao Pastir pašće stado svoje; u naručje svoje sabračće jaganjce, i u njedrima će ih nositi.' (Isaija 40,1.9-11).“ – Elen G. Vajt, Čeznja vekova, str. 826, 827 (original)

ZA RAZGOVOR:

1. To je žalosno, ali neki ljudi se osećaju bolje kad ukazuju na mane drugih. Kako možemo biti sigurni da nismo zapali u to isto stanje uma?
2. Razmotrite sledeći scenario: Neki vaš prijatelj se upravo vratio sa sahrane i kaže: „Tako mi je drago što je moja tetka sada ne nebu i posmatra me odozgo. Osećam se veoma dobro zbog toga.“ Na osnovu principa koje smo proučavali ove sedmice, kako biste vi reagovali? Koliko god da je istina o stanju mrtvih važna, zbog čega to baš i nije pravi trenutak da svom prijatelju održite biblijski čas na tu temu?
3. Razgovarajte o sledećoj izjavi u svetlu našeg svedočenja drugima: „Sam čin traženja zla u drugima razvija zlo u onima koji ga traže. Baveći se greškama drugih, mi se menjamo u to isto obličje. Međutim, gledajući Isusa, govoreći o Njegovoj ljubavi i savršenstvu Njegovog karaktera, mi se preobražavamo u Njegovo obličje. Razmišljajući o visokim idealima koje je On stavio pred nas, mi ćemo se uzdići do neporočne i svete atmosfere, do Božje prisutnosti. Kada boravimo u njoj, od nas se širi svetlost koja obasjava sve koji se nalaze u našoj blizini.“ – Elen G. Vajt, Evandeoski radnici, str. 479 (original)

UZBUDLJIV NAČIN DA SE UKLJUČIMO

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Mojsijeva 1,1.2.26; 2. Mojsijeva 18,21-25; 1. Korinćanima 12,12-25; Dela 16,11-15.40; Dela 4,31; Dela 12,12.

Tekst za pamćenje: „Tada reče učenicima svojim: **Žetve je mnogo, a poslenika malo. Molite se, dakle, Gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju**“ (Matej 9,37.38).

Neko je jednom rekao: „Ima snage u brojevima.“ U izvesnom smislu, to je tačno. Da li ste ikad приметili da ste daleko više motivisani za vežbanje ako to činite u grupi ljudi nego ako ste svakog dana sami? Mnogi ljudi se pridružuju klubovima zdravlja, odlaze u teretane i rekreacione centre zato što veruju da će bolje vežbati, i da će u tome više uživati, ako to budu činili zajedno sa drugima. Bog nas je stvorio za druženje. Mi smo društvena bića, i ono što važi za vežbanje, važi i u mnogim drugim oblastima života – bolje se osećamo kad imamo sistem društvene podrške. To je i te kako istinito i na duhovnom planu.

U celoj Bibliji, male grupe se ističu kao jedan od Božjih metoda za jačanje naše vere, bolje upoznavanje Njegove Reči, produbljanje molitvenog života i osposobljavanje pojedinaca za svedočenje. Otac, Sin i Sveti Duh su uzimali učešća u službi malih grupa. Mojsije je bio vođa jedne male grupe. Isus je osnovao svoju malu grupu učenika, a apostol Pavle je proputovao rimski svet šireći evanđelje sa malom grupom svojih saputnika.

Tokom ove sedmice, posvetićemo pažnju biblijskoj osnovi za organizovanje malih grupa, a vi ćete otkriti kako se na uzbudljiv način možete uključiti u Božje delo.

MALE GRUPE: BOG IH JE PRVI OSMISLIO

Pročitajte sledeće tekstove: 1. Mojsijeva 1,1.2.26; Jevrejima 1,1.2 i Efescima 3,8.9. Na koji način nam ti tekstovi otkrivaju jedinstvo koje vlada unutar Božanstva?

Otac, Sin i Sveti Duh su zajedno sudelovali u Stvaranju. Svako od njih je imao različitu ulogu, ali su radili zajedno kao nedeljiva celina. Otac je bio glavni Planer, veliki arhitekta. On je svoje planove sprovodio preko Isusa, kao aktivnog učesnika u Stvaranju, a u potpunosti saglasnosti sa silom Svetog Duha. Takav moćan natprirodni čin uveliko prevazilazi našu moć poimanja. Ali ono što ipak možemo da shvatimo, i to sasvim jasno, nije samo realnost stvorenog sveta i svemira, već i činjenica da je Bog lično sve to stvorio (videti Rimljanima 1,18-20).

Bog je prvi osmislio male grupe. Premda moramo biti oprezni kada koristimo analogije u vezi sa mnogim tajanstvenim aspektima Božje ličnosti, ipak upotrebimo jednu od njih u slobodnijem smislu, i recimo da su Otac, Sin i Sveti Duh sačinjavali prvu „malu grupu“ u istoriji spasenja. Oni su uzajamno saradivali u stvaranju ljudskog roda, a onda i u njegovom iskupljenju nakon Pada.

Uporedite stihove Jovan 10,17.18 sa Rimljanima 8,11 i 1. Korinćanima 15,15. Na koji način Hristovo vaskrsenje otkriva jedinstveno delovanje Oca, Sina i Svetog Duha u planu spasenja?

Otac, Sin i Sveti Duh ujedinjeni su kao „mala grupa“ čija je izričita svrha spasenje ljudskog roda. „Plan spasenja je imao svoje mesto u savetima Beskonačnoga od večnih vremena.“ – Ellen G. White, Fundamentals of Christian Education, p. 186. Nema ničega što je Bogu važnije od spasenja što većeg broja ljudi (1. Timotiju 2,4; 2. Petrova 3,9). Male grupe mogu imati različite namene, kao što ćemo proučavati u pouci za ovu sedmicu, ali njihova prevashodna svrha je da se usredsrede na pridobijanje izgubljenih ljudi za Isusa. Jer, radom u malim grupama, mi možemo pomoći ne samo sebi već i drugima. Dakle, krajnji cilj malih grupa trebalo bi da bude zadobijanje duša.

Razmišljajte o tajanstvenoj celovitosti našeg Boga. Teško je to dokučiti, zar ne? Ali i pored toga, možemo verovati i uzdati se u ono što ne razumemo u potpunosti – nije li tako? Zašto je suštinski bitno da se hrišćani drže tog načela kada je reč o veri?

MALE GRUPE U SVETOM PISMU

Biblija navodi brojne primere malih grupa unutar kojih su se ljudi zajedno molili, družili, uzajamno ohrabivali i radili za Hrista. Te grupe su pripadnicima Božjeg naroda pružale priliku da dele odgovornosti i u potpunosti iskoriste svoje različite darove. Male grupe, zapravo, omogućavaju da Gospod svakoga od nas potpunije upotrebi.

Pročitajte 2. Mojsijeva 18,21-25. Kakav je mudar savet Mojsiju uputio njegov tast Jotor, čime mu je znatno pomogao? Zašto je taj plan bio od tako presudne važnosti?

Svaki pojedinac u izraelskom logoru postao je deo grupe od deseterice ljudi koju je predvodio pobožni sudija. Te male grupe bile su mesto rešavanja problema, ali i mnogo više od toga. One su bile mesto zajedništva, gde su problemi mogli da se preduprede, i gde se negovao duhovni život. To je bilo mesto gde su nastajale vizije, gde se govorilo o Božjim planovima za Izrael. U takvim grupama ljudi su uspostavljali čvrste i prisne veze, i zajedno rešavali svaki problem s kojim bi se suočili. Nema sumnje da su se i onda, kao i sada, ljudi borili sa nečim u čemu su drugi mogli da im pomognu. Male grupe pružaju priliku za toplo, prisno druženje, duhovni rast i rešavanje problema.

Interesantno je da stručnjaci za male grupe tvrde kako je za uspostavljanje odgovarajućih međuodnosa unutar grupe idealno da ona broji između šest i dvanaest članova. A upravo tog broja su se Mojsije i Isus držali prilikom osnivanja svojih grupa.

Pročitajte sledeće tekstove: Luka 6,12.13; Matej 10,1 i Marko 3,13-15. Koja je dva cilja Isus hteo da postigne pozivajući učenike i birajući ih da budu deo Njegove službe malih grupa?

Isusov cilj prilikom pozivanja učenika bio je da ih duhovno i praktično pripremi za njihovu misiju u svetu. Kroz druženje s Njim, oni su rasli u blagodati. Na okupljanjima svoje male grupe, naučili su kako da uspešnije služe. Iz dana u dan, posmatrajući kako Isus služi potrebama ljudi u svom okruženju, učili su na primeru kako da koriste svoje darove. Svrha Isusovih malih grupa bila je i duhovna nega i dosezanje srca drugih ljudi.

Setite se nekog perioda kada ste i sami bili deo grupe ljudi koji su, pod bilo kakvim okolnostima, brinuli jedni o drugima i radili sa zajedničkim ciljem. Šta ste iz toga naučili, a što bi moglo da vam pomogne da razumete vrednost malih grupa u kontekstu naše vere?

ORGANIZOVANI ZA SLUŽBU

Pročitajte 1. Korinćanima 12,12-25. U kom smislu ljudsko telo predstavlja odličnu ilustraciju skladnog zajedničkog rada u malim grupama?

Pavle ne samo što otkriva važnost duhovnih darova u životu crkve, već predlaže i model po kome se oni mogu organizovati. On govori o duhovnim darovima u kontekstu Hristovog tela i načina na koji telo funkcioniše.

Proučavanja u oblasti anatomije i fiziologije pokazuju da su telesni organi deo različitih međupovezanih sistema. Na primer, digestivni, kardiovaskularni, respiratorni i skeletni sistem samo su neki od složenih organskih sistema unutar tela. A duhovni darovi su poput različitih delova tela. Oni najbolje funkcionišu kad su organizovani u sisteme i grupe. U većini slučajeva, oni zapravo i ne mogu da funkcionišu sami. Naše telo nije samo skup odvojenih organa koji nezavisno deluju. Svaka telesna funkcija ostvaruje se preko čvrsto povezanog sistema organa koji rade sa zajedničkim ciljem.

Sve nam to govori u kakvom okruženju možemo na najbolji način upotrebiti svoje duhovne darove. Lako se možemo obeshrabriti kada radimo sami, ali kada se nađemo u grupi sa ljudima koji imaju slična interesovanja i ciljeve, otkrivamo da naši napori mogu biti mnogo bolje usmereni i znatno uvećani.

Male grupe pružaju najbolje okruženje za primenu naših duhovnih darova, i mogu postati žila kucavica misionarske službe lokalne crkve.

Elen G. Vajt sledećim rečima naglašava važnost malih grupa: „Na osnivanje malih grupa kao na osnovu hrišćanskih napora, ukazao mi je Onaj koji ne može da pogreši. Ako crkva ima veliki broj vernika, neka se oni organizuju u male grupe koje će se zalagati ne samo za članove crkve, već i za neverne. Ako u nekom mestu ima samo njih dvoje ili troje koji poznaju istinu, neka se oni udruže u jednu radnu grupu. Neka očuvaju neraskidivo jedinstvo, nastupajući zajedno u ljubavi i slozi, podstičući jedan drugoga u napredovanju, crpeći hrabrost i snagu iz podrške drugih.“ – Testimonies for the Church, vol. 7, pp. 21, 22.

Službu malih grupa uspostavio je Bog da bi svakom članu crkve omogućio da duhovno raste, da doživi toplo zajedništvo sa drugima, i upotrebi svoje Bogom dane darove u službi.

Razmišljajte o navedenoj izjavi Elen Vajt. Analizirajte je reč po reč. Kako bi taj božanski savet mogao da se primeni u vašoj crkvi?

NOVOZAVETNE MALE GRUPE

Novozavetna crkva je imala eksplozivnan rast. Za samo par godina, narasla je od male grupe vernika do zajednice od više desetina hiljada ljudi. Mnoštvo činilaca je doprinelo takvom prilivu vernika i fenomenu ubrzanog rasta. Isusova služba je posejala seme evanđelja i pripremila mnoštvo da prihvati propovedanje učenika. Nakon Hristovog vaznesenja, na dan Pedesetnice, Sveti Duh se sa velikom silom spustio na grupu učenika koji su se molili. Još jedan od elemenata koji su doprineli brzom rastu novozavetne crkve bila je njena organizaciona struktura u vidu malih grupa. Male grupe su unele promenu.

Pročitajte Dela 18,1-5 i Dela 20,1-4. Šta mislite, zašto je Luka naveo imena nekih od Pavlovih bliskih saradnika?

Interesantno je zapaziti da Luka pominje neke od ljudi s kojima je Pavle saradivao. Za njega je svaki od njih bio važan. Svakoga je znao po imenu. Oni su jedan drugog podržavali u službi propovedanja drugima. Iako se tu pominje mali broj imena, ipak vidimo koliko je važno da međusobno blisko saradujemo, čak i kada nas je malo na broju.

Svaki od tih ljudi sigurno je imao darove različite od onih koje su drugi posedovali. Poticali su iz različitih kultura i društvenih slojeva. Nisu uvek isto gledali na stvari, ali svako je davao vredan doprinos Hristovom delu. Različitost njihovih darova, okolnosti i iskustava samo je pospešivala rast crkve. Svako je doprinosio misiji u skladu sa vlastitim mogućnostima i ličnim iskustvom sa Hristom.

Uporedite Dela 16,11-15.40 i Dela 12,11.12. Koji je poziv Lidija uputila Pavlu odmah nakon svog obraćenja? Gde su Pavle i Petar otišli kad su oslobođeni iz zatvora?

Novozavetni vernici redovno su se sastajali u svojim domovima. Tako su hrišćanski domovi postajali centri uticaja i središte službe malih grupa.

Da li ste razmišljali o tome da osnujete malu grupu u svom domu, ili da se udružite s nekim prijateljem i zajedno otpočnete tu vrstu službe u njegovom domu? Ako ste već sada deo neke male grupe, razmislite o tome šta biste ove sedmice mogli da podelite sa svojim razredom u vezi sa prednostima koje to donosi.

DINAMIKA MALIH GRUPA

Male grupe su sredstvo koje Bog koristi za rast svoje crkve. One su „bezbedna mesta“ na kojima ljudi mogu slobodno da iznesu svoje probleme i razgovaraju o zajedničkim potrebama. One pružaju mogućnost za duhovni rast u okviru prisnih odnosa. Mnogim nehrišćanima je prijatnije da prvi put dođu na okupljanje male grupe u nečijem domu nego da prisustvuju tradicionalnoj crkvenoj službi.

Pročitajte Dela 4,31; Dela 12,12 i Dela 20,17-19.27-32. Navedite sve različite elemente tih novozavetnih grupa. U koje aktivnosti su te grupe bile uključene?

Rani hrišćani su se sastajali da bi posredovali za druge, molili se za zajedničke potrebe, uživali u bliskom zajedništvu, proučavali Božju Reč, pripremali se za službu, štitili jedni druge od lažnih učitelja i zajedno učestvovali u radu za bližnje.

Male grupe donose promenu. Ljudi koji udružuju svoje darove u službi, ljudi koji se pozivaju na silu Svetog Duha kako bi dosegli do drugih, predstavljaju moćno oružje u Gospodnjim rukama.

Pročitajte tekst Matej 9,37.38. Šta Isus kaže o žetvi, i kakvo je Njegovo rešenje za taj problem?

Učenici su videli malo mogućnosti za širenje evanđelja, ali Isus je prepoznao velike prilike. On im je preneo dobru vest da je „žetve mnogo“, a onda je ukazao na problem: „A poslenika /je/ malo“ (Matej 9,37). Hristovo rešenje bilo je da se mole „Gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju“ (Matej 9,38). Male grupe su odgovor na Hristovu molitvu i one eksponencijalno uvećavaju broj radnika za Hristovu žetvu.

U fokusu svih uspešnih malih grupa nalaze se svedočenje i služba. Služba malih grupa brzo zamire ako je usmerena ka unutra umesto ka spolja. Ako mala grupa služi samoj sebi i ne predstavlja ništa više od grupe za diskusiju, ona neće postići cilj i izgubiće osnovni razlog svog postojanja. Male grupe postoje da bi ljude vodile ka Isusu, da bi podsticale njihovu veru u Njega i osposobljavale ih da svedoče o Njemu.

Da li vas Bog možda poziva da osnujete malu grupu u svom domu? Zašto ne biste počeli da se molite za to da saznate šta Bog očekuje da preduzmete? Možda se nalazite nadomak duhovno najplodotvornijeg perioda u svom životu.

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pre par godina, mala crkva u blizini jednog od glavnih gradova Evrope odlučila je da učini nešto značajno za Gospoda. Crkva je bila u stagnaciji. Godinama niko nije bio kršten. Da se takav trend nastavio, crkva bi imala malo izgleda za budućnost. Međutim, pastor i odbor crkve usrdno su se molili i pažljivo razmatrali šta bi moglo da se učini.

Pošto su proučavali Novi zavet, odlučili su da pokrenu službu malih grupa. Devetoro vernika laika u crkvi imalo je viziju. Posvetili su se zajedničkoj molitvi i proučavanju da bi uspešno pokrenuli službu malih grupa. Uskoro su odlučili da u domu svakoga od njih naprave evanđeoski centar. Grupe su učile kako da koriste svoje darove na različite načine. Pokrenuli su službu molitve i gostoprimstva. Sprijateljili su se s ljudima u okruženju. Činili su dela ljubaznosti članovima svojih porodica, prijateljima i bivšim adventistima. Vođe tih malih grupa otpočele su proučavanje Biblije u devet domova, čemu je prisustvovalo četrdesetoro gostiju. Bili su zadivljeni onim što je Sveti Duh činio. Na kraju se sedamnaestoro od tih četrdeset gostiju krstilo. Tako ta mala, stagnirajuća crkva sada svedoči da su male grupe u stanju da pokrenu ogromnu promenu. One su jedno od Božjih odabranih sredstava da što više vernika uključi u misiju crkve.

ZA RAZGOVOR:

1. Razgovarajte u razredu o ključnim elementima za rad svake male grupe, kao što je naznačeno u odeljku za četvrtak. U koje bi još aktivnosti mala grupa mogla da se uključi? Kako bi mala grupa mogla da pomogne posebno nadarenim pojedincima da te svoje darove upotrebe uspešnije nego ikad ranije?
2. Zašto je važno da male grupe usmere fokus ka spolja, na misiju? Koliko god je važno da grupa pruža negu i podršku svojim članovima, zašto njen glavni cilj mora uvek biti širenje evanđelja? Zašto bi male grupe ipak trebalo da ostanu povezane sa lokalnim crkvenim telom? Zbog čega je to toliko važno?
3. Da li ste ikad bili član takve male grupe, ili ste slušali o takvim grupama koje nisu uspešno radile i na kraju su prestale da postoje? Razgovarajte o razlozima koji su, po vašem mišljenju, doveli do toga.
4. Razmišljajte o priči iz uvoda u današnje proučavanje, o tome šta se desilo u jednoj evropskoj crkvi zahvaljujući službi malih grupa. Šta mislite, zašto je to tako dobro funkcionisalo? Šta su oni to činili što je bilo, na mnogo načina, tako jednostavno, a ipak tako uspešno? Zašto bi rad iz „sigurnijeg“ okruženja doma, umesto iz crkvene zgrade, mogao biti uspešniji način da se započne služenje obližnjoj društvenoj zajednici?

ŠIRENJE VESTI O ISUSU

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Efescima 2,1-10; 1. Jovanova 4,7-11; Marko 5,1-20; Jevrejima 10,19-22; Galatima 2,20; 1. Korinćanima 1,30.

Tekst za pamćenje: „Ovo pisah vama koji vjerujete u ime Sina Božijega, da znate da imate život vječni (i da vjerujete u ime Sina Božijega)“ (1. Jovanova 5,13).

Kao što smo već naveli u ovoj pouci, o sili evanđelja ništa ne govori tako rečito kao promjenjen život. Ljudi mogu da prigovaraju vašoj teologiji. Mogu da raspravljaju o doktrinama. Mogu da dovode u pitanje vaše razumevanje Svetog pisma, ali retko će ko osporavati vaše lično svedočenje o tome koliko vam Isus znači i šta je učinio u vašem životu.

Svedočenje je, zapravo, objavljivanje onoga što znamo o Isusu. To je upoznavanje drugih s tim koliko nam je On važan i šta je učinio za nas. Međutim, ako se naše svedočenje svodi samo na dokazivanje da je ono u šta mi verujemo ispravno, a ono u šta drugi veruju pogrešno, naići ćemo na snažno protivljenje. S druge strane, ako naše svedočenje o Isusu izvire iz srca preobraženog Njegovom blagodaću, osvojenog Njegovom ljubavlju i zadivljenog Njegovom istinom, onda će način na koji ta istina u koju verujemo utiče na naš život ostaviti jak utisak na druge. Jedino u kontekstu izmenjenog života, istina koju iznosimo vrši pravi uticaj.

Kada je Hristos središte svake doktrine, i kada svako biblijsko učenje odražava Njegov karakter, mnogo je verovatnije da će oni kojima govorimo o Svetom pismu zaista i prihvatiti Njegovu Reč.

ISUS – TEMELJ NAŠEG SVEDOČENJA

Kao hrišćani, svi mi imamo ličnu priču o tome kako je Isus promenio naš život i šta je sve učinio za nas.

Pročitajte Efescima 2,1-10. Kakvi smo bili pre nego što smo upoznali Hrista? A šta imamo otkad smo Ga prihvatili?

A. Pre nego što smo upoznali Hrista (Efescima 2,1-3).

B. Nakon što smo upoznali Hrista (Efescima 2,4-10).

Kakva neverovatna promena! Pre nego što smo upoznali Hrista, bili smo „mrtvi za prestupljenja i grijehе svoje“, vladajući se „po vijeku ovoga svijeta“. „Življasmо negda po željama tijela svojega“ i „bijasmо rođena djeca gnjeva“. Jednostavno rečeno, pre nego što smo upoznali Hrista, lutali smо besciljno kroz život, potpuno izgubljeni.

Možda smо iskusili nešto što je ličilo na sreću, ali i dalje smо osećali žeđ duše i nedostatak svrhe u životu. Ali kada smо došli Hristu i doživeli Njegovu ljubav, sve se promenilo. Sada smо u Hristu zaista „živi“. Od Boga „koji je bogat u milosti“, kroz „premnogu ljubav“ koju On ima prema nama, primili smо dar spasenja. On nas „vaskrse i posadi na nebesima u Hristu Isusu. Da pokaže u vijekovima koji idu preveliko bogatstvo blagodatі svoje dobrotom na nama u Hristu Isusu“. U Hristu, život poprima novo značenje i ima potpuno novu svrhu. Kao što Jovan kaže: „U Njoj bješe život, i život bješe vidjelo ljudima“ (Jovan 1,4).

Pročitajte Efescima 2,10. Šta nam to govori o presudnoj važnosti dobrih dela za veru jednog hrišćanina? Kako razumemo tu ideju u kontekstu spasenja verom „bez djela zakona“ (Rimljanima 3,28)?

Kako se vaš život promenio zahvaljujući Hristu, i kako bi ta promena mogla da pomogne nekom drugom da dođe do saznanja o Njemu?

Jovan i Jakov, sinovi Zevedejevi, bili su poznati kao „Sinovi groma“ (Marko 3,17). Isus im je zapravo i dao taj nadimak. Kao ilustracija Jovanove sklonosti da gnevno odreaguje može da posluži događaj koji se odigrao dok su Isus i Njegovi učenici putovali kroz Samariju. Kada su pokušali da nađu mesto gde bi prenoćili, naišli su na odbijanje zbog predrasuda koje su Samarjani imali prema Jevrejima. Nije im bio odobren čak ni najskromniji smeštaj.

Jakov i Jovan su odmah pomislili da imaju rešenje za taj problem. „A kad vidješe učenici Njegovi Jakov i Jovan, rekoše: Gospode, hoćeš li da rećemo da oganj siđe s neba i da ih istrijebi kao i Ilija što učini?“ (Luka 9,54). Međutim, Isus je ukorio braću i svi su tiho napustili to selo. Jer, Isusov put je put ljubavi, a ne nasilja.

U okruženju Isusove ljubavi, Jovanova plahovitost i gnev preobrazili su se u blagonaklonost i nežan, saosećajan duh. Tako nalazimo da se u 1. Jovanovoj poslanici, reč ljubav pominje skoro 40 puta, a u svojim različitim oblicima čak 50 puta.

Pročitajte sledeće tekstove: 1. Jovanova 1,1–4; 1. Jovanova 3,1; 1. Jovanova 4,7-11 i 1. Jovanova 5,1-5. Šta nam ti tekstovi govore o Jovanovom svedočenju i o promeni koja se odigrala u njegovom životu zahvaljujući povezanosti sa Isusom?

Jedno večno načelo vlada u vasioni. Elen Vajt ga pravilno formuliše sledećim rečima: „Primenjivanje sile protivi se načelima Božje vladavine. On želi službu jedino iz ljubavi, a ljubav se ne može narediti. Ona se ne može zadobiti silom niti vlašću. Samo ljubavlju se ljubav može probuditi.“ – Čeznja vekova, str. 22 (original)

Kada smo posvećeni Hristu, Njegova ljubav isijava iz nas ka drugima. Najbolje svedočanstvo u prilog hrišćanstvu je promenjen život. To ne znači da nikad nećemo praviti greške, i da ćemo uvek biti dobri provodnici Božje ljubavi i blagodati, kao što bi trebalo da budemo. Ipak, to bi trebalo da znači da će se, u idealnom slučaju, Hristova ljubav prelivati iz našeg života i da ćemo biti na blagoslov ljudima oko nas.

Koliko uspešno odražavate Hristovu ljubav prema drugima? Razmislite o tome šta vaš odgovor precutno podrazumeva.

PRIPOVEDANJE O ISUSU

Ko su bili prvi misionari koje je Isus poslao među ljude? To nisu bili neki od Njegovih učenika i dugogodišnjih sledbenika. Prvi misionari koje je On poslao u svet bili su ljudi opsednuti demonima, koji su samo nekoliko časova pre toga zlostavljali svoju okolinu i uterivali strah u kosti stanovnicima obližnjih gradova.

Jedan od tih opsednutih ljudi je natprirodnom demonskom silom raskidao lance kojima su ga vezivali, ispuštao jezive krike i sakatio sopstveno telo oštrim kamenjem. Agonija koja se mogla naslutiti u glasovima tih ljudi bila je samo odraz još dublje agonije u njihovoj duši (Matej 8,28.29; Marko 5,1-5).

A onda su sreli Isusa i život im se promenio. Nikada više nisu bili isti. Isus je demone koji su ih mučili oterao u krdo svinja, a zatim, preko liti-ce, u more (Matej 8,32-34; Marko 5,13.14).

Pročitajte tekst Marko 5,1-17. Šta se dogodilo tim ljudima i kakav su prizor njihovi sugrađani zatekli kad su došli da vide šta se dešava?

Bili su to sada novi ljudi, preobraženi Hristovom silom. Stanovnici gradova zatekli su ih kako sede kod Isusovih nogu i slušaju svaku reč iz usta svog Učitelja. Trebalo bi da zapazimo da se u Matejevom evanđelju navodi da su dvojica opsednutih bila oslobođena, dok se Markovo evanđelje usredsređuje na priču o samo jednom od njih. Ali, suština je u tome da je Isus te ljude obnovio u fizičkom, mentalnom, emotivnom i duhovnom smislu.

Pročitajte tekst Marko 5,18-20. Očigledno da je taj, nekada opsednuti, a sada novoobraćeni čovek, želeo da ostane sa Isusom. Međutim, gde ga je Isus poslao i šta mu je rekao da radi?

„Ovi ljudi imali su prednost da slušaju Isusovo učenje samo nekoliko trenutaka. Do njihovih ušiju nikada nije doprla nijedna propoved sa Njegovih usana. Nisu mogli da poučavaju narod kao što su to mogli učenici koji su svakodnevno bili sa Isusom. Međutim, u svojoj ličnosti nosili su dokaze da je Isus Mesija. Mogli su da kažu ono što su znali; ono što su sami videli i čuli i osetili od Hristove sile. To isto može da učini svako čije je srce takla Božja milost.“ – Elen G. Vajt, Čeznja vekova, str. 340 (original). Njihovo svedočenje pripremiло je stanovnike Dekapolja, deset gradova na obali Galilejskog mora, da prihvate Isusova učenja. To je sila ličnog svedočenja.

SVEDOČENJE SA UBEĐENJEM

Pročitajte sledeće tekstove: 1. Jovanova 5,11-13; Jevrejima 10,19-22 i 1. Korinćanima 15,1.2. Kakva uverenja nam ti tekstovi pružaju u vezi sa večnim životom, što nam omogućava da o spasenju u Hristu svedočimo sa sigurnošću?

Ako ne osećamo sigurnost u pogledu svog spasenja u Hristu, nećemo moći ni da je podelimo sa nekim drugim. Ne možemo da damo nešto što ni sami ne posedujemo. Ima savesnih hrišćana koji žive u stanju stalne nesigurnosti, pitajući se da li će ikada biti dovoljno dobri da bi bili spaseni. Međutim, kao što je mudri, stari propovednik jednom prilikom rekao: „Kad gledam u sebe, ne vidim kako bih mogao da budem spasen. Ali, kad pogledam u Isusa, ne vidim kako bih mogao da budem izgubljen.“ Gospodnje reči koje odzvanjaju vekovima, ulivaju nam sigurnost: „Pogledajte u Mene, i spašćete se svi krajevi zemaljski; jer sam Ja Bog, i nema drugoga“ (Isaija 45,22).

Gospod želi da se svako od nas raduje spasenju koje On tako besplatno nudi. Naš Bog čezne za tim da mi iskusimo šta znači biti opravdan Njegovom blagodaću i slobodan od osude koju donosi krivica za greh. Kao što Pavle kaže u Rimljanima poslanici: „Opravdavi se, dakle, vjerom, imamo mir s Bogom kroz Gospoda svojega Isusa Hrista“ (Rimljanima 5,1). On dodaje da možemo pronaći sigurnost u tome što „nikakva, dakle, sad nema osuđenja onima koji su u Hristu Isusu“ (Rimljanima 8,1). Apostol Jovan potvrđuje: „Ko ima Sina Božijega ima život; ko nema Sina Božijega nema života“ (1. Jovanova 5,12).

Ako smo verom prihvatili Hrista, i ako On, posredstvom Duha, prebiva u našem srcu, dar večnog života nam pripada već danas. To ipak ne znači da Božju blagodat i spasenje u Hristu koje smo jednom doživeli, ne možemo više nikada da izgubimo (2. Petrova 2,18-22; Jevrejima 3,6; Otkrivenje 3,5). Mi još uvek imamo slobodu izbora i možemo odlučiti da se udaljimo od Gospoda. Ali kada doživimo Njegovu ljubav i shvatimo dubinu Njegove žrtve, ne bi trebalo ikada više da izaberemo da odemo od Onoga koji nas toliko voli. Umesto toga, trebalo bi iz dana u dan da tražimo priliku da sa drugima podelimo blagodat koja nam je data u Isusu.

Imate li sigurnost u pogledu spasenja u Isusu? Ako imate, na čemu je zasnivate? Zašto imate tu sigurnost? Gde je pronalazite? S druge strane, ako niste sigurni, šta je uzrok tome? Kako možete pronaći tu sigurnost?

NEŠTO O ČEMU VREDI SVEDOČITI

„S Hristom se razapeh. A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u tijelu, živim vjerom Sina Božjega, kojemu omiljeh, i predade Sebe za mene“ (Galatima 2,19.20).

Nesumnjivo je da prihvatanje Hrista podrazumeva određene žrtve. Ima stvari od kojih nam On traži da odustanemo. Isus je otvoreno rekao kakva je posvećenost potrebna da bismo Ga sledili: „Ko hoće da ide za mnom neka se odreče sebe i uzme krst svoj i ide za Mnom“ (Luka 9,23). Smrt na krstu je bolna. Kada svoj život potčinimo Hristovim zahtevima i kad se naš „stari čovek“ razapne, (videti Rimljanima 6,6), to je bolno. Bolno je odustati od omiljenih želja i dugogodišnjih navika, ali nagrada koja nas čeka uveliko premašuje taj bol.

Svedočanstvo koje vrši snažan uticaj na druge, i menja njihov život, usredsređuje se na ono što je Hristos učinio za nas, a ne na ono čega smo se mi odrekli radi Njega – na Njegovu žrtvu, a ne na naše takozvane „žrtve“. Jer, Hristos nam nikad ne traži da se odrekujemo nečega što bi bilo u našem najboljem interesu da zadržimo.

Ipak, istorija hrišćanstva je puna priča o onima koji su morali da podnesu ogromne žrtve radi Hrista. Nije reč o tome da su ti ljudi, na neki način, zaradili svoje spasenje, niti da su im njihova dela, ma koliko nesebična i požrtvovana, dala neke zasluge pred Bogom. U većini slučajeva, ti muškarci i žene su, shvativši šta je Hristos učinio za njih, bili spremni da sve polože na oltar, odazivajući se na poziv koji im je Bog uputio.

Pročitajte sledeće tekstove: Jovan 1,12; Jovan 10,10; Jovan 14,27 i 1. Korinćanima 1,30. Naše svedočenje se uvek zasniva na onome što je Hristos učinio za nas. Navedite neke od darova Njegove blagodati pomenute u tim tekstovima.

U svetlu navedenih tekstova, setite se šta je Hristos učinio za vas. Možda ste celog života bili posvećeni hrišćanin, ili ste u jednom trenutku doživeli neko dramatičnije obraćenje. Razmišljajte o tome koliko je Isus bio dobar prema vama, i o miru, sreći i osećaju svrhe koji vam je pružio. Setite se trenutaka u kojima vam je On davao snagu dok ste prolazili kroz teška životna iskustva.

Koju vrstu žrtve ste bili pozvani da pretpite Hrista radi? Šta ste naučili iz svojih iskustava što bi moglo biti blagoslov za druge?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte tekst Marko 5,25-34.

„Začudoeno mnoštvo koje se tiskalo oko Isusa, nije prepoznalo nikakvo strujanje životne snage. Međutim, kada je bolesna žena ispružila ruku i dodirnula Ga, verujući da će ozdraviti, osetila je silu isceljenja. Tako je i u duhovnom životu. Govoriti površno o veri, moliti se bez duševne gladi i žive vere, ništa ne vredi. Formalna vera u Hrista, koja Ga prihvata samo kao Spasitelja sveta, ne može nikada doneti izlečenje duši. Vera koja spasava nije samo pristajanje razumom uz istinu... Nije dovoljno samo verovati o Hristu. Mi moramo verovati u Njega. Koristiće nam jedino vera koja Ga prihvata kao ličnog Spasitelja, koja usvaja Njegove zasluge kao svoje...

Naše priznanje Njegove vernosti je izabrano nebesko sredstvo za otkrivanje Hrista svetu. Mi treba da prepoznamo Njegovu blagodat onako kako su je obznanili sveti ljudi iz davnina. Ali ono što je najdelotvornije jeste svedočanstvo našeg ličnog iskustva. Mi smo Božji svedoci dok u sebi otkrivamo delovanje božanske sile. Svaki pojedinac ima život koji se izdvaja od svih drugih i iskustvo koje se bitno razlikuje od iskustava drugih. Bog želi da se naša hvala uzdiže k Njemu, obeležena našom osobenošću. Ovakva dragocena priznanja u hvalu slave Njegove blagodati, kada su poduprta hrišćanskim životom, imaju neodoljivu silu za spasenje duša.“ – Elen G. Vajt, Čeznja vekova, str. 347 orig.

ZA RAZGOVOR:

1. Koji su elementi ubedljivog svedočenja? Pročitajte Pavlovo svedočenje pred Agripom u tekstu Dela 26,1-23. Na čemu se ono zasnivalo?
2. Šta mislite, zašto naše lično svedočenje o tome šta je Hristos učinio za nas ostavlja tako jak utisak? Kako biste odgovorili ako vam neko ipak postavi pitanje: U redu, to je tvoje iskustvo, ali šta ako ja tako nešto nisam doživeo/doživela? Zašto bi tvoje iskustvo trebalo da me ubedi da sledim Isusa?
3. Šta bi trebalo da izbegavate kada iznosite svoje iskustvo pred nekim ko ne veruje?
4. Razmišljajte o pitanju sigurnosti spasenja. Zašto je to tako važan deo hrišćanskog iskustva? Kako možemo biti sigurni u svoje spasenje, a da ne budemo istovremeno suviše zadovoljni sobom?

PORUKA KOJU VREDI DELITI

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 2. Petrova 1,12.16-21; Otkrivenje 19,11-18; Otkrivenje 14,14-20; Propovednik 12,13.14; Otkrivenje 14,6-12.

Tekst za pamćenje: „I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba, koji imaše vječno Jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu. I govoraše velikijem glasom: **Bojte se Boga, i podajte Mu slavu, jer dođe čas suda Njegova; i poklonite se Onome koji je stvorio nebo i Zemlju i more i izvore vodene.**“ (Otkrivenje 14,6.7).

Hristova iskupiteljska smrt imala je sveopšti značaj. On je umro za sve ljude koji su ikada živeli, bez obzira gde i kada. Prema tome, evanđelje se obraća ljudima svakog govornog područja, kulture i porekla. Ono premošćuje etničke podele. Neverovatno je dobra vest to da je Isus, svojim životom, smrću i vaskrsenjem, trijumfovaio nad poglavarstvima i silama pakla. Evanđelje se u potpunosti odnosi na Isusa. On je umro za nas, i sada živi za nas. On je jednom došao da nas izbavi od kazne za greh i od sile greha, i doći će ponovo da nas izbavi od prisustva greha. Umro je smrću kakvu mi zaslužujemo da bismo mi mogli da imamo život kakav On zaslužuje. U Hristu smo opravdani i posvećeni, a jednog dana ćemo biti i proslavljeni.

Biblija skreće pažnju na dva Isusova dolaska. On je došao jednom da bi nas otkupio, a vratiće se da bi poveo kući one koje je tako skupo platio. Poslednja knjiga Biblije, Otkrivenje, napisana je posebno zato da bi pripremila svet za Isusov povratak. Ona predstavlja hitnu poruku za ovu generaciju. U pouci za ovu sedmicu, proučaćemo značaj Otkrivenja za društvo 21. veka. Zajedno ćemo iznova otkriti Isusov poziv Njegovoj crkvi da objavi ovu poruku za poslednje vreme.

PETROVA SADAŠNJA ISTINA

Tokom čitave istorije spasenja, Bog je, preko proročke reči, redovno slao posebne poruke kako bi pripremio ljude za ono što dolazi. Bog nikad nije zatečen događajima (Isaija 46,9.10). On priprema svoj narod za budućnost, šaljući proroke da objave Njegovu poruku pre nego što dođe osuda (Amos 3,7). U danima pre Potopa, Bog je preko Noja upozoravao svet da dolazi uništenje. U Egiptu, Bog je podigao Josifa da bi, tokom sedam godina obilja, pripremio zemlju za glad koja će uslediti. Jevrejski proroci su upozoravali izraelske vođe na predstojeće uništenje Jerusalema od strane vavilonske vojske. Poruka Jovana Krstitelja o pokajanju pripremila je narod za Isusov prvi dolazak.

Pročitajte tekst 2. Petrova 1,12. Koji izraz Petar koristi da bi opisao Božju poruku njegovoj generaciji?

Pročitajte tekst 2. Petrova 1,16-21. Kako je glasila „sadašnja istina“ koju su Petar i ostali učenici objavljivali?

Poruka od večnog značaja za prvi vek glasila je: Hristos je došao. Očeva ljubav se otkrila preko Hristove žrtve na krstu. Premda je „plata za grijeh smrt“, preko Hrista je večni život obezbeđen za sve. Na nama je da odlučimo da li ćemo ga verom primiti (Rimljanima 3,23; Rimljanima 6,23; Efescima 2,8). Ta poruka o spasenju u Isusu nikad neće zastariti. To je sadašnja istina za svaku generaciju.

Poslednja knjiga Biblije, Otkrivenje, prikazuje Isusa i Njegovo večno spasenje u kontekstu poslednjeg vremena, kako bi pripremila ljude za Njegov skori povratak. Ona razotkriva neutemeljenost ljudske tradicije i egocentrične religioznosti. Otkrivenje, od početka do kraja, izlaže našem pogledu Isusa i Njegovo delo u korist čovečanstva.

Isus je istiniti svedok o karakteru Njegovog Oca. On je „Knez nad carevima zemaljskima“. On je taj „koji nas ljubi, i umi nas od grijeha naših krvlju svojom; i učini nas careve i sveštenike Bogu i Ocu svojemu“ (videti Otkrivenje 1,1-6). Otkrivenje je u potpunosti posvećeno Isusu i Njegovoj poruci za poslednje vreme, koja treba da pripremi Božji narod za Njegov skori povratak.

Kad razmišljate o knjizi Otkrivenje, šta vam prvo pada na um? Da li se u svojim mislima više bavite zverima i proročkim simbolima nego Isusom? Šta mislite, zašto nam je Isus dao proročanstva iz Otkrivenja? Kako ona otkrivaju Njegove dobre planove za čovečanstvo?

Evandjelja se prvenstveno bave Hristovim prvim dolaskom. Ona iznose priču o Njegovom rođenju, životu i službi, smrti i vaskrsenju. Premda govore i o Njegovom drugom dolasku, njihov glavni naglasak nije na tome. Međutim, u knjizi Otkrivenje, u središtu pažnje je vrhunac viševekovnog kosmičkog sukoba. A svako od njenih glavnih proročanstava završava se slavним povratkom našeg Gospoda.

Pročitajte Otkrivenje 1,7; Otkrivenje 11,15; Otkrivenje 14,14-20 i Otkrivenje 19,11-18. Koje slične zaključke zapažate u svakom od tih tekstova?

Od prvog do poslednjeg poglavlja knjige Otkrivenje, vrhunac svakog proročanstva je Isusov dolazak. „Jagnje zaklano“ (Otkrivenje 5,12) dolazi ponovo, kao Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima (Otkrivenje 19,16). On će poraziti sve neprijatelje koji tlače i progone Njegov narod (Otkrivenje 17,14). On će ih izbaviti iz noćne more greha i dovesti ih kući u slavu. Velika borba između dobra i zla završiće se. Zemlja će biti obnovljena, a iskupljeni će zauvek živeti sa svojim Gospodom (Otkrivenje 21,1-4).

U tekstu Otkrivenje 22,7 (videti takođe Otkrivenje 22,12.17.20), Isus kaže: „Evo ću doći skoro: Blago onome koji drži riječi proroštva knjige ove“. Dakle, Isus upućuje poslednji poziv svim ljudima da odgovore na Njegovu ljubav, prihvate Njegovu blagodat i slede Njegovu istinu kako bi se pripremili za Njegov skori povratak. Otkrivenje se završava Isusovim pozivom: „I Duh i Nevjesta govore: Dođi. I koji čuje neka govori: Dođi“ (Otkrivenje 22,17).

Naš Gospod poziva sve koji tragaju za večnim životom da dođu k Njemu. On zatim poziva nas koji smo prihvatili poruku o spasenju i željno iščekujemo Njegov povratak, da Mu se pridružimo u pozivanju drugih da prihvate poruku o Njegovoj ljubavi. On nas šalje u misiju da objavljujemo Njegovu poruku, kako bismo pripremili svet za Njegov skori povratak. Nema ničeg što pruža takav osećaj ispunjenosti kao saradnja sa Hristom u Njegovom planu spasenja za poslednje vreme.

Dakle, Hristos uskoro dolazi? Jovan je zapisao te reči pre otprilike 2000 godina. Međutim, imajući u vidu naše shvatanje stanja mrtvih, zašto će za svakog od nas, u našem ličnom iskustvu, između naše smrti i Hristovog dolaska proći tek jedan trenutak? Kako nam ta činjenica pomaže da shvatimo koliko će Hristos zaista brzo doći?

PORUKA ZA POSLEDNJE VREME U KNJIZI OTKRIVENJE

Epicentar Otkrivenja je 14. poglavlje. To je poglavlje od najveće važnosti za Božji narod koji živi u poslednjim danima ljudske istorije. Ono otkriva Božju poruku za poslednje vreme upućenu celom čovečanstvu. Ta poruka je od suštinske važnosti za Božji narod i čitav ljudski rod.

Pročitajte Otkrivenje 14,14-20. Koja simbolika se ovde koristi da bi se dočarao povratak našeg Gospoda?

Simbolika žetve koristi se u celoj Bibliji kao opis Hristovog povratka (Matej 13,37-43; Marko 4,29). U 14. poglavlju Otkrivenja, žetva zrelog žita predstavlja iskupljenje pravednih, a žetva prezrelog grožđa dočarava uništenje zlih. Tekst Otkrivenje 14,6-12 sadrži hitnu poruku za poslednje vreme, da bi se muškarci i žene pripremili za poslednju žetvu na zemlji.

Pročitajte Otkrivenje 14,6.7. Šta je suština poruke koju nalazimo u ta dva stiha? Kako nam oni pomažu da shvatimo ko smo mi kao adventistički hrišćani?

Poruka prvog anđela iz teksta Otkrivenje 14 obraća se generaciji 21. veka koja čezne da pronađe smisao u svom životu. To je objava evanđelja o Božjoj blagodati koja pruža oproštaj svima, koja nas čisti od krivice za greh i daje nam silu da postanemo pobednici. Naglašavajući činjenicu da nas je Hristos stvorio i iskupio, ta poruka nam pruža osnov da sebe smatramo vrednim. Ona ističe da će se sva nepravda jednog dana okončati na Božjem sudu. To je neverovatno dobra vest, jer otkriva da nepravda neće trajati zauvek.

„Adventisti su, u naročitom smislu, postavljeni u svetu kao stražari i svetlonoše. Njima je poverena poslednja opomena svetu koji odlazi u propast. Njih obasjava čudesno videlo koje svetli iz Božje Reči. Njima je dat posao izuzetno svečanog karaktera – posao objavljivanja prve, druge i treće anđeoske vesti. Nijedan drugi posao nema tako veliki značaj. Oni ne smeju da dozvole da bilo šta drugo zaokuplja njihovu pažnju.“ – Elen. G. Vajt, Evangelizam, str. 119, 120 (original). Kako da kao crkva, i što je još važnije – kao pojedinci, primimo te reči k srcu?

POTPUNIJE RAZUMEVANJE BOŽJE PORUKE

Poruka za poslednje vreme u knjizi Otkrivenje prikazuje Isusa u puni Njegove spasonosne blagodati prema celom čovečanstvu (Otkrivenje 14,6). To je ozbiljan poziv da se „bojimo Boga“, odnosno, da Mu ukažemo duboko poštovanje – da cenimo Njegove zapovesti i budemo poslušni Njegovom zakonu u svetlosti Božjeg suda (Otkrivenje 14,7). „Bojati se Boga“ je nešto što se tiče našeg razmišljanja. To je poziv da živimo kako bismo ugodili Bogu, i da Mu damo prvo mesto u svim svojim mislima. To je stav poslušnosti koji nas vodi ka pobožnom življenju (Priče 3,7; Dela 9,31; 1. Petrova 2,17). Ta poruka nas takođe poziva da „odamo slavu“ Bogu. Odavanje slave Bogu podrazumeva ono što činimo u svakom aspektu svog života.

Pročitajte tekstove Propovednik 12,13.14 i 1. Korinćanima 6,19.20.

Kako nam ti tekstovi pomažu da razumemo šta znači istovremeno bojati se Boga i odavati Mu slavu?

U ovo doba moralne neodgovornosti, kad milioni ljudi smatraju da nisu dužni nikome da polažu račun osim sebi samima, ta poruka o času suda podseća nas da smo ipak odgovorni za svoje postupke. Postoji povezanost između stava dubokog poštovanja prema Bogu, poslušnosti Bogu i Božjeg suda. Poslušnost je plod spasonosnog odnosa sa Isusom. Jedino Njegova pravednost je dovoljno dobra da bi podnela sud i, pokriveni tom pravednošću, mi smo sigurni. Na osnovu Isusove pravednosti, mi živimo da bismo slavili Njegovo ime u svemu što radimo.

Pročitajte sledeće tekstove: Otkrivenje 14,7; Otkrivenje 4,11; 1. Mojsijeva 2,1-3 i 2. Mojsijeva 20,8-11. Šta predstavlja osnovu svakog istinskog bogoslužjenja i na koji način Subota odražava to shvatanje?

Sotona je napao Subotu zato što zna da je ona žila kucavica istinskog bogoslužjenja. Ona uzdiže Hrista kao Stvoritelja i poziva muškarce i žene svuda po svetu da se poklone „Onome koji je stvorio nebo i Zemlju i more i izvore vodene“ (Otkrivenje 14,7). Ona postaje posebno značajna u ovo doba evolucije, jer nas poziva da se vratimo obožavanju Isusa koji nas je stvorio i u kome nalazimo pravi osećaj sopstvene vrednosti.

Razmislite koliko je Subota važna kao podsetnik na činjenicu da je Bog naš Stvoritelj, i da je On, prema tome, jedini dostojan našeg obožavanja. Uostalom, koje je još učenje toliko važno da je Bog zahtevao da odvojimo jednu sedminu svog vremena svake sedmice, da bismo Ga se sećali kao svog Stvoritelja?

BOŽJI POSLEDNJI POZIV

Pročitajte Otkrivenje 14,8; Otkrivenje 17,3-6 i Otkrivenje 18,1-4. Šta saznajemo o duhovnom Vavilonu na osnovu tih stihova?

U knjizi Otkrivenje, izraz „Vavilon“ označava lažni religiozni sistem zasnovan na ljudskim delima, tradicijama i pogrešnim učenjima. On uzdiže ljudska bića i njihovu samopravednost iznad Isusa i Njegovog bezgrešnog života. On postavlja zapovesti ljudskih verskih učitelja iznad Božjih zapovesti. Vavilon je bio centar idolatrije, obožavanja sunca i lažnog učenja o besmrtnosti duše. Taj lažni verski sistem je u svoje bogoslužjenje neprimetno ugradio mnoga od drevnih vavilonskih verskih običaja. Božja poruka za poslednje vreme upućena ovoj umirućoj planeti je poruka o Isusu i Njegovoj pravednosti. Ona odzvanja sa neba, pozivajući: „Pade, pade Vavilon veliki... Izđite iz nje, narode Moj“ (Otkrivenje 18,2.4). Bog je podigao Adventističku crkvu sedmog dana da bi ona veličala poruku o Hristu u svoj njenoj punini. Veličati Isusa znači uzdizati sve što je On naučavao. To znači objavljivati dela Onoga koji je „Put i Istina i Život“ (Jovan 14,6). To takođe znači razotkrivati zablude Vavilona, koje protivreče Isusovim istinama.

Pročitajte Otkrivenje 14,7.9-11. Koji se suprotstavljeni predmeti obožavanja ističu u ovim stihovima?

Otkrivenje 14 opisuje dva različita bogoslužjenja – obožavanje Stvoritelja i obožavanje zveri. Okosnicu oba tipa verske službe čini Božji dan za bogoslužjenje, prava ili lažna Subota. Subota predstavlja odmor, poverenje i sigurnost koje nalazimo u Hristu, našem Stvoritelju, Iskupitelju i Caru koji dolazi. Lažna subota predstavlja zamenu zasnovanu na ljudskom mišljenju i crkvenim dekretima.

Pročitajte Otkrivenje 14,12. Šta nam taj tekst govori, pogotovu u kontekstu onoga što mu prethodi? Na koji način su i zakon i blagodat otkriveni u tom tekstu, i šta možemo zaključiti na osnovu činjenice da su blagodat i zakon nerazdvojni aspekti evanđelja?

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Bog je pozvao svoju crkvu u ovo vreme, kao što je pozivao drevni Izrael, da bude svetlost svetu. Moćnim sečivom istine – porukama prvog, drugog i trećeg anđela – On je izdvojio narod iz crkava i iz sveta, da bi ga doveo u svoju svetu blizinu. Učinio ga je čuvarem svog zakona i poverio mu velike istine iz proročanstava za ovo vreme. Poput proročkih spisa poverenih drevnom Izraelu, one su sveto zaveštanje koje se mora preneti ljudima.

Tri anđela iz Otkrivenja 14 predstavljaju narod koji prihvata svetlost Božjih poruka i izlazi kao Njegov predstavnik da objavi opomenu širom planete. Hristos kaže svojim sledbenicima: 'Vi ste vidjelo svijetu' (Matej 5,14). Svakoj duši koja prihvati Isusa, krst sa Golgote poručuje: 'Pogledajte kolika je vrednost duše.' 'Idite po svemu svijetu i propovjedite Evanđelje svakome stvorenju' (Marko 16,15). Ničemu se ne sme dopustiti da spreči izvršenje tog zadatka. To je delo od presudne važnosti za ovo vreme i ono mora biti dalekosežno kao večnost. Ljubav koju je Isus pokazao prema ljudskim dušama, putem žrtve koju je prineo za njihovo iskupljenje, pokretaće i sve Njegove sledbenike.

Hristos prihvata – i to s kakvom radošću! – svako ljudsko biće koje Mu se preda. On udružuje ljudsko sa božanskim, da bi svetu otkrio tajne utelovljene ljubavi. Govorite o tome, molite se za to, pevajte o tome, preplavite svet porukama iz Njegove reči, i nastavite da osvajate nova područja.“ – Ellen G. White, Counsels for the Church, pp. 58, 59.

ZA RAZGOVOR:

1. U kom smislu poruke trojice anđela iz Otkrivenja 14 određuju suštinu Adventističke crkve sedmog dana?
2. Razmišljajte o Suboti i važnosti koju ona ima. Kao što smo videli ove sedmice, poruka koja je u njoj sadržana, toliko je važna da nam Bog zapoveda da odvojimo sedminu svog života da bismo Ga se sećali kao svog Tvorca i Spasitelja. Mi nismo obavezni da odlazimo na neku svetu goru niti u sveti grad da bismo slavili Boga. Svake sedmice, brzinom od hiljadu šesto kilometara na čas (bar u blizini ekvatora), Subota dolazi do nas. Kako nam ta činjenica dodatno pomaže da razumemo važnost tog dana, kao i onoga na šta on upućuje?
3. Kako da ideju o padu Vavilona i pojam žiga zveri objasnimo na najprihvatljiviji način? Odnosno, kako da te istine iznesemo na najmanje uvredljiv način, mada se moramo pomiriti s tim da će, i pored sveg našeg truda, neki ljudi ipak biti uvređeni?

KORAK U VERI

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Filibljanima 2,5-11; Matej 4,18-20; Dela 9,3-6.10-20; Jovan 21,15-19; 1. Jovanova 3,16-18.

Tekst za pamćenje: „Jer ovo da se misli među vama što je i u Hristu Isusu, koji, ako je i bio u obličju Božijemu, nije se otimao da se ispredi s Bogom, nego je ponizio sam Sebe uzevši obličje sluge, postavši kao i drugi ljudi i na oči nađe se kao čovjek“ (Filibljanima 2,5-7).

Napuštanje slave neba, obožavanja anđela, zajedništva sa Ocem, predstavljalo je nezamislivu žrtvu. Da, Isus je došao na ovaj svet patnje i smrti da bi otkrio Očev karakter ljubavi, da bi ponovo zadobio naklonost ljudskih bića i da bi otkupio čitavo čovečanstvo. „Cena našeg otkupljenja ne može biti shvaćena sve dok otkupljeni ne budu stajali sa svojim Otkupiteljem pred Božjim prestolom. Dok se slava večnoga doma bude ukazivala pred našim ushićenim čulima, setićemo se da je Isus sve to ostavio zbog nas, da nije postao samo izgnanik iz nebeskih dvorova, već da se zbog nas izložio opasnosti od neuspeha i večnog gubitka. Tada ćemo položiti svoje krune pred Njegove noge i zapevati: 'Dostojno je Jagnje zaklano da primi silu i bogatstvo i premudrost i jačinu i čast i slavu i blagoslov' (Otkrivenje 5,12).“ – Elen G. Vajt, Čeznja vekova, str. 131 (original)

Žrtva koju je Isus prineo za naše spasenje ne može se izmeriti. A kad mi prihvatimo Njegovo vođstvo, kad poslušamo zapovest i ujedinito se s Njim u zadobijanju izgubljenih za Njegovo carstvo, to i od nas zahteva žrtvu. Premda se naše žrtve ni u kom pogledu ne mogu izjednačiti s Njegovom, služba zadobijanja duša i od nas zahteva izvestan skok u veri. To nas izvodi iz naše zone udobnosti i baca u neistražene vode. Naš Gospod ponekad traži od nas žrtve, ali nam za uzvrat pruža daleko veće radosti.

ISUSOVA SAMOPOŽRTOVANA LJUBAV

Apostol Pavle nas ohrabruje da „dopustimo“ ili „omogućimo“ da Hristov um prebiva u nama. To nas dovodi do nekih interesantnih pitanja. Kakav je bio Hristov um? Šta je upravljalo Njegovim misaonim tokovima? Šta je predstavljalo osnovu Njegovog razmišljanja?

Pročitajte Filibljanima 2,5-11. Kako nam ti stihovi otkrivaju suštinu Hristovog razmišljanja i obrazac koji je upravljao čitavim Njegovim životom?

Isus je od večnih vremena bio jednak sa Bogom. Pavle objavljuje tu večnu istinu sledećim rečima: „Koji, ako je i bio u obličju Božijemu, nije se otimao da se isporedi s Bogom“ (Filibljanima 2,6). Reč „obličje“ je prevod grčke reči *morphē*. Ona označava samu suštinu nekog pojma, odnosno, povezuje dva pojma podjednake vrednosti. Prema Adventističkom biblijskom komentaru, „to dovodi Hrista u ravnopravan položaj sa Ocem i postavlja Ga iznad svake druge sile. Pavle naglašava tu istinu da bi življe dočarao dubinu Hristovog dobrovoljnog poniženja.“ – The SDA Bible Commentary, Volume 7, p. 154. Govoreći o Njegovoj večnoj prirodi, Elen Vajt dodaje: „U Hristu je iskonski, nepozajmljeni, nestečen život.“ – Čeznja vekova, str. 530 (original)

Isus, iako jednak Bogu od večnih vremena, „ponizio /je/ sam Sebe“ (Filibljanima 2,7). Tu je takođe upotrebljen jedan interesantan grčki izraz, koji bi doslovno mogao da se prevede rečju „ispraznio“. Isus je dobrovoljno „ispraznio sebe“ od svojih prednosti i povlastica koje je imao kao Neko jednak Bogu, da bi uzeo ljudsko obličje i postao skromni sluga čovečanstva. A kao sluga, On je čitavom svemiru otkrio nebeski zakon ljubavi i, u završnom činu, pokazao najveću ljubav na krstu. Dao je svoj život da bi nas spasao za svu večnost.

Osnovu Isusovog razmišljanja činila je samopožrtvovana ljubav. Otuda, slediti Isusa znači voleti kao što je On voleo, služiti kao što je On služio, propovedati kao što je On propovedao. Međutim, dopuštanje Isusu da nas, posredstvom Svetog Duha, isprazni od naših sebičnih ambicija koštaće nas nečega. Isusa je to koštalo svega. Ali Sveto pismo za Njega kaže: „Zato i Bog Njega povisi, i darova Mu ime koje je veće od svakoga imena“ (Filibljanima 2,9).

Nebo će biti vredno svake žrtve koju prinesemo na zemlji. Da, biće žrtava duž puta, ali radost službe ih već danas nadmašuje, a večna radost življenja sa Hristom kroz svu večnost učiniće da svaka žrtva koju ovde pretrpimo deluje beznačajno.

Kada ste poslednji put zaista morali da „umrete sebi“ Hrista radi? Šta vam vaš odgovor govori o vašem hrišćanskom putu?

POZIV NA POSVEĆENJE

Zamislite da ste Petar ili Jovan. Sunce je upravo granulo nad Galilejom, odagnavši hladnoću noćnog vazduha. Misli su vam usmerene samo na jedno: uloviti što više ribe. Ribarenje vam je išlo od ruke u poslednje vreme i vi se radujete još jednom uspešnom danu. A onda, u bleđoj jutarnjoj svetlosti, vidite kako vam prilazi On, Isus iz Nazareta. Niste ni svesni da će vam se za samo nekoliko trenutaka čitav život promeniti. Nikad više nećete biti isti.

Pročitajte tekst Matej 4,18-20. Šta mislite, zašto su Simon Petar i Andrija bili spremni da naprave tako radikalni korak da bi sledili Hrista? Šta nam u tom tekstu ukazuje da ih je Isus pozivao na nešto uzvišenije nego što je bilo lovljenje ribe?

Iz Evanđelja po Jovanu saznajemo da su oni već više od godinu dana znali nešto o Isusu, ali nisu Mu se odmah u potpunosti posvetili. Ipak, mora da je postojalo nešto u Hristovom ponašanju, u Njegovoj pojavi, rečima i postupcima što je tim galilejskim ribarima ukazivalo da ih On poziva u jednu uzvišeniju službu. Razlog da napuste svoje čamce, zanimanje i porodično okruženje da bi Ga sledili, bio je taj što su se osetili pozvanim na nešto uzvišenije. Ti obični ribari shvatili su da su pozvani na nešto što je više od običnog. Možda Bog vas danas ne poziva da napustite svoje zanimanje, ali ipak vas poziva na nešto više od običnog – a to je da delite Njegovu ljubav, i svedočite o Njegovoj istini na slavu Njegovog imena.

Razmotrite poziv upućen Mateju, ubiraču poreza, u tekstu Matej 9,9. Šta zapažate u tom tekstu, što je zaista vredno pažnje?

Ubirači poreza u rimskom svetu često su se bavili iznudom, koristeći svoja zvanična ovlašćenja da bi tlačili običan narod. Oni su spadali u najomraženije i najprezrenije ličnosti u celom Izraelu. Hristov poziv: „Hajde za mnom“ nagoveštava da je Matej pre toga već čuo za Isusa i da je u svom srcu čeznuo da Ga sledi. I tako, kad je poziv stigao, on je bio spreman. Bio je zadivljen činjenicom da ga je Hristos prihvatio i pozvao da bude jedan od Njegovih učenika.

Duboko u srcu svakog od nas postoji čežnja za nečim uzvišenijim u životu. I mi želimo da živimo za nešto što je vredno truda, za neki veći i plemenitiji cilj. Zato Hristos i nas poziva, kao i Mateja, da Ga sledimo.

Razmislite čega sve ljudi moraju da se odreknu da bi sledili Isusa. Zašto će se to na kraju ipak uveliko isplatiti?

PAVLE – BOŽJI IZABRANI SUD

Kad je Pavle prihvatio Hrista, njegov život se iz korena promenio. Hristos mu je dao jednu potpuno novu budućnost. Poveo ga je iz njegove zone udobnosti u iskustva kakva je teško mogao i da zamisli. Pod vođstvom Svetog Duha, apostol Pavle je propovedao Božju Reč hiljadama ljudi širom mediteranskog sveta. Njegovo svedočenje promenilo je istoriju hrišćanstva i čitavog sveta.

Pročitajte Dela 9,3-6.10-20. Kako nam ti stihovi otkrivaju da je Isus imao jedan uzvišeniji cilj za Pavlov život?

Isus često bira pojedince od kojih se najmanje očekuje da bi svedočili u Njegovo ime. Setite se ljudi opsednutih demonima, žene Samarjanke, ubirača poreza, prostitutke, galilejskih ribara, a onda i tog ogorčenog progonitelja hrišćana. Svi oni su najpre bili preobraženi blagodaću, a zatim poslani da s radošću u srcu pričaju o tome šta je Hristos učinio u njihovom životu. Nikome od njih nikad nije dosadilo da govori o tome. Jer, ono što je Hristos za njih učinio bilo je tako čudesno da su morali to da podele sa drugima. Jednostavno nisu mogli da ćute.

Uporedite stihove Dela 28,28-31 i 2. Timotiju 4,5-8. Koje naznake tu nalazimo da se Pavle nikad nije pokolebao u svojoj čvrstoj odluci da čitav život posveti Hristu i službi zadobijanja duša?

Pri kraju svog života, dok se nalazio u kućnom pritvoru u Rimu, Pavle potvrđuje „da se neznabošcima posla spasenije Božije, oni će i čuti!“ (Dela 28,28). Izveštaj kaže da je on primao sve koji su dolazili da ga obiđu i da im je propovedao Reč (Dela 28,30.31). Dok mu se kraj primicao, ohrabrivao je Timotija da obavlja delo evanđeliste, a za sebe je mogao mirno da kaže: „Dobar rat ratovah, trku svrših, vjeru održah“ (2. Timotiju 4,7).

Premda naš poziv možda nije tako dramatičan kao Pavlov, Bog ipak poziva svakog od nas da saraduje sa Hristom u Njegovom nastojanju da promeni svet. Pavle je očigledno, uprkos svim teškoćama s kojima se suočio tokom godina (videti 2. Korinćanima 11,25-30), ostao veran svom zvanju u Gospodu. A priča o tome kako je bivši progonitelj Isusovih sledbenika postao najuticajniji i najznačajniji (izuzev Isusa) zagovornik hrišćanske vere, ostaje moćno svedočanstvo o tome šta Gospod može da učini preko nekoga ko posveti svoj život Njegovom delu.

Na koji posao je Bog nas pozvao? Da li ga obavljate?

ZAHTEV LJUBAVI

Ljubav se uvek pokazuje na delu. Naša ljubav prema Hristu prisiljava nas da učinimo nešto za izgubljeno čovečanstvo. Pavle to jasno potvrđuje obraćajući se crkvi u Korintu: „Jer ljubav Božja nagoni nas“ (2. Korinćanima 5,14). Hrišćanstvo nije na prvom mestu odbacivanje nečega što je loše da bismo mogli da budemo spaseni. Isus se nije „odreкао“ nečeg lošeg na nebu da bi On sam mogao da bude spasen. On se odreкао dobrih stvari da bi drugi mogli da budu spaseni. Isus nas ne poziva samo da posvetimo svoje vreme, talente i novac Njegovom delu. On nas poziva da Mu predamo svoj život.

Na jednom jutarnjem sastanku sa učenicima, na obali Galilejskog jezera, Isus je jasno izložio zahteve božanske ljubavi.

Pročitajte tekst Jovan 21,15-19. Koje pitanje je Isus tri puta postavio Petru, i kakav je bio Petrov odgovor? Zašto je Isus tri puta ponovio to pitanje?

Petar se tri puta odreкао svog Gospoda, a Isus je tri puta izmamio priznanje ljubavi sa Petrovih usana. U prisustvu ostalih učenika, On je iznova gradio Petrovo ubedenje da mu je oprošteno božanskom ljubavlju, i da Isus za njega još uvek ima posao u Božjem delu.

Ponovo pročitajte tekst Jovan 21,15-19, obraćajući posebnu pažnju na to čime Isus odgovara na Petrove izraze ljubavi prema Njemu. Šta Isus tom prilikom traži od njega?

Božanska ljubav je aktivna, nije pasivna. Prava ljubav je nešto više od toplog osećanja ili od neke prijatne zamisli. Ona podrazumeva posvećenje. Ljubav nas nagoni na delovanje. Ona nas navodi da posegnemo ka izgubljenom svetu, punom Božje dece u očajničkoj potrebi. Kad je Isus rekao Petru: „Pasi jaganjce Moje“, bila je to istovremeno i zapovest, ali i utešno ohrabrenje. Učitelj je tražio odgovor na ljubav, uveravajući Petra da još uvek ima posao za njega, uprkos njegovom zaista sramnom ponašanju posle Isusovog hapšenja. Petar nije samo poricao da poznaje Isusa, već se i zaklinjao, baš kao što mu je Gospod unapred rekao da će učiniti.

Dakle, u čemu je poenta? Možda ste i vi sramno izneverili svog Gospoda. Možda ste Ga se svojim postupcima više puta odrekli. Ipak, dobra vest glasi da vam je blagodat još uvek na raspolaganju i da Bog još uvek nije završio s vama. Još uvek ima mesta za vas u Njegovom delu ukoliko ste spremni da ga se prihvatite.

Da li ste se ikada, kao i Petar, „odrekli“ Gospoda? Ako jeste, šta vam poručuje, ne samo priča o Petrovom odricanju, već i ono što mu je Hristos rekao nakon toga?

ZAVET LJUBAVI

Pri kraju tog razgovora između Petra i Isusa, vidimo njih dvojicu kako hodaju plažom. Dok talasi zapljuskuju obalu, Isus govori Petru o ceni učenja. On želi da Petru bude sasvim jasno sa čim će se sve suočavati ako prihvati Isusov poziv da „napasa Njegove jaganjce“.

Pročitajte tekst Jovan 21,18.19. Šta je Isus rekao Petru o ceni učenja? Šta mislite, zašto je Isus otkrio Petru nešto tako uznemirujuće baš u tom trenutku njegovog života?

Tim rečima, Hristos je preokao mučeničku smrt koju će Petar jednog dana doživeti. Njegove ruke biće prikovane za krst. Otkrivajući mu to, Hristos je Petru ponudio izbor. Ponudio mu je najveću životnu radost: da vidi duše osvojene za Božje carstvo. Na dan Pedesetnice posmatraće hiljade njih kako dolaze Hristu. Činiće čuda u Isusovo ime i proslaviće Ga pred još mnogim hiljadama ljudi. Imaće večnu radost zajedništva sa Hristom u Njegovoj misiji.

Ali ta privilegija će imati svoju cenu. Ona će zahtevati žrtvu, i to onu najveću. Dakle, od Petra se tražilo da se zavetuje širom otvorenih očiju. Jer, Petar je sada znao da nema te žrtve koja bi ga sprečila da se pridruži Isusu u Njegovoj misiji na ovom svetu.

Pročitajte tekst 1. Jovanova 3,16-18. Za Jovana, ljubav je nešto više od nejasne apstrakcije. Kako Jovan definiše krajnju žrtvu ljubavi?

U večnosti, ništa što smo ikad učinili neće nam izgledati kao žrtva. Naprotiv, izgledaće nam da je to što smo ovde ulagali svoje vreme, trud, pa i svoj život, više nego izobilno nagrađeno. Kakva je to radost kad ljubav pretočimo u akciju, a namere u predanje! Jer, kad bez ikakvog ustezanja odgovorimo na božansku ljubav, nastojeći da svedočimo drugima kao Hristovi ambasadori, mi zapravo ispunjavamo svrhu svog života i doživljavamo najveću moguću radost. Kao što je Isus zgodno primetio: „Kad ovo znate, blago vama ako ga izvršujete“ (Jovan 13,17). Najveća životna radost i trajna sreća nastaju kad ostvarimo smisao svog postojanja, proslavljajući Boga svojim načinom života, deleći Njegovu ljubav i istinu sa svetom.

Teško je dokučiti pojam večnosti kada je jedino što poznajemo ovo malo vremena što imamo. Ipak, potrudimo se koliko god je u našoj moći da zamislimo večni život – dobar večni život, bolji od bilo čega što ovde posedujemo, i onda dočarajmo sebi zbog čega ništa što imamo ovde, u ovom deliću vremena, nije vredno gubitka večnog života koji nam je obećan u Isusu.

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Oni koji vrše duhovni nadzor nad crkvom trebalo bi da osmisle sredstva i načine kako bi se svakom verniku omogućilo da na neki način učestvuje u Božjem delu. To se suviše često u prošlosti zanemarivalo. Nisu bili jasno izloženi, niti su sprovedeni planovi na osnovu kojih bi talenti svih vernika bili upotrebljeni u aktivnoj službi. Malo je onih koji shvataju koliko je zbog toga izgubljeno.

Vodeći ljudi u Božjem delu moraju, kao mudre vojskovođe, praviti planove za napredovanje duž čitave borbene linije. U svom planiranju, oni treba da obrate posebnu pažnju na posao koji obični vernici mogu da obave za svoje prijatelje i susede. Božje delo na zemlji ne može se dovršiti sve dok se muškarci i žene koji sačinjavaju članstvo naše crkve ne prihvate posla i ne pridruže naporima propovednika i službenika crkve.

Spasenje grešnika zahteva ozbiljan, lični rad. Mi moramo da odnesemo ljudima reč života, a ne da čekamo da nam oni priđu. O, kad bih mogla da pronađem odgovarajuće reči koje bi pokrenule muškarce i žene na marljiv rad! Preostalo nam je tako malo vremena. Nalazimo se na samoj granici večnog sveta. Ne smemo gubiti vreme. Svaki trenutak je zlata vredan i uopšte suviše dragocen da bi se posvetio udovoljavanju sebi. Ko su oni koji će usrdno tražiti Boga, crpeti snagu i blagodat od Njega i postati Njegovi verni radnici u misionomskom polju?

U svakoj crkvi ima talenata koji se, pravilnim radom, mogu razviti tako da budu od velike pomoći u delu. Ono što je sada potrebno za nazidanje naših crkava jeste usrdno zalaganje mudrih radnika kako bi se uočili i razvili talenti u crkvi – talenti koji se mogu usavršiti za službu Učitelju.“
– Ellen G. White, Testimonies for the Church, vol. 9, pp. 116, 117.

ZA RAZGOVOR:

1. Koja je glavna poruka Elen Vajt u navedenom tekstu? Kakav uticaj bi ona mogla da ima na vaše lično svedočenje i na službu vaše crkve?
2. Na koji način se prava ljubav uvek pokazuje? Koji su to lažni oblici ljubavi, koji imaju malo toga zajedničkog sa pravom ljubavlju?
3. Razgovarajte u razredu o žrtvama koje su ljudi pretrpeli za Gospoda, uključujući i gubitak života. Šta možete naučiti na osnovu tih priča?
4. Setite se svog odgovora na pitanje postavljeno pri kraju pouke za nedelju, o tome šta ste vi žrtvovali za Hrista. Šta ste vi zapravo žrtvovali? Zašto ste to učinili? Da li je vredelo? Kako biste nekome ko nije hrišćanin objasnili šta ste učinili i zašto ste to učinili?

JUL
BRZO DOĐI, GOSPODE

Isus se brine za nas

1. S Filibljanima 2,28–30.	Saosećajni Spasitelj
2. Č 1. Petrova 5,2.3.	Vi ste svi braća
3. P 1. Petrova 5,5.6.	Nema mesta za ponos
4. S 1. Petrova 5,7.	Isus se brine za nas

Brzo dođi, Gospode

5. N 2. Korinćanima 4,2.	Istina će pobediti
6. P Isaija 8,12.	Propovedajte Reč
7. U Matej 23,25.	Rodovi pokajanja
8. S 1. Petrova 4,7.	Brzo dođi, Gospode
9. Č Isaija 59,19.	Zastava nasuprot neprijatelju
10. P Matej 20,26.27.	Slava nek je Bogu
11. S Matej 5,13.	Duhovna so

Savršena vera

12. N Jovan 17,22.23.	Ljubav bez premca
13. P 1. Solunjanima 2,9.	Rad je blagoslov
14. U Priče 3,5.	Savršena vera
15. S Titu 1,14.	Bezumni fanatizam
16. Č Priče 4,20–22.	Ishrana za život
17. P Matej 5,16.	Život poput Njegovog
18. S Rimljanima 12,5.6.	Darovi povereni za službu

Otvorena vrata

19. N Naum 1,7.	Stalno prisutna pomoć
20. P Propovednik 10,17.	Jedite da imate snagu
21. U Dela 1,8.	Neka vaša svetlost zablista
22. S Jov 23,10.	Otvorena vrata
23. Č 1. Jovanova 5,10–12.	Poznajete li svog Gospoda?
24. P Matej 10,7–10.	Sejte pored svih voda
25. S 1. Korinćanima 3,11.	Da li zidate na Steni?

Nagrada za vernost

26. N Matej 9,29.	U skladu s vašom verom
27. P Jeremija 18,14.	Mali ljudi – velike teme
28. U Luka 21,34.	Nagrada za vernost
29. S Psalam 144,12.	Božje obećanje roditeljima
30. Č 2. Petrova 1,4.	Obećano: Snaga za svaki dan
31. P 2. Petrova 1,4.	Obećano: Snaga za svaki dan

AVGUST
U SVETU, ALI NE OD SVETA

Sudeonici u božanskoj prirodi

1. S Isaija 5,20.21. Sudeonici u božanskoj prirodi

Snaga istine

2. N Jovan 3,16. Isus, vaš prijatelj na sudu
3. P Isaija 58,6. Snaga istine
4. U Psalam 19,14. Reči su važne
5. S Filibljanima 3,9. Pokriveni Hristovom pravdom
6. Č Isaija 57,15. Bog nagrađuje poniznost
7. P Otkrivenje 3,17. Razumevanje dužnosti
8. S Danilo 12,3. Kao zvezde vazda i doveka

Pogledajte ka Svetlosti

9. N Isaija 49,15. Majčinska ljubav
10. P 1. Korinćanima 2,14. Sotonine smicalice
11. U Psalam 31,20. Hodanje s nevidljivim Bogom
12. S Rimljanima 12,12. Pogledajte ka Svetlosti
13. Č 1. Solunjanima 5,16–18. Ne izgovarajte obeshrabrujuće reči
14. P Jevrejima 11,7. Nojevo vreme, i naše
15. S 2. Korinćanima 5,21. Božanska Zamena

Božje pravo na vas

16. N Psalam 78,1. Možete li tražiti Božji pečat?
17. P 1. Korinćanima 4,9. Negujte duh sreće
18. U 1. Petrova 4,8. Negujte blagost u svom domu
19. S Jakov 1,8. Opasnost od neodlučnosti
20. Č Postanje 1,31. Kroz prirodu do Boga prirode
21. P Matej 24,14. Pod kontrolom Velikog Dizajnera
22. S Rimljanima 6,13. Božje pravo na vas

U svetu, ali ne od sveta

23. N Jakov 1,22. Ispit iskrenosti
24. P Psalam 89,19. Uhvatite se za božansku silu
25. U Psalam 89,14. Božji zakon je nepromenljiv
26. S Isaija 8,19. Čuvajte se okultnog
27. Č Jakov 4,4. U svetu, ali ne od sveta
28. P Marko 2,17. Precrtavanje Hristovih metoda
29. S Amos 5,13. Hrišćanska smotrenost

Tajna duhovnog rasta

30. N Luka 9,23. Pravo posvećenje
31. P Efescima 4,13. Tajna duhovnog rasta

SEPTEMBAR

SVI LJUDI SU BRAĆA

Naš Vodič u svu istinu

1. U 1. Korinćanima 3,8.   Primite, da biste mogli dati
2. S Psalam 25,9.   Napisa se za nauku nama
3. Č Psalam 130,3.4.   Privilegovaniji od anđela
4. P Jovan 8,44.   Nevidljive sile u sukobu
5. S Jovan 14,16.   Naš Vodič u svu istinu

Hrišćani danas

6. N Danilo 2,23.   Možeš pobediti
7. P 1. Korinćanima 10,12.   Oholost dolazi pred pogibao
8. U Psalam 34,2.   Da tvoja vera ne prestane
9. S Jovan 3,30.   Svest o oproštenim gresima
10. Č 1. Korinćanima 12,18–21. Hristos nije podeljen
11. P Jovan 13,15.   Držanje kursa
12. S 1. Jovanova 2,28.   Hrišćani danas

Svi ljudi su braća

13. N Matej 4,4–10.   Pazite na svoje reči
14. P 1. Petrova 3,10.   Negujte hristoliku ljubav
15. U Jovan 13,18.   Da se Juda pokajao
16. S Filibljanima 4,6.   Držite Isusa za reč
17. Č Dela 17,24–26.   Svi ljudi su braća
18. P Matej 12,35.   Nikada ne unižavajte zabludele
19. S Jevrejima 11,16.   Kako ovde imati Nebo

Božji saradnici

20. N Jovan 14,8.9.   Hristos je Put
21. P Jevrejima 11,3.   Bog je osoba
22. U 1. Jovanova 3,14.   Da li ste prešli iz smrti u život?
23. S Jovan 15,24.   On je uvek sa mnom
24. Č 1. Korinćanima 3,7.   Božji saradnici
25. P 1. Korinćanima 9,16.   Božanska milost, naša najveća potreba
26. S 1. Timotiju 5,25.   Božji neprestani poziv

Trčanje ka cilju

27. N Matej 6,27.28.   Ne zanemarujte pojedinosti
28. P Filibljanima 3,14.   Trčanje ka cilju
29. U Priče 22,29.   Vaš posao je Božji posao
30. S 1. Korinćanima 14,8.9.   Veliki posao koji treba uraditi

ČITANJE BIBLIJE REDOM

Jul	Avgust	Septembar
1. Psalam 115-117	1. Isaija 1-3	1. Jeremija 36-39
2. « 118	2. « 4-6	2. « 40-42
3. « 119, 1-88	3. « 7-9	3. « 43-45
4. « 119, 89-176	4. « 10-13	4. « 46-49
	5. « 14-17	5. « 50-52
5. « 120-121	6. « 18-20	
6. « 122-124	7. « 21-23	6. Plač 1-3
7. « 125-127	8. « 24-26	7. « 4-5
8. « 128-130		8. Jezekilj 1-4
9. « 131-133	9. « 27-29	9. « 5-7
10. « 134-136	10. « 30-32	10. « 8-10
11. « 137-139	11. « 33-36	11. « 11-12
	12. « 37-40	12. « 13-15
12. « 140-142	13. « 41-43	
13. « 143-147	14. « 44-46	13. « 16-18
14. « 148-150	15. « 47-49	14. « 19-21
15. Priče 1-3		15. « 22-26
16. « 4-6	16. « 50-52	16. « 27-29
17. « 7-9	17. « 53-55	17. « 30-32
18. « 10-12	18. « 56-59	18. « 33-35
	19. « 60-62	19. « 36-38
19. « 13-15	20. « 63-66	
20. « 16-19	21. Jeremija 1-3	20. « 39-41
21. « 20-22	22. « 4-6	21. « 42-44
22. « 23-25		22. « 45-48
23. « 26-28	23. « 7-8	23. Danilo 1-4
24. « 29-31	24. « 9-11	24. « 5-8
25. Propovednik 1-3	25. « 12-16	25. « 9-12
	26. « 17-20	26. Osija 1-3
26. « 4-6	27. « 21-23	
27. « 7-9	28. « 24-26	27. « 4-6
28. « 10-12	29. « 27-29	28. « 7-9
29. Pisma nad pismama		29. « 10-14
1-3	30. « 30-32	30. Joilo 1-3
30. « 4-6	31. « 33-35	
31. « 7-8		

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Jul	Avgust	Septembar
1. Psalam 1.	1. Psalam 29.	1. Psalam 56.
2. Psalam 2.	2. Psalam 30.	2. Psalam 57.
3. Psalam 3.	3. Psalam 31,1-14.	3. Psalam 58.
4. Psalam 4.	4. Psalam 31,15-24.	4. Psalam 59.
5. Psalam 5.	5. Psalam 32.	5. Psalam 60.
6. Psalam 6.	6. Psalam 33.	6. Psalam 61.
7. Psalam 7.	7. Psalam 34.	7. Psalam 62.
8. Psalam 8.	8. Psalam 35,1-14.	8. Psalam 63.
9. Psalam 9.	9. Psalam 35,15-28.	9. Psalam 64.
10. Psalam 10.	10. Psalam 36.	10. Psalam 65.
11. Psalam 11.	11. Psalam 37,1-19.	11. Psalam 66.
12. Psalam 12.	12. Psalam 37,20-40.	12. Psalam 67.
13. Psalam 13.	13. Psalam 38.	13. Psalam 68.
14. Psalam 14.	14. Psalam 39.	14. Psalam 69,1-16.
15. Psalam 15.	15. Psalam 40.	15. Psalam 69,17-36.
16. Psalam 16.	16. Psalam 41.	16. Psalam 70.
17. Psalam 17.	17. Psalam 42.	17. Psalam 71,1-14.
18. Psalam 18,1-15.	18. Psalam 43.	18. Psalam 71,15-24.
19. Psalam 18,16-30.	19. Psalam 44,1-12.	19. Psalam 72.
20. Psalam 18,31-50.	20. Psalam 44,13-26.	20. Psalam 73,1-15.
21. Psalam 19.	21. Psalam 45.	21. Psalam 73,16-28.
22. Psalam 20.	22. Psalam 46.	22. Psalam 74.
23. Psalam 21.	23. Psalam 47.	23. Psalam 75.
24. Psalam 22,1-15.	24. Psalam 48.	24. Psalam 76.
25. Psalam 22,16-31.	25. Psalam 49.	25. Psalam 77.
26. Psalam 23.	26. Psalam 50.	26. Psalam 78,1-14.
27. Psalam 24.	27. Psalam 51.	27. Psalam 78,15-28.
28. Psalam 25.	28. Psalam 52.	28. Psalam 78,29-42.
29. Psalam 26.	29. Psalam 53.	29. Psalam 78,43-56.
30. Psalam 27.	30. Psalam 54.	30. Psalam 78,57-72.
31. Psalam 28.	31. Psalam 55.	

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U JULU 2020. GODINE

MESTO	DATUM				
	3.	10.	17.	24.	31
Radoviš, Strumica , Đevdelija	20,08	20,05	20,00	19,54	19,47
Kavadarci	20,10	20,07	20,02	19,56	19,49
Veles, Prilep, Bitola	20,12	20,09	20,04	19,58	19,51
Pirot , Vranje, Kumanovo, Skoplje	20,14	20,11	20,06	20,00	19,53
Knjaževac, Niš , Leskovac, Tetovo, Debar	20,16	20,13	20,08	20,02	19,55
Kladovo, Negotin , Zaječar, Priština, Prizren	20,18	20,15	20,10	20,04	19,57
Bor, Paraćin, Kruševac , Kosovska Mitrovica, Đakovica	20,20	20,17	20,12	20,06	19,59
Jagodina , Novi Pazar, Peć	20,22	20,19	20,14	20,08	20,01
Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Čačak, Kraljevo, Berane, Kolašin, Podgorica , Ulcinj	20,24	20,21	20,16	20,10	20,03
Arandelovac, Užice, Bar	20,26	20,23	20,18	20,12	20,05
Vršac, Alibunar, Kovin, Smederevo, Pančevo, Beograd , Valjevo, Pljevlja, Zelenika	20,28	20,25	20,20	20,14	20,07
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Ruma, Šabac, Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,30	20,27	20,22	20,16	20,09
Senta, Bečež, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Sarajevo , Mljet	20,32	20,29	20,24	20,18	20,11
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid , Tuzla, Mostar, Metković, Pelješac	20,34	20,31	20,26	20,20	20,13
Subotica , Sombor, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Dobož, Zenica, Hvar, Korčula	20,36	20,33	20,28	20,22	20,15
Beli Manastir , Osiijek , Slavonski Brod, Derventa, Jajce, Livno, Brač, Vis	20,38	20,35	20,30	20,24	20,17
Slavonska Požega, Banja Luka , Split	20,40	20,37	20,32	20,26	20,19
Podravska Slatina, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,42	20,39	20,34	20,28	20,21
Virovitica, Biograd	20,44	20,41	20,36	20,30	20,23
Koprivnica, Bjelovar, Sisak, Bihać, Gospić, Zadar , Dugi Otok	20,46	20,43	20,38	20,32	20,25
Čakovec, Varaždin, Zagreb , Slunj, Pag	20,48	20,45	20,40	20,34	20,27
Murska Sobota, Ormož, Ptuj , Krapina, Karlovac, Rab	20,50	20,47	20,42	20,36	20,29
Maribor , Rogaška Slatina, Celje, Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,52	20,49	20,44	20,38	20,31
Dravograd, Slovenj Gradec, Mežica, Ljubljana , Rijeka, Pula	20,54	20,51	20,46	20,40	20,33
Kranj, Postojna, Koper, Rovinj	20,56	20,53	20,48	20,42	20,35
Jesenice , Kranjska Gora, Gorica	20,58	20,55	20,50	20,44	20,37

POČETAK SUBOTE U AVGUSTU 2020. GODINE

MESTO	DATUM			
	7.	14.	21.	28.
Strumica	19,38	19,27	19,16	19,05
Radoviš, Đevđelija	19,40	19,29	19,18	19,07
Pirot , Kavadarci	19,42	19,31	19,20	19,09
Vranje, Kumanovo, Veles, Prilep, Bitola	19,44	19,33	19,22	19,11
Kladovo, Negotin, Zaječar, Knjaževac, Niš , Leskovac, Skoplje , Tetovo, Ohrid	19,46	19,35	19,24	19,13
Bor, Paraćin, Kruševac , Priština, Prizren, Debar	19,48	19,37	19,26	19,15
Jagodina , Kosovska Mitrovica, Đakovica	19,50	19,39	19,28	19,17
Vršac, Kovin, Požarevac, Smederevo, Smederevska Palanka, Kragujevac, Kraljevo, Novi Pazar, Peć	19,52	19,41	19,30	19,19
Alibunar, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Čačak, Berane, Kolašin, Podgorica , Ulcinj	19,54	19,43	19,32	19,21
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Valjevo, Užice, Pljevlja, Bar	19,56	19,45	19,34	19,23
Senta, Bečej, Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac, Foča, Zelenika	19,58	19,47	19,36	19,25
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid, Bijeljina, Loznica, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,00	19,49	19,38	19,27
Sombor , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Tuzla, Sarajevo , Mostar, Metković, Mljet	20,02	19,51	19,40	19,29
Beli Manastir , Osijek , Doboj, Zenica, Pelješac	20,04	19,53	19,42	19,31
Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Jajce, Livno, Brač, Hvar, Korčula	20,06	19,55	19,44	19,33
Virovitica, Podravska Slatina, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Split, Vis	20,08	19,57	19,46	19,35
Bjelovar, Prijedor, Drvar, Knin, Šibenik	20,10	19,59	19,48	19,37
Koprivnica, Sisak, Bihać, Biograd	20,12	20,01	19,50	19,39
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Zagreb , Slunj, Gospić, Zadar, Dugi Otok	20,14	20,03	19,52	19,41
Maribor , Ptuj , Rogaška Slatina, Krapina, Karlovac, Rab, Pag	20,16	20,05	19,54	19,43
Slovenj Gradec, Celje , Zidani Most, Crikvenica, Krki, Cres, Lošinj	20,18	20,07	19,56	19,45
Dravograd, Mežica, Ljubljana , Postojna, Rijeka	20,20	20,09	19,58	19,47
Jesenice, Kranj, Koper, Rovinj, Pula	20,22	20,11	20,00	19,49
Kranjska Gora , Gorica	20,24	20,13	20,02	19,51

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U SEPTEMBRU 2020. GODINE

MESTO	DATUM			
	4.	11.	18.	25.
Strumica	18,56	18,44	18,31	18,18
Pirot , Radoviš, Đevdelija	18,58	18,46	18,33	18,20
Kladovo, Negotin , Zaječar, Knjaževac, Leskovac, Vranje, Kavadarci	19,00	18,48	18,35	18,22
Bor, Niš , Kumanovo, Skoplje, Veles, Prilep, Bitola	19,02	18,50	18,37	18,24
Vršac, Požarevac, Jagodina , Paraćin, Kruševac, Priština, Tetovo, Ohrid	19,04	18,52	18,39	18,26
Alibunar, Pančevo, Kovin, Smederevo, Smederevska Palanka, Arandelovac, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Đakovica, Kosovska Mitrovica, Prizren, Debar	19,06	18,54	18,41	18,28
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin, Beograd , Čačak, Peć	19,08	18,56	18,43	18,30
Senta, Bečež, Novi Sad , Ruma, Šabac, Valjevo, Užice, Berane, Kolašin	19,10	18,58	18,45	18,32
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Pljevlja, Podgorica , Bar, Ulcinj	19,12	19,00	18,47	18,34
Sombor , Osijek, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Tuzla, Foča, Zelenika	19,14	19,02	18,49	18,36
Beli Manastir , Sarajevo , Bileća, Trebinje, Dubrovnik	19,16	19,04	18,51	18,38
Podravska Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Doboj, Zenica, Mostar, Metković, Mljet	19,18	19,06	18,53	18,40
Virovitica, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Jajce, Pelješac	19,20	19,08	18,55	18,42
Koprivnica, Bjelovar, Prijedor , Livno, Brač, Hvar, Korčula	19,22	19,10	18,57	18,44
Murska Sobotica, Ormož, Čakovec, Varaždin , Sisak, Drvar, Knin, Split, Vis	19,24	19,12	18,59	18,46
Maribor , Ptuj , Rogaška Slatina, Krapina, Zagreb , Slunj, Bihać, Šibenik, Biograd	19,26	19,14	19,01	18,48
Slovenj Gradec, Celje , Zidani Most, Karlovac, Gospić, Zadar, Dugi Otok	19,28	19,16	19,03	18,50
Dravograd, Mežica, Crikvenica, Krk, Rab, Pag	19,30	19,18	19,05	18,52
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Postojna, Rijeka, Cres, Lošinj	19,32	19,20	19,07	18,54
Kranjska gora, Gorica, Koper, Rovinj, Pula	19,34	19,22	19,09	18,56

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

Благоје Самарџија

ЈОШ ИМА НАДЕ

ЈОШ ИМА НАДЕ Blagoje Samardžija

Još ima nade, ohrabri se, podigni glavu.

Rešenje tvog životnog problema na domaku ti je ruke. Ova knjiga je neposredna i iskrena. Ono što je čini vrednom, zanimljivom i privlačnom jeste uverenje do koga dolazimo čitajući njene redove.

Autor nam je zaista rekao pravu reč u pravo vreme. Ova knjiga će ohrabriti klonulo srce, obrisati suze, olakšati patnje, pružiti nadu obeshrabrenima.

Polazeći od toga da svi ljudi imaju probleme i tegobe i da svako nosi poneki teret koji mu pritiska dušu, autor je želeo da u knjizi svako nađe predah i odgovor na pitanja koja ga muče.

Knjige možete poručiti na telefon: 011/2458-054 ili na: tippreprod@gmail.com

SAVREMENI ČOVEK I BIBLIJA

H. Hajnc

Živimo u vreme fantastičnog uzleta i napretka svih vrsta naučnih disciplina, u vreme neverovatnih pronalazaka, tehničkih uređaja i aparata u svim oblastima tehnologija, a svakim danom stupaju na scenu novi pronalasci i uređaji koji nas zadržavaju.

Postavlja se esencijalno pitanje: može li savremeni čovek, okružen neverovatnim naučno tehničkim napredkom i dostignućima, verovati Bibliji, verovati u hrišćanske doktrine u koje su verovali biblijski hrišćani kroz sve vekove?

Autor ove knjige zaista se potrudio da na veoma zanimljiv način iznese veliko obilje činjenica i dokaza naučnog, kreacionističkog, istorijskog, arheološkog i biblijskog sadržaja.

Knjiga je jedinstvena po svom sadržaju, otkrićima, činjenicama i dokazima.

ПОСЛЕДЊЕ ОДБРОЈАВАЊЕ

Aleksandro Bujon

Deset, devet, osam...

Da li čujete otkucaje sata? Uskoro će najveći događaj na Zemlji.
Kako doživljavate to saznanje?

Knjiga „Poslednje odbrojavanje“ otkriva znake tog sudbonosnog trenutka
koje je dao sam Isus, a zatim ih prikazuje u toku naše savremene istorije.

Na stranicama ove knjige govor znakova prepliće se sa uzvišenim
obećanjima koja nas pozivaju da
drugačije posmatramo svakidašnjicu.

DOGAĐAJI POSLEDNJIH DANA

Elen G. Vajt

Katastrofe na zemlji i moru, nesređeno stanje u društvu, vesti o ratovima, sve to sluti na zlo i najavljuje da se bližimo događajima najvećih razmera.

Velike promene uskoro će se dogoditi u našem svetu, a završni događaji brzo će se smenjivati.

Često se dešava da preuveličavamo nevolju dok je očekujemo, ali se to ne može reći za krizu koja je pred nama. Ni najživlja mašta ne može da zamisli težinu tog iskušenja. Više, mnogo više mora da se govori o ovim važnim temama. Blizu je dan kada će za celu večnost biti utvrđena sudbina svih ljudi. Mi moramo proučavati velike putokaze koji upućuju na vremena u kojima živimo.